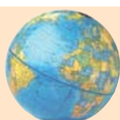

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 32 (5532) СУБОТА, 16 ЛЮТОГО 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Як знайти компроміс, який розрубає гордіїв вузол недовіри один до одного?

Учорашня чергова нарада лідерів фракцій із Головою Верховної Ради Володимиром Рибаком знову завершилася безрезультатно, і жодних домовленостей депутати не досягли. Виною відсутності хоча б якогось компромісного варіанта є недовіра один до одного. Хоча представники Партії регіонів пропонують різні шляхи забезпечити персональне голосування депутатів — підписати меморандум або лідерам фракцій особисто відповідати за натискання кнопок, опозиція не хоче вірити цим обіцянкам і вперто наполягає лише на одному: вимкнути сенсорну кнопку. Тож блокування парламенту триває, і як надовго — не прогнозує ніхто.

▶ СТОР. 2

Нариси нової енергетичної дипломатії

Експерти продовжують обговорювати підсумки візиту Президента України Віктора Януковича до Туркменістану. Практично всі єдині в думці: будь-яка домовленість, зокрема про можливість поставок туркменського газу в Україну, — це позитив.

▶ СТОР. 16

Один з енергоблоків Рівненської АЕС відключили від мережі

15 лютого енергоблок №3 Рівненської АЕС відключили від мережі для проведення планово-попереджувального ремонту.

Прес-служба НАЕК «Енергоатом» повідомляє, що ремонт вважається середнім та розрахований на 62 доби. За цей час атомники проведуть низку робіт, спрямованих на продовження ресурсу, оскільки проектний термін експлуатації енергоблока спливає в 2016 році.

Перед відключенням третього енергоблока до мережі було підключено енергоблок №2 й розпочато його навантаження відповідно з диспетчерським графіком. Нагадаємо, що Держатомрегулювання України дало дозвіл на продовження терміну експлуатації енергоблоків №1 та №2 РАЕС ще на 20 років: до 2030-го і 2031-го відповідно.

Радіаційний, протипожежний та екологічний стан на РАЕС і прилеглій території не змінювався й перебуває в межах чинних норм.

Перевірка на швидкість

Бригада «швидкої» поспішає на допомогу. У цей день її номер 612. Очолює трійку медиків-рятувальників виїзний лікар Київської міської станції швидкої медичної допомоги Ірина Гуріна. Вона вже 27 років їздить у кареті з червоним хрестом. Нині це треба робити швидше. Реформа екстреної медичної допомоги з 1 січня поточного року вмикнула секундомір.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Іде перевірка на швидкість. Тепер машина «швидкої» повинна примчати на виклик до хворого за 10 хвилин у місті й за 20 — у сільській місцевості. Цей норматив, по суті, став рекламною фішкою перетворень у системі невідкладної допомоги. Але, на жаль, не тільки від майстерності водія та якості автомобіля залежать здоров'я й життя людей.

▶ СТОР. 12

РЕАЛІЇ

Якщо не платитимуть...

Підприємствам водогінно-каналізаційного господарства можуть відключити електроенергію за несплату. Таку тривожну інформацію оприлюднили в КП «Компанія «Вода Донбасу». Наприкінці минулого місяця енергетики вже відключали її об'єктам одного з міських водоканалів, після чого було досягнуто тимчасового компромісу, і споживачі знову отримали воду. Але ситуацію з оплатою послуг це не поліпшило. Сьогодні борг водоканалів за отриману воду сягнув понад 12 мільйонів гривень. Це не дає змоги розрахуватися за електроенергію. Причиною хронічної заборгованості є той факт, що тарифи на послуги не покривають фактичних витрат. А компенсацію з держбюджету цього року комунальники не отримують. «Як тимчасовий захід ми рекомендували підприємствам водогінно-каналізаційного господарства звернутися до виконкомів міськрад для отримання фінансової допомоги», — пояснила в. о. начальника головного управління житлово-комунального господарства ОДА Ольга Соловей, **інформує наш власкор Ліна КУЩ.**

Арештовані кракери заробляли мільйон євро на рік

Іспанські правоохоронці разом з Європейським центром кіберзлочинності (Європол) затримали двох українців, котрих підозрюють у розповсюдженні шкідливих програм з вимаганням грошей в інтернет-користувачів. Кіберзлочинці одержували мільйонні прибутки, розсилаючи віруси на десятки тисяч комп'ютерів по всьому світу, **повідомляє УНН.**

Було викрито потужне кіберзлочинне угруповання. Іспанська влада вже заарештувала 11 осіб, зокрема двох українців, шістьох росіян і двох грузинів. Європол припускає, що очолював кіберугруповання 27-річний росіянин, якого заарештували в ОАЕ і котрий чекає екстрадиції до Іспанії. Суд визначить подальшу долю інтернаціональної групи.

▶ СТОР. 17

КОРОТКО

■ У Чернівецькій області медаллю «За бойові заслуги» нагородять мешканця села Романківці Сокирянського району, учасника війни в Афганістані Миколу Дубенка. Цю нагороду колишній афганець мав отримати ще на війні, але тільки тепер вона його знайшла, **повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА.**

■ На Черкащині станом на січень нинішнього року функціонують 420 ОСББ. Протягом 2013 року управління житлово-комунального господарства ОДА запланувало створити 1350 об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, **передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ На ДП «Шахта «Крепінська» (Луганська область) знайшли тіло загиблого гірника, якого 12 лютого змило водою під час раптового підтоплення виробки. Роботу підприємства тимчасово зупинено, **інформує наш власкор Алла АНТІПОВА.**

У Криму вже засіяли 10 тисяч гектарів ранніми ярими зерновими культурами *(Мінагрополітики)*

Вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання

У День вшанування учасників бойових дій на території інших держав Президент України Віктор Янукович, Голова Верховної Ради Володимир Рибак, Прем'єр-міністр Микола Азаров у Києві поклали квіти до Меморіального комплексу громадянам України, загиблим в Афганістані.

У церемонії також взяли участь голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов, голова Київської обласної державної адміністрації Анатолій Присяжнюк, представники громадськості.

Учасники церемонії вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Зустрілися з тими, хто пройшов війну

Нині на Миколаївщині у лікувально-профілактичних закладах області на диспансерному обліку перебуває 3694 воїни-інтернаціоналісти (серед них 3445 учасників бойових дій, 11 сімей загиблих воїнів та 238 інвалідів війни). 14 лютого, напередодні Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав, у Миколаївському обласному госпіталі інвалідів війни відвідали воїнів-інтернаціоналістів представники обласної та міської влади. За словами першого заступника голови обласної ради Володимира Пащенка, заступників голови облдержадміністрації Наталі Іванцової та В'ячеслава Рукоманова, миколаївського міського голови Володимира Чайки, їм хотілося не лише з'ясувати нагальні потреби ветеранів-«афганців», а й теплими та щирими словами підтримати людей, які пройшли непрості життєві випробування.

Зокрема, В'ячеслав Рукоманов зазначив, що приклад вірності військовій присязі воїнів-інтернаціоналістів має велике значення для виховання сучасної молоді, а також військовослужбовців Збройних Сил України.

642 воїни-«афганці», які амбулаторно лікувалися у поліклініках, було безплатно забезпечено медикаментами на суму понад 65 тисяч гривень. Це стало можливим завдяки меморандуму про співпрацю між облдержадміністрацією та суб'єктами господарювання, які реалізують лікарські засоби та вироби медичного призначення на території Миколаївської області.

ОСТАННІ ПОДІЇ

Як знайти компроміс, що розрубає гордіїв вузол недовіри один до одного?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов повідомив на брифінгу, що на нараді Володимир Рибак запропонував лідерам фракцій розглянути аж п'ять питань — не лише проект меморандуму щодо персонального голосування, підготовлений до підписання, а й перелік законопроектів для розгляду парламентом наступного тижня, текст заяви Верховної Ради щодо євроінтеграції, питання про постійні парламентські делегації у міжнародних структурах і про членство депутатів у комітетах. Серед інших пропозицій від «більшовиків» — голосувати раз на тиждень, у вівторок чи в четвер. Або щоб керівники фракцій особисто відповідали за персональне голосування депутатів.

Більшість пропонувала ще й такий крок: щоб перед початком пленарного засідання Голова Верховної Ради оголошував усіх відсутніх на пленарному засіданні парламентаріїв, а керівники фракцій забирали б їхні картки. Окрім того, щоб відсутнім депутатам не нараховувалася зарплата. Регіонали також запропонували розробити законопроект про механізми позбавлення депутатських мандатів тих обранців, котрі не ходять на пленарні засідання. А також призначити робочу групу для створення нової системи голосування «Рада-5» (бо, на погляд представників більшості, застаріли вже не тільки «Рада-3», а і розроблена «Рада-4») і запустити нову систему голосування в дію влітку. «Кнопка стає розмінною монетою у парламенті, — сказав лідер регіоналів. — Ми готові, зі свого боку, виконати процедуру персонального голосування, і як керівник фракції я готовий взяти на себе відповідальність за голосування депутатів».

Водночас О. Єфремов пообіцяв, що «більшовики» не застосовуватимуть силу для розблокування роботи парламенту. «Ми не підемо з кулаками, ми знайдемо інші, цивілізованіші, методи, щоб парламент запрацював, — запевнив Єфремов. — Цивілізовано — це законодавчий шлях, мають бути законодавчо виписані механізми покарання тих, хто заважає працювати вищому законодавчому органу».

Але опозиція не відступає від своїх принципових вимог, вимагаючи насамперед одного: увімкнути сенсорну кнопку на системі голосування «Рада-3». Учора вже висловлювалися думки, начебто у блокуванні роботи парламенту зацікавлена... сама Партія регіонів.

Арсеній Яценюк «Батьківщина») висловив думку, що більшість не хоче йти на реальні компроміси у перемовинах щодо розблокування роботи парламенту, бо закони, які пропонуються до розгляду в парламенті, не популярні не лише серед рядових людей, а і депутатів. Це, зокрема, закони щодо зростання цін і тарифів на електроенергію, про зменшення видатків держбюджету на соціальні потреби, бо потрібно отримати кредит МВФ, низка законопроектів щодо малого та середнього бізнесу.

Заступник Голови Верховної Ради Руслан Кошулинський, обраний від ВО «Свобода», вважає, що більшість не намагається знайти компроміс. Він порівняв ситуацію у парламенті з «вузлом» — хто хоче його розв'язати, той не шарпає за мотузки, інакше вузол іще більше затягнеться. І потім його можна лише перерубати. За словами Р. Кошулинського, опозиція хоче від більшості гарантій персонального голосування, бо політичні опоненти вже один одному не довіряють.

ДОСЛІВНО

Руслан КОШУЛИНСЬКИЙ, заступник Голови Верховної Ради:

«Коли двоє не довіряють одне одному, але мають жити під одним дахом, мають бути гарантії слів».

Пропозиції лідера фракції Партії регіонів О. Єфремова підписати меморандум та всім лідерам фракцій взяти на себе зобов'язання щодо персонального голосування депутатів, опозиціонери також не сприйняли, бо знову не побачили жодних гарантій. «Немає виходу із ситуації, немає чіткої гарантії за невиконані зобов'язання, які покарання понесе керівник фракції чи інший народний депутат, якщо він не виконає зобов'язання? — сказав Р. Кошулинський. — Одні декларації. Це тактичне затягування часу».

Лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко наголосив, що персональне голосування є ключовим питанням, а інші пропозиції з боку більшості, зокрема, про меморандум — це лише відмовки, щоб «заговорити» це питання. «Наші опоненти роблять усе, щоб не розглядати питання про персональне голосування, — сказав Кличко. — Ми хочемо чітких задекларованих правил, щоб змусити кожного депутата виконувати свої функції, дотримуватися Конституції, приходити до парламенту і голосувати особисто».

У парламенті не припиняються розмови про позачергові вибори. І депутати, і юристи по-різному оцінюють можливість призначення дочасних виборів. Дехто стверджує: якщо сесія не була відкрита, то не почався 30-денний відлік. Інші стверджують, що відлік почався. Опозиція проти пропозицій Партії регіонів ухвалити новий виборчий закон, змінивши виборчу систему на суто мажоритарну. Олександр Єфремов вважає, що лише Конституційний Суд України може дати чітку відповідь на питання, чи є підстави для розпуску парламенту. Він наголосив, що це право, а не обов'язок Президента — підписувати чи ні відповідний указ. «Чи буде Президент використовувати це право чи ні, це право Президента», — зазначив Єфремов. Водночас і більшість, і опозиція дружно заявляють про свою готовність до позачергових виборів у разі їх призначення.

На вихідні депутати з фракції «УДАР» залишилися чергувати в парламенті, блокуючи трибуну і президію парламенту.

Наступне засідання парламенту мало би відбутися 19 лютого. На 18 лютого призначено засідання погоджувальної ради лідерів фракцій. Однак як розгортатимуть події далі, залежатиме насамперед від політичних домовленостей.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Глава парламенту перерахує зарплату на будівництво притулку

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак перерахує свою заробітну плату за період вимушеної бездіяльності парламенту на будівництво притулку для літніх людей, яким опікується Православне сестринство святої Іуліанії Ольшанської.

Православне сестринство з 1997 року реалізовує проекти соціальної допомоги інвалідам, дітям, людям похилого віку. З 2001 року до нинішнього часу основним проектом сестринства є утримання будинку на 24 місця для старенъких людей, які є одинокими, залишилися без житла, покинуті рідними дітьми, або які через сімейні проблеми не можуть проживати в родинах. Враховуючи необхідність вмістити більше осіб, які потребують опіки, було прийнято рішення про будівництво притулку на 35 ліжко-місць.

Прес-служба Верховної Ради України.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів

народного депутата України Ар'єва В. І.:

Гриніна Романа Анатолійовича (номер посвідчення 439/12),

Корчевського Сергія Григоровича (номер посвідчення 439/08),

Кот Алли Сергіївни (номер посвідчення 439/09),

Левицького Романа Станіславовича (номер посвідчення 439/13),

Первака Андрія Володимировича (номер посвідчення 439/11).

Управління кадрів.

І депутати, і юристи по-різному оцінюють можливість призначення дочасних виборів

Не дитина має пристосовуватися до умов навчального закладу, а навпаки

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Два комітети об'єднають зусилля, щоб підготувати пакет законодавства, який забезпечить гідне право на освіту для людей з особливими потребами.

У Комітеті Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів відбувся круглий стіл щодо формування інклюзивної політики в освітній сфері. У заході, проведеному спільно з Всеукраїнським громадським соціально-політичним об'єднанням «Національна асамблея інвалідів України», участь узяли народні депутати, представники центральних органів виконавчої влади, міжнародних організацій.

Відкриваючи засідання, голова комітету Валерій Сушкевич наголосив на важливості запровадження інклюзивної освіти як системного процесу, спрямованого на забезпечення права кожної дитини на здобуття якісних, доступних знань за місцем проживання, оскільки в Україні щорічно понад 18 тисяч дітей стають інвалідами.

За словами В. Сушкевича, законами «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», «Про соціальні послуги», «Про реабілітацію інвалідів в Україні» регламентовано надання освітніх, медичних, соціальних послуг особам із обмеженими можливостями здоров'я, зокрема, дітям з інвалідністю. Проте лише після ратифікації у грудні 2009 року Конвенції про права інвалідів в Україні відбулися істотні зміни в принципах і підходах щодо набуття освіти дітьми з інвалідністю. Формування інклюзивної політики (політики включення) в сфері освіти — питання міжвідомче, яке передбачає розуміння сучасних вимог і підходів до питань інвалідності, прав осіб з інвалідністю на освіту, створення системи інтегрованих послуг на рівні громади, системи підготовки кадрів, зміни ментальності суспільства і, найголовніше, — переосмислення самих підходів до формування сучасної політики.

За словами головуючого, фактично, — це процес змін у політичній, економічній, соціальній сферах, спрямований на утвердження соціальної рівності та включення всіх груп населення в життя суспільства. «Сьогодні ми говоримо про питання, які стосуються інвалідності, питання дітей та дорослих з інвалідністю, питання, які напряму впливають на суспільство, в якому ми живемо. Хоча Конституція України, чинне законодавство, Конвенція гарантують рівні права та можливості в реалізації права на освіту, насправді багато сімей не мають рівного доступу до садочків, шкіл, ВНЗ. Діти не мають можливості рости зі своїми однолітками, вчитися, а в подальшому бути включеними в суспільство», — зауважив В. Сушкевич.

Серед основних проблем в сфері освіти осіб з інвалідністю парламентарій відзначив відсутність єдиної послідовності в наданні освітніх та реабілітаційних послуг дітям-інвалідам та молоді з інвалідністю, тобто системи: дитячий садок — школа — професійна освіта — вища освіта з обов'язковим наданням протягом всього періоду послуг з психолого-педагогічної, медичної, професійної, фізичної реабілітації.

Не менш актуальним, на його думку, є вирішення питання щодо належного матеріально-технічного забезпечення. Зокрема, видання підручників для дітей зі складними вадами розвитку та слабозорих, оновлення дидактичних посібників (атласи, географічні карти тощо), озвучених книг, забезпечення навчальних закладів спеціальними приладами і обладнанням для дітей з вадами здоров'я. Навчання таких дітей ускладнюється через недостатню кількість спеціалістів в сфері інклюзивного навчання, обмеженість фінансових ресурсів для більш широкого впровадження в загальноосвітніх навчальних закладах посад для супроводу дітей з інвалідністю, асистентів вчителя тощо. Проте однією з найбільших перешкод у впровадженні інклюзивної освіти, за словами В. Сушкевича, є архітектурна недоступність будівель.

ФАКТ

Станом на перше грудня 2012 року з 19,2 тисячі загальноосвітніх навчальних закладів системи освіти лише 3,8 тисячі (20%) є доступними для дітей з обмеженими фізичними можливостями; 8,6 тисячі (45%) — частково доступними. Із загальної кількості 988 професійно-технічних навчальних закладів 316 (32%) обладнані пандусами, звуковою сигналізацією, інформаційними табличками.

Водночас, **як зауважила голова Комітету з питань науки і освіти Лілія Гриневич**, потрібно не дитину пристосовувати до умов навчального закладу, а навпаки — навчальний заклад до дитини.

Політик акцентувала увагу учасників круглого столу на відсутності в країні повного пакета законодавчого забезпечення освіти дітей і молоді з особливими потребами. Тож питання необхідності розробки пакета законодавчих актів щодо забезпечення прав людей з особливими потребами стало головним висновком обговорення учасників заходу.

«Нам потрібен новий пакет законодавства, що гарантує і забезпечує гідне право на освіту для людей з особливими потребами та охоплює всі ланки освіти», — підкреслила Л. Гриневич.

Голови комітетів у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів та з питань науки і освіти вирішили об'єднати зусилля навколо спільної розробки такого пакета законодавчих актів.

За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради.

Опозиція висуне єдиного кандидата на посаду київського міського голови

Опозиційні сили представлять єдиного кандидата на посаду міського голови Києва після того, як стане відома дата проведення виборів. Про це під час круглого столу повідомила народний депутат Олександра Кужель (фракція «Батьківщина»).

Зліва направо: голова Комітету виборців України Олександр Черненко, народний депутат України Валерій Карпунцов (партія «УДАР»), народний депутат України Олександра Кужель (ВО «Батьківщина»), експерт Інституту Горшеніна Володимир Застава, народний депутат України Олег Ляшко, народний депутат України VI скликання Василь Горбаль.

Також, підкреслила вона, опозиція представить команду, яка працюватиме з міським головою. Київський градоначальник, за її словами, має об'єднати команду для роботи на користь столиці.

О. Кужель вважає, що перед проведенням виборів Верховна Рада має розширити повноваження міського голови столиці. «Очільник в нинішньому вигляді абсолютно не потрібний нікому, бо він ні на що не впливає», — підкреслила народний обранець. Парламентарій також повідомила, що серед вимог опозиційних партій — введення двотурової системи проведення виборів у Києві.

Народний депутат Валерій Карпунцов (фракція «УДАР») переконаний, що під час перегонів до Київської міської ради буде багато «міні-проектів», які працюватимуть на Партію регіонів. На його думку, в цих проектах використовуватимуть схему Леоніда Черновецького (роздавати гречку для пенсіонерів). В. Карпунцов заявив, що такі методи на минулих парламентських виборах були у багатьох кандидатів у столичних округах.

Народний депутат Олег Ляшко (позафракційний) вважає, що влада погодиться на проведення виборів київського міського голови і Київради тоді, коли отримає стовідсоткову впевненість у своїй перемозі. Він підкреслив, що перемога в київських перегонах — це стратегічний плацдарм перед президентськими виборами. Тому нині, за його словами, влада шукає будь-які можливі варіанти, щоб очільником став їхній кандидат.

На питання, чи збирається він особисто висувати свою кандидатуру, О. Ляшко відповів, що це повинен вирішити з'їзд Радикальної партії.

Народний депутат IV, V, VI скликань Василь Горбаль вважає, що для влади краще було б провести вибори міського голови Києва одразу після Євро-2012. «Якби Олександр Попов взяв друге місце — був би політично легітимним головою Київської міської державної адміністрації, враховуючи той досить важкий результат, який він би набрав», — сказав він. Але був ризик, що програш став би темою парламентських перегонів, і тому на цей крок влада не пішла.

Голова Комітету виборців України Олександр Черненко спрогнозував, що вибори київського міського голови і депутатів міської ради можуть відбутися у червні-липні цього року. Оскільки, за його словами, 28 травня закінчуються повноваження депутатів Київської міської ради, то вже з наступного дня в столиці не буде легітимної влади. Саме тому волевиявлення має відбутися якнайшвидше.

ЦИТАТА

Голова Комітету виборців України Олександр Черненко:

«2 червня — ідеальна дата для проведення виборів міського голови і міської ради. Для цього потрібна відповідна постанова Верховної Ради, її проект зареєстровано».

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У НОМЕР

Навколо процесу в справі про вбивство Щербаня з'являються інтриги

Учора Печерський суд Києва продовжив допит свідків у справі про вбивство народного депутата Євгена Щербаня. Але головна інтрига процесу нині — не так самі заяви свідків, як можлива участь у судовому засіданні самої обвинувачуваної. Одні документи свідчать про те, що Юлія Володимирівна однозначно наполягає на своїй присутності в залі суду, інші — навпаки, свідчать про її категоричну відмову від поїздки під конвоєм до Києва. Хоча напередодні здавалося, що це питання вирішено остаточно й однозначно. Пенітенціарна служба офіційно повідомляла, що співробітники Качанівської виправної колонії ознайомили засуджену Юлію Тимошенко із запрошенням до суду на 15 лютого для участі в допиті свідка в справі про організацію вбивства Євгена Щербаня, і що Тимошенко не відмовилася від участі в засіданні й навіть підтвердила цю згоду відповідним відео. Йшлося також про те, що Тимошенко написала заяву на ім'я керівництва Качанівської колонії з вимогою доправити її до Києва. І що у зв'язку із цим керівництво колонії звернулося до лікарів ЦКЛ із письмовим проханням дати оцінку стану здоров'я засудженої й одержало відповідь, що жодних перешкод немає для доставки й участі Тимошенко в судовому засіданні.

Але не відбулося, щось не заладилося останнім часом у цьому етапному сценарії, хоча напередодні до лікарні нібито навіть прибув спеціальний автомобіль у супроводі машин державтоінспекції.

У п'ятницю керівництво обласного управління Державної пенітенціарної служби вже говорило про чергову провокацію Тимошенко, а начальник Качанівської колонії Ігор Колпащиков заявив, що експрем'єр-міністр України Юлія Тимошенко категорично відмовилася від того, щоб її етапували до Києва, пославшись на стан здоров'я.

Чому і як Юлія Володимирівна в останній момент нібито дуже різко змінила своє рішення, можна якось зрозуміти зі слів начальника Качанівської колонії Ігоря Колпащикова й заступника начальника обласного управління Державної пенітенціарної служби Андрія Лапинського, заяви яких цитують ЗМІ.

За словами І. Колпащикова, етап було заплановано на п'яту ранку. «Напередодні ввечері, — каже він, — я розповідав Тимошенко, як її доправлять у Київ. «О 21.45 прибуваю в ЦКЛ №5 для того, щоб розповісти їй порядок проведення етапування, про час, у який планується провести цей захід, знайомлю її з умовами етапування. Вона цікавиться часом, який буде витрачено на етапування — це близько шести-семи годин, після чого вона висловлюється. Цитую: "До речі, хочу вам сказати, що ви повинні діяти за законом, за законом ви знаєте, що взагалі зі стаціонару вивезення заборонені. Я не зобов'язана гробити своє здоров'я. Після того, як усі катування буде завершено, мені доведеться ще дуже довго поправляти своє здоров'я. І ви це чудово знаєте". Таку заяву, підсумовує І. Колпащиков, я зрозумів як відмову від участі в судовому засіданні в Києві.

У свою чергу заступник начальника обласного управління пенітенціарної служби Андрій Лапинський запевняє — насильно Тимошенко з лікарні ніхто не вивозитиме. «Ми навчені гірким досвідом минулого року, коли вивозили Тимошенко з колонії в лікарню. Це закінчилося, як ви пам'ятаєте, синцями й неправдивою інформацією про дії пенітенціарної служби. Такого ми більше, звичайно, не допустимо. І пальцем її ніхто не торкне. Але ми готові вивезти, етапувати Тимошенко. Нехай вона сама напише заяву, що вона готова, бажає брати участь у суді, що не має жодних претензій до нас. Нехай сама збере речі, а ми вже організуємо всі заходи на досить нормальному рівні».

Чи так усе було насправді чи ні — сказати складно. Принаймні поставити запитання Юлії Володимирівні з цього приводу не є можливим.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Валерій ПАЦКАН: «Якщо не будемо щирими та відкритими у політиці, то наша держава розвернеться від руху в напрямку європейських стандартів життя до феодального ладу»

ХТО Є ХТО: ПРЕДСТАВЛЯЄМО ГОЛІВ КОМІТЕТІВ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

— За нинішнього величезного соціального розшарування нашого суспільства поняття «права людини» є реальним чи ефемерним?

— Звичайно, реальним, хоча ситуація з дотриманням прав людини в державі досить складна і передусім це стосується прав соціальних. Більшість наших співгромадян живуть за межею бідності. Відсутність гідних умов існування вже можна розцінювати як посягання на право на життя. Але якщо забезпечення соціальних прав громадян тісно пов'язане з соціально-економічним становищем держави, то для реалізації прав і свобод громадян на волевиявлення, свободу слова, мирні зібрання потрібна лише політична воля. На жаль, маємо проблеми й тут. У демократичній, правовій державі порушене право можна захистити. Як це відбувається в нашій країні, яскраво свідчать звернення громадян, де описується все те, що доводиться пройти людині, обстоюючи свої права. Іноді буквально жахаюся — настільки брутально зневажені права людини чиновниками, як важко домогтися правди і захисту прав у судах, правоохоронних органах, прокуратурі.

Ми маємо дуже широке законодавче поле, яке закріплює права людини, але біда в тому, що ці закони не виконуються. Наше завдання — зробити все можливе, щоб закони, що регламентують права людини, виконувались, а для цього необхідно активно задіяти механізми парламентського контролю, не допускати звуження прав людини при ухваленні нових законодавчих актів, продовжити законотворчу діяльність в напрямі приведення законодавства у галузі прав людини до міжнародних стандартів.

— Що визначено серед основних завдань комітету на період другої сесії парламенту та всієї його каденції?

— До відання комітету віднесено широке коло питань, які потребують глибокого і виваженого підходу щодо їх врегулювання та є вкрай чутливими для суспільно-політичного життя країни, зокрема, етнополітична сфера, захист прав національних меншин, біженців, відновлення прав жертв політичних репресій та депортацій, дотримання прав людини.

У законотворчій роботі насамперед маємо доопрацювати законопроекти, що залишилися нам «у спадщину» від парламенту попереднього скликання. Ідеться про пропозиції Президента України до Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо громадянства», який спрямований на запобігання та скорочення випадків подвійного громадянства та про законопроект «Про порядок організації і проведення мирних заходів». Також уже внесено досить резонансні законопроекти щодо відновлення запису про національність у свідоцтві про народження та паспорті, вноситимуть й інші.

Члени комітету провели низку зустрічей з представниками міжнародних організацій, акредитованих в Україні, з метою налагодження контактів та співробітництва щодо обміну досвідом, проведення експертизи законопроектів тощо. Відбулася зустріч із Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини В. Лутковською, де ми домовилися провести попереднє обговорення в комітеті щорічної доповіді Уповноваженого про стан додержання та захисту прав і свобод людини, спільно відвідати Лук'янівське СІЗО з метою моніторингу дотримання прав ув'язнених.

Комітетом лише протягом весни заплановано проведення комітетських слухань на тему: «Збір та використання персональних даних про особу в контексті захисту прав людини», круглого столу «Шляхи правового врегулювання проблемних питань становища українців за кордоном та напрямки їх державної підтримки». У травні відбудеться виїзне засідання комітету до Закарпатської області, темою якого буде забезпечення прав національних меншин.

— Наскільки ще потребує законодавчого врегулювання проблема громадянства? Як ви ставитеся до ідеї запровадити графу «національність» у паспортах громадян України?

— Україна має досить ліберальний Закон «Про громадянство України» і є стороною Європейської конвенції про громадянство. Водночас практика виявила недосконалість законодавства України в цій сфері. Зокрема, в Україні не визнається подвійне громадянство, але на сьогодні значна кількість громадян України одночасно з громадянством України мають громадянство інших держав. Це негативно впливає на захист інтересів зазначеної категорії громадян України за кордоном та створює загрози її національній безпеці. На усунення прогалин було спрямовано проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо громадянства», що був прийнятий попереднім складом парламенту, але Президент України повернув його на повторний розгляд зі своїми пропозиціями. На них комітет передусім і зосередить свою роботу. Що стосується запровадження графи «національність» у паспорті та свідоцтві про народження, то це питання є гостро дискусійним. Уже на етапі свого внесення до Верховної Ради України відповідний проект викликав широкий резонанс і полярне ставлення до цієї проблематики. Комітет виважено підходитиме до його розгляду, насамперед вивчатиме можливі наслідки його впровадження. Саме в комітеті має бути проведена підготовча робота, експертне обговорення, що дасть змогу ухвалити правильне рішення з цього питання.

— У законопроекті про свободу мирних зібрань також є багато політичних аспектів, що засвідчила низка протестів ще за минулого парламенту. Як узгоджуватимете позиції різних сторін?

— Насправді процес роботи над цим законопроектом був позначений і пікетами під парламентом супротивників його прийняття, і гострими дискусіями в ЗМІ та сесійній залі. У комітеті, що був нашим попередником, була проведена значна робота з узгодження позицій, напрацьовані пропозиції, що враховували експертні два висновки Венеціанської комісії. На жаль, робота не була завершена прийняттям закону і тепер це завдання покладається на нас. Одним з перших кроків нашого комітету стало проведення наради за участі представників органів влади і громадськості, за підсумком якої було сформовано робочу групу з підготовки законопроекту до розгляду Верховною Радою. Ми усвідомлюємо міру відповідальності, суспільну зацікавленість і готові до ґрунтовної й копіткої роботи з підготовки такого закону, який відповідатиме вимогам сьогодення.

— Багато людей зводять проблему забезпечення прав нацменшин лише до мовного питання. Насправді ця проблема значно ширша? І взагалі, в Україні існують проблеми нацменшин?

— Безумовно, питання прав національних меншин є значно ширшим, хоча захист мовних прав є одним з ключових. Права нацменшин закріплені в Конституції України, Законі України «Про національні меншини в Україні», Декларації прав національностей України, Рамковій конвенції Ради Європи про захист національних меншин та Європейській хартії регіональних мов або мов меншин та в інших законодавчих актах. Їх зміст полягає у розвиткові етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності національних меншин, збереженні їхніх традицій, підтримці діяльності національно-культурних товариств, виданні книг, газет мовами національних меншин тощо. Зведення питання захисту прав національних меншин лише до забезпечення мовних прав, загострення уваги лише на цьому веде до напруження міжнаціональних відносин. Будемо відвертими — багато політиків спекулюють на цій темі. І «мовний закон», буквально «протягнутий» у парламенті попереднього скликання, може створити усім нам багато проблем. Наприклад, на Закарпатті найбільша нацменшина — угорці, яких там проживає 156 тисяч осіб. Ніхто не обмежує права цієї нацменшини — в угорців є факультет при Ужгородському національному університеті, у місті Берегове функціонує Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці II, є угорські школи, газети, а в деяких селах взагалі розмовляють лише угорською мовою. Так само є й румунські, й словацькі села. Припустимо, завтра я, не народний депутат, а звичайна фізична особа або підприємець, прийду в місто Берегове Закарпатської області й попрошу виділити мені земельну ділянку — у повній відповідності з нормами Конституції України та земельного законодавства, але в Береговому мені для цього потрібно буде написати заяву угорською мовою, якої я не знаю. Що далі? У цій ситуації вбачаються не лише порушення Конституції України, а й низка інших проблем. Наприклад, потерпатиме бюджет міста, хоча б з тієї причини, що не знаючи угорської мови, підприємці туди не приходитимуть. Так само не зможуть працювати там молоді педагоги, судді, медичні працівники, які не вивчали угорську мову. Кому від цього буде легше і до яких наслідків це призведе?

А щодо проблем нацменшин, то їхні представники мають ті самі проблеми з дотриманням прав людини, як й інші громадяни нашої держави. Окрім цього, для них актуальними є питання достатньої кількості підручників рідною мовою, обсягу мовлення на місцевих телеканалах, повернення культових споруд тощо.

Є і специфічні проблеми окремих національних громад. Наприклад, для ромської громади це соціальна адаптація. Але ці речі держава прагне виконувати. Щорічно у державному бюджеті України передбачаються видатки на розвиток культури національних меншин, фінансову підтримку газет, що видаються мовами нацменшин, на здійснення заходів з реалізації Європейської хартії регіональних мов або мов меншин.

— Яким був ваш шлях у велику політику? Яким чином успішний юрист, бізнесмен, підприємець опинився у команді Віталія Кличка?

— Я розпочинав політичну діяльність у партії «Реформи і порядок», зокрема, ще у 2000 році був головою виконкому Закарпатської обласної організації цієї політичної партії. Потім пішов у бізнес, хоча серце завжди боліло за процеси, що відбувалися у нашій країні. З Віталієм Кличком ми знайомі вже понад шість років: нас познайомив спільний товариш. Я є палким уболівальником і поціновувачем усіх його спортивних досягнень, їздив на всі боксерські поєдинки Віталія та його брата Володимира. Закінчилося ж наше з ним спілкування на політичні теми тим, що 6 лютого 2011 року мене обрали головою Закарпатської обласної організації політичної партії «УДАР».

— Що вам найбільше імпонує в «УДАРі» — ідеї чи особистість лідера?

— По-перше, програмні засади: європейський шлях розвитку, європейські стандарти життя. По-друге, харизма самого лідера, якого я добре знаю. Будемо відвертими, Віталій Кличко міг би жити в будь-якій заможній державі — у США чи Німеччині, проте він почав реалізовувати себе саме в Україні, виріс до рівня політичного лідера національного масштабу, авторитет якого в суспільстві з кожним днем зростає.

— У політиці можна бути щирим? Чи це лише гра у щирість?

— Я переконаний, що політики повинні бути щирими та відкритими. Сьогодні дві фракції — «УДАР» і «Свобода», а також частина фракції «Батьківщина» влили «свіжу кров» у наш парламент, в ідеї здорового парламентаризму. Це — початок оновлення... І якщо ми не будемо щирими та відкритими у політиці, то наша держава розвернеться від руху в напрямку європейських стандартів життя до феодального ладу.

Розмовляла Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

ПАЦКАН Валерій Васильович, народний депутат України від політичної партії «УДАР Віталія Кличка», голова Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин. Народився 21 квітня 1975 року в селі Золотарьово Хустського району на Закарпатті. У 1999-му закінчив юридичний факультет Ужгородського державного університету (правознавство), у 2005-му — економічний факультет Закарпатського інституту імені Августина Волошина Міжрегіональної академії управління персоналом (банківська справа). Служив в армії, трудовий шлях розпочинав юрисконсультом, адвокатом, потім працював на керівних посадах у комерційних банках, на викладацькій роботі. До обрання народним депутатом — генеральний директор ТОВ «Карат Мотор», голова Закарпатського осередку «УДАРу». Одружений. Захоплюється гірськими лижами, любить подорожувати.

Що стосується запровадження графи «національність» у паспорті та свідоцтві про народження, то це питання є гостро дискусійним

Перспективне планування діяльності Верховної Ради України — важлива умова ефективності національного законодавства

12 лютого 2013 року в Інституті законодавства Верховної Ради України відбувся науково-практичний семінар «Актуальні проблеми перспективного планування законодавчої діяльності парламенту (в аспекті формування Перспективного плану законодавчих робіт Верховної Ради України сьомого скликання)». На необхідності затвердження такого плану, побудованого на основі пріоритетних напрямів розвитку держави і суспільства, неодноразово наголошувалося у виступах Голови Верховної Ради України В. Рибака.

На знімку (справа наліво): Валерій ПИСАРЕНКО, голова Комітету з питань правової політики Верховної Ради України, Олександр КОПИЛЕНКО, директор Інституту законодавства Верховної Ради, Сергій БРИТЧЕНКО, заступник директора Інституту законодавства Верховної Ради, Юрій ЯСЕНЧУК, заступник керівника апарату Верховної Ради.

У заході взяли участь народні депутати України, представники апарату Верховної Ради України, адміністрації Президента України, секретаріату Кабінету Міністрів України, Міністерства юстиції України, міжнародних організацій, наукових установ.

Семінар відкрив директор Інституту законодавства Верховної Ради України, член-кореспондент НАН України Олександр Копиленко, який у вітальній промові відзначив актуальність обговорення проблем перспективного планування законодавчої діяльності Верховної Ради, саме в аспекті формування перспективного плану законодавчих робіт парламенту поточного скликання. Він також наголосив на значенні перспективного планування законодавчих робіт парламенту для розв'язання нагальних проблем суспільства та держави. Доповідач повідомив, що Інститут законодавства приділяє велику увагу зазначеному питанню. Так, зокрема, у 2010 році в Інституті відбулася Міжнародна науково-практична конференція на тему «Перспективне планування законодавчої діяльності парламенту», в ході якої обговорювалися різні теоретичні аспекти цієї проблеми, зокрема, наукові та методологічні підходи планування, організація законодавчої діяльності, іноземний досвід тощо. Нині Інститут працює над підготовкою конкретних пропозицій до згаданого плану.

Голова Комітету з питань правової політики Верховної Ради України Валерій Писаренко підкреслив вагому роль перспективного планування законодавчої діяльності в забезпеченні належної підготовки, розгляду та прийняття законодавчих актів і координації законотворчої діяльності, створенні цілісної та логічно-структурованої системи національного законодавства. Він зазначив, що нині теоретичні розробки з цього питання мають перейти у практичну площину. На його думку, зміст майбутнього перспективного плану зумовлюється, зокрема, вимогами Конституції України щодо законодавчого врегулювання певних питань, необхідністю законодавчого забезпечення курсу нашої держави на євроінтеграцію тощо. В. Писаренко повідомив про створення у структурі Комітету з питань правової політики Верховної Ради окремого підкомітету, який займатиметься питаннями планування законодавчих робіт.

Заступник керівника апарату Верховної Ради Юрій Ясенчук приділив увагу сучасному стану планування законодавчої діяльності парламенту та перспективам його розвитку, зазначив необхідність вдосконалення організації законодавчого процесу, зокрема, шляхом запровадження перспективного прогнозованого підходу. Він також висловив свою позицію щодо організації процесу підготовки перспективного плану законодавчих робіт та його змісту.

Заступник керівника Головного науково-експертного управління апарату Верховної Ради Андрій Ришелюк присвятив свій виступ питанням доцільності та реалістичності перспективного плану законотворчої діяльності. На його думку, основою такого плану мають бути законодавчі ідеї, що є політично та професійно (науково) доцільними. Вони мають визнаватися такими у політичних програмах. Крім того, кожна запропонована законодавча позиція, перш ніж бути включеною до перспективного плану, має бути ретельно проаналізована щодо того, чи існує реальна потреба в розробці й прийнятті відповідного законопроекту. Слід також враховувати реальні можливості парламенту розглянути і прийняти передбачені перспективним планом законопроекти.

У виступах інших учасників семінару йшлося про можливі складові перспективного плану законодавчих робіт. Зазначалося, що в його основу мають бути покладені пріоритети розвитку держави і суспільства, які містяться у посланнях Президента України Віктора Януковича до Верховної Ради України, до Українського народу, Програмі економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» та в інших ініціативах; пропозиції Кабінету Міністрів України; законодавчі пріоритети, визначені у програмах політичних партій, які здобули представництво у парламенті; законодавчі пропозиції, спрямовані на забезпечення виконання Україною міжнародних зобов'язань; рекомендації парламентських слухань; пропозиції, що містяться в наукових дослідженнях та публікаціях ЗМІ, тощо.

Обговорювалися історичний досвід планування законодавчої діяльності Верховної Ради України, окремі аспекти планування законотворчої роботи, питання правового забезпечення цього напряму роботи парламенту, залучення до нього громадськості тощо.

Зазначалося, що формування перспективного плану законодавчих робіт має відбуватись у взаємодії між основними суб'єктами формування та реалізації державної правової політики у сфері законодавства — Верховною Радою, Президентом та Кабінетом Міністрів України, що сприятиме підвищенню ефективності законодавчої діяльності.

На погляд учасників семінару, перспективне планування передбачає необхідність концентрації зусиль законодавців на пріоритетних, насамперед, базових законопроектах. Йдеться про систему, яка дозволяла б здійснювати законодавчу функцію влади комплексно, виходячи з об'єктивно існуючих особливостей наявного стану суспільних відносин, що регулюються законом, сучасних та перспективних потреб суспільства і держави, що вимагають свого правового регулювання.

Наголошувалося на тому, що в організації законодавчої діяльності парламенту перспективний план має розглядатись як орієнтовний. Передбачені в ньому заходи слід конкретизувати у поточних планах законодавчих робіт, враховуючи також можливі зміни соціально-політичної ситуації.

Висловлені на семінарі пропозиції та рекомендації будуть узагальнені та враховані під час роботи над проектом Перспективного плану законодавчих робіт Верховної Ради України сьомого скликання. Матеріали семінару передбачається опублікувати в науково-практичному виданні.

Вл. інф.

Фото надане Інститутом законодавства Верховної Ради України.

Курці зможуть дихати вільніше,

якщо приймуть законопроект, який поверне право палити в ресторанах і барах. Нагадаємо, 16 грудня набрав чинності закон, який повністю заборонив куріння в громадських місцях, приміщеннях будь-яких підприємств, у тому числі й у розважальних закладах: ресторанах, барах, кафе, театрах.

Дія закону протягом майже двох місяців дала певні результати — у більшості закладів палити припинили. Проте така тотальна заборона куріння не всіх влаштовує. У парламенті зареєстровано законопроект, відповідно до якого жорстку заборону палити в закладах будь-якої форми власності можуть дещо пом'якшити. Народний депутат Лев Миримський, автор законопроекту, вважає, що повна заборона куріння обмежує права людей, які на свій розсуд вирішили палити. У законопроекті пропонується компромісний вихід із ситуації, що склалася навколо куріння в нашій країні.

Якщо нову норму буде прийнято, палити не можна буде лише в закладах ресторанного господарства державної та комунальної форм власності (а таких у нас меншість). Ресторани та бари, які розраховані на споживачів-курців, повинні будуть на вході застерігати громадян, які не палять, вивішуючи повідомлення на зразок «Обережно. Дозволяємо куріння. Куріння шкодить вашому здоров'ю!». Якщо ж двері розважального закладу відчинено без обмеження кола споживачів, то для любителів тютюнових виробів має бути відведено окреме приміщення, несуміжне з головним входом. Наявність витяжної вентиляції або інших засобів усунення тютюнового диму для такого приміщення буде обов'язковою. Компромісний варіант, вважає автор законопроекту, забезпечить дозвілля відповідно до життєвої позиції споживача щодо паління тютюнових виробів. Розміри адміністративних штрафів, передбачених за куріння в громадських місцях, не зміняться.

Антон ГАЛЬ.

САМОВРЯДУВАННЯ

Вимагають припинити практику прийняття рішень «із заплющеними очима»

На минулій сесії дніпропетровським депутатам традиційно було запропоновано проголосувати земельні питання. І все б минуло, як завжди, гладко, потрібні люди одержали б у користування свої ділянки землі, якби не заява Вадима Гетьмана. Він зажадав припинити практику, коли від депутатів вимагають приймати рішення «із заплющеними очима»: не забезпечивши інформацією, про які саме земельні ділянки йдеться, кому вони відводяться, на яких умовах тощо.

«Я прошу тих, хто розробляв ці рішення, піднятися на трибуну й докладно розповісти, про що конкретно йдеться», — вимагав Вадим Гетьман.

Але ця заява пролунала, немов у порожнечу. Колеги-депутати збурювача спокою не підтримали, натомість секретар міськради Максим Романенко, який вів засідання, був категоричний. «Коли сидітимете тут, де сиджу я, тоді й розповідатиме, кому і як виступати», — парирував він у відповідь. І депутати вже вкотре проголосували «наосліп» — за себе й відсутніх сусідів.

Фальсифікації стали нормою

Депутати продовжували зберігати мовчання, навіть коли було виявлено черговий факт фальсифікацій рішень місцевої влади. Член постійної комісії з питань транспорту, дорожнього господарства й зв'язку Дмитро Грищев розповів про те, що на нараду департаменту міськради з питань транспорту й зв'язку із представниками автотранспортних підприємств, яка відбулася 15 січня, самих членів транспортної комісії запросити «забули». Про те, що насправді там відбувалося, депутатові розповіли занепокоєні автоперевізники.

Щоб розібратися в питанні, транспортна комісія зробила запит щодо надання копії протоколу наради. Чекає її донині. Д. Грищеву все-таки вдалося відшукати цей документ. «У розділі: «Ухвалили» прописано вирішення питань, які насправді не порушувалися і не голосувалися. Вони прямо стосуються конкретних перевізників, — зазначає депутат. — Люди схвильовані тим, що відбувається це напередодні міського конкурсу з розподілу маршрутів».

Його колега Вадим Гетьман, який на цій нараді був присутній, неабияк здивувався, виявивши низку невідповідностей у протоколі. «Ніяких голосувань на цій нараді не було, — заявив він. — Тому не можна говорити про те, що були винесені якісь рішення стосовно автоперевізників. Цього не було».

Водоканал займеться наркотиками?

Учергове переймалися депутати долею КП "Дніпроводоканал", який шостий рік балансує на межі банкрутства — проголосували за збільшення статутного фонду на 27 мільйонів гривень. Не виключено, що справжньою причиною такого рішення є бажання майбутнього потенційного власника підприємства, яке остаточно збанкрутіло, одержати жирніший шматок.

Що стосується безпосередньо діяльності водоканалу, то своїм рішенням депутати дозволили комунальникам займатися торгівлею паливно-мастильними матеріалами, «ремонтувати» зуби й навіть «культивувати рослини, включені до Переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів». Підприємству дозволено виробляти, виготовляти, зберігати, перевозити, купувати, реалізовувати, ввозити на територію України ці наркотичні засоби. Можливо, в такий спосіб водоканалу пропонується поліпшити своє матеріальне становище?

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Голова Львівської ОДА Михайло Костюк провів зустріч з Надзвичайним та Повноважним Послом Канади в Україні Троєм Лулашником, під час якої зазначив, що нині між двома країнами напрацьовано багато ефективних програм, і висловив надію, що така співпраця розвиватиметься і в майбутньому *(Урядовий портал)*

У середньому на одну вакансію в Україні претендують 10 чоловік. Основна проблема сучасного ринку праці — нестача якісних робочих місць з гідними умовами та оплатою праці, особливо для молоді, *повідомляє Державний центр зайнятості Міністерства соціальної політики України*

У розслідуванні авіакатастрофи Ан–24 з'явилася версія теракту

Триває розслідування авіакатастрофи літака Ан-24, який здійснював чартерний рейс Одеса—Донецьк і зазнав аварії під час посадки. Як повідомлялося, п'ятеро осіб загинуло, ще дев'ять госпіталізовано.

У міжнародному аеропорту «Донецьк» прокоментували події того фатального дня. За повідомленням прес-служби аеропорту, екіпаж літака отримав за запитом вичерпну інформацію від диспетчерської служби.

«Поточні метеоумови давали змогу повітряному судну здійснити безпечну посадку. В запланований час посадки о 18.09 екіпаж не вийшов на радіозв'язок із диспетчерською службою аеропорту. За фактом відсутності зв'язку із диспетчером було подано сигнал тривоги. За сигналом на місце приземлення повітряного судна було направлено аварійно-рятувальну групу аеропорту, яка виявила повітряне судно за межами злітно-посадкової смуги. На правому крилі літака було помітно загоряння», — йдеться у повідомленні.

Цими днями правоохоронці опитують пілотів та пасажирів повітряного судна. Призначено низку експертиз, які мають дати відповідь про причини трагедії. Уже відомо, що в літаку, який розбився, були вільні місця, тобто припущення про перевантаження судна не підтверджується. Обставини пригоди з'ясовують не лише слідчі, а й галузеві ревізори: зокрема, працює комісія Державної авіаційної служби України. Перевіряють як дії екіпажу, так і наземних служб.

Кілька версій причин аварії літака назвав на прес-конференції в Донецьку у п'ятницю заступник Генерального прокурора України Віктор Войцишен. Це — невідповідність дій персоналу, технічний стан літака, незадовільні метеорологічні умови та терористичний акт.

«Ми маємо перевіряти всі версії, у тому числі й цю, — пояснив заступник Генерального прокурора. — Тому що деякі пасажири, за нашими даними, не були зареєстровані». Нині завершено огляд місця події, вилучено чорні скриньки, розшифровкою яких займаються фахівці. Тіла усіх п'яти загиблих упізнано і відправлено до Одеси.

Правоохоронці оприлюднили інформацію про результати деяких експертиз. Алкоголю у крові членів екіпажу не виявлено. Щодо технічного стану літака, то за документами він відповідав нормативам, хоча сама машина випущена майже сорок років тому. Сертифікат на експлуатацію повітряного судна був дійсним до 5 квітня цього року. Командир судна має достатній досвід польотів і обіймає посаду з 2010 року. «У нього понад 4 тисячі годин польотів, в якості командира — 1250 годин, він уже літав за маршрутом Одеса—Донецьк», — розповів Віктор Войцишен.

Загалом за справою призначено 55 експертиз, які мають допомогти з'ясувати причини й обставини аварії.

Ліна КУЩ.
Фото автора.

Потерпілого в аварії літака пацієнта травматологічного відділення опитує слідчий.

ФОТОФАКТ

У столиці відбулася акція «Захистимо Зону здоров'я!» проти незаконного будівництва в прибережній зоні Дніпра на Микільській Слобідці, яку організувало ГО «Наша земля». У ній взяв участь голова Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, народний депутат Віктор Чумак (на знімку праворуч).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Побитий в інтернаті учень помер у лікарні

Лікарі Одеської дитячої обласної лікарні не змогли врятувати життя 12-річному вихованцеві Фонтанської спецшколи-інтернату Михайлу Нікітіну. Михайлик був новачком у спецшколі. Тихий і спокійний хлопець. Його мама померла, а тата позбавили батьківських прав. З рідних — лише бабуся у місті Южному і старший брат, який теж навчається у цьому інтернаті.

У селі Фонтанка місцеві жителі розповідають, що за кілька днів до смерті хлопчика хтось побив у душовій школи. Після побиття у нього почалися запаморочення.

Начальник обласного управління охорони здоров'я Михайло Барвко повідомив, що хлопчика доправили у важкому стані і врятувати його не вдалося — у дитини був септичний шок.

— Хлопчик потрапив у лікарню з поганим самопочуттям і в цей само ж день помер. Розпочато кримінальне провадження. Процес розслідування — на контролі облпрокуратури, — повідомив прес-секретар прокурора Одеської області Олена Абрамова.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

На будівництві Дністровської ГАЕС вкрали кошти

Слідчим відділом управління СБУ в Чернівецькій області розпочато досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо привласнення бюджетних коштів в особливо великих розмірах під час будівництва об'єктів інфраструктури Дністровської ГАЕС. Співробітники УСБУ викрили факт незаконного привласнення 2009 року коштів замовника будівництва — ПАТ «Укргідроенерго». Шляхом завищення вартості матеріалів та робіт з монтажу охоронної огорожі території одного з об'єктів посадові особи приватних фірм, що виконували будівельно-монтажні роботи за договором підряду, протиправно отримали 640 тисяч гривень. Інформацію про кримінальне правопорушення внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Сергій СУЛИМА.

Хакери розважилися на міліцейському веб–сайті

На офіційному сайті ГУ МВС України у Львівській області замість звичної міліцейської інформації з'явилося повідомлення про те, де можна придбати... наркотики. Так оригінально хакери розважилися напередодні Дня закоханих.

Як прокоментувала ситуацію для ЗМІ речник обласної міліції підполковник Світлана Добровольська, комп'ютерні хулігани здійснили неправомірний доступ до інформації й опублікували на сторінці відомчого веб-ресурсу гіперпосилання на іншу сторінку, де була розміщена інформація рекламного характеру щодо місць продажу наркотичних засобів.

Цей факт внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Міліція шукає зловмисників.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

ЦИФРА

509 гривень становив торік середній розмір орендної плати за гектар землі в Житомирській області. Це — на 40 відсотків більше, ніж 2011 року. У лісостепових районах виплачують за гектар від 654 до 824, тоді як у поліських — від 98 до 266 гривень.

Олексій КАВУН.

Дорогі послуги правоохоронця

Три тисячі гривень вимагав один із співробітників Хмельницького міськвідділу міліції від керівника підприємства за те, що не притягатиме його підлеглого до кримінальної відповідальності за видачу недостовірної довідки про працевлаштування.

Після того як прокуратура почала досудове розслідування за вказаним фактом, підозрюваному у хабарництві міліціонерові довелося заплатити заставу у 25 тисяч гривень.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Спадщина — найприбутковіший податок

Значне збільшення кількості мешканців краю, котрі добровільно декларують свої доходи, зафіксувала Державна податкова служба у Херсонській області. За її даними, з початку року декларації встигли подати вже 1345 платників податків, що вдвічі більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Судячи з внесеної до них інформації, найбільше доходів — 21,4 мільйона гривень — херсонці мали не від виробництва чи торгівлі, а від отримання спадщини. На другому місці — 8,3 мільйона гривень доходу від операцій з продажу транспорту та нерухомості, і лише на третьому, та ще й з великим відставанням, — тільки 810 тисяч — від продажу сільськогосподарської продукції. Для аграрного краю така розстановка пріоритетів за дохідністю оптимізму не додає.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Об'єдналися небайдужі чернігівчани

Ініціативна група «Збережемо старий Чернігів» провела прес-конференцію щодо утворення громадської інституції, яка займатиметься збереженням унікальних пам'яток архітектури та історії обласного центру.

Як повідомив історик Сергій Черняков **(на знімку)**, за реалізацію цієї ідеї взялися краєзнавці, архітектори, вчителі, студенти, колишні військові, котрих об'єднує єдина мета — зберегти старовину рідного міста на Десні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: історик Сергій Черняков.

Фото Володимира КОВАЛЯ.

У січні платники податків Вінниччини сплатили до зведеного бюджету майже 310 млн. грн. (Вінницька ОДА)

Не дай злодієві шансу

Так назвали акцію, яка пройшла в Житомирі. Спілкуючись із водіями, інспектори ДАІ вручали їм пам'ятки, як краще захистити автомобіль від викрадення. Адже щоночі в обласному центрі тисячі легковиків стоять просто у дворах. Якщо не вжити запобіжних заходів, зловмисник може викрасти машину за лічені хвилини.

Упродовж минулого року було зареєстровано 117 таких фактів, у 68 випадках авто вдалося знайти, а винних у його викраденні — затримати. Що ж до решти власників, то вони тепер картають себе за безпечність.

Олексій КАВУН.
Житомир.

На знімку: цю машину теж було викрадено, але зловмисник не впорався з керуванням і змушений був залишити її в снігу.

Фото надане СЗГ УМВС України в Житомирській області.

Відзначили 70-річчя визволення від німецько-фашистських загарбників

Саме з визволення Луганська почавлася переможна хода Радянської армії Україною. Усього за 12 днів після переломної Волгоградської битви наші солдати пройшли майже 500 км з боями й увійшли до Ворошиловграда. 14 лютого 1943 року залишився в історії як дата визволення міста від німецьких окупантів, які господарювали тут 212 днів. У боях за обласний центр загинуло понад 10 тисяч осіб. До наших днів дожили лише десять воїнів, які захищали рідне місто.

Дуже символічно, що основні урочистості пройшли на одній з найстаріших вулиць Луганська — ім. Леніна. На цьому місці рівно 70 років тому відбувся мітинг, на якому на всю країну пролунав заклик луганчан: в стислі терміни відновити зруйновані заводи і фабрики, налагодити випуск продукції для остаточної перемоги над ворогом.

До 70-річчя визволення Луганська від німецько-фашистських загарбників вперше тут було проведено парад визволителів — історичну реконструкцію, в якій взяли участь представники регіонального історико-пошукового об'єднання «Патріот», солдати, містяни, ветерани та учасники Великої Вітчизняної війни. На честь визначної історичної дати біля будівлі Луганської міськради було піднято прапор Перемоги як символ великого подвигу тих, хто відстояв свободу і незалежність країни. Віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул, який взяв участь в урочистостях, вважає, що Луганщина «є прикладом для всіх регіонів України в дбайливому ставленні до історичної пам'яті про подвиг солдатів Великої Вітчизняної війни».

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.
Фото автора.

Генпідрядник нагрів руки на реконструкції перинатального центру

Реконструйований перинатальний центр «Мати і дитина» у Тернополі мали здати наприкінці минулого року. Нині йдеться про серпень. З майже 30 мільйонів гривень бюджетних коштів, виділених на реконструкцію, освоєно приблизно половину. Більше того, нещодавно перевіркою, ініційованою прокуратурою області, встановлено завищення обсягів виконаних робіт майже на 170 тисяч гривень. Генпідрядник — ТОВ «Техно-Буд» — роботи не виконав, а кошти, склавши недостовірні акти, отримав. До речі, генпідрядника визначали не на умовах тендеру. Остаточну суму завищення вартості виконаних будівельних робіт встановлять органи внутрішніх справ: розслідування триває.

А 14 лютого приблизно 20 працівників «Техно-Буду» снували переходом на перехресті вулиць Замкової—Грушевського (навпроти медзакладу), перешкоджаючи руху транспорту. Так вони намагалися привернути до себе увагу, оскільки давно не отримували заробітної плати. Після втручання правоохоронців рух транспорту було відновлено. Того самого дня народний депутат від ВО «Свобода» Олексій Кайда звернувся до прокуратури Тернопільської області щодо фактів невиплати заробітної плати працівникам цього підприємства. А під час засідання Кабміну він попросив першого заступника голови адміністрації Президента Ірину Акімову взяти під особистий контроль ситуацію з реконструкцією Тернопільського перинатального центру «Мати і дитина».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

День популяризації конкуренції

На цей форум зібралися антимонопольники з усієї України, а в його роботі взяли участь Голова Антимонопольного комітету України Василь Цушко, державний уповноважений АМКУ Федір Влад, керівництво Полтавської та представники інших областей України.

— Наша мета — популяризація конкуренції, — наголосив, відкриваючи форум, Василь Цушко. — У нас одне з найкращих антимонопольних законодавств у Європі, але воно, так би мовити, перебуває в стані сну. Щоб запрацювали принципи ринкової економіки, слід захистити конкуренцію. Щоб усі трудилися за єдиними правилами, вийшли з тіньового сектору й конкурували між собою чесно. А там уже нехай сам споживач зробить вибір, у кого кращі послуги чи товари.

— Ми живемо в країні, де закон дозволяє притягувати до відповідальності порушників антимонопольного законодавства й штрафи в нас доволі високі, — стверджує Голова АМКУ. — Однак наше головне завдання — зробити так, щоб цей закон виконувався. Часто через політичну ситуацію в країні навіть стан конкуренції на українських ринках сприймається неоднозначно. Проте експерти міжнародної організації ЮНКТАД після перебування в Україні з робочим візитом зробили огляд вітчизняного законодавства у цій сфері і дали позитивні висновки щодо його діяльності.

У рамках роботи форуму відбулося чимало цікавих заходів. Зокрема, засідання круглого столу, де представники Антимонопольного комітету України, керівники області та підприємці Полтавщини обговорили проблеми та перспективи конкурентного середовища в регіоні та державі загалом.

Вибір Полтавщини для проведення першого Дня розвитку конкуренції — не випадковий, адже місцеве тервідділення АМК уже п'ять років поспіль — краще за підсумками роботи. Голова АМКУ упевнений, що Дні популяризації конкуренції суттєво підвищать економічний та інвестиційний імідж України, а популяризація конкуренції сприятиме розвитку економіки в державі. Відтепер такі заходи проводитимуть двічі-тричі на місяць у різних регіонах України.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

На знімку: Василь Цушко вручає відзнаку АМКУ голові Полтавського територіального відділення Володимиру Онищенку.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...подорожуємо з інтерактивною картою

У Харківській області з'явиться інтерактивна карта об'єктів культури і туризму регіону. Про це повідомив директор Департаменту культури і туризму облдержадміністрації Дмитро Кузнєцов.

На карті розмістять абсолютно всі місцеві заклади культури і туристичні об'єкти, а також об'єкти культурної спадщини. Усі вони будуть забезпечені первинної довідковою інформацією.

Микола КОСИЙ.
Харків.

...луцьке Євангеліє відтепер читатимуть і в Москві

Перебуваючи в Москві на Архієрейському Соборі, митрополит Луцький і Волинський УПЦ Нифонт зустрівся з патріархом Московським і всієї Русі Кирилом та передав Його Святості факсимільну копію луцького Євангелія XIV століття **(на знімку)**.

Відбулася також низка презентацій цього унікального видання в закладах та установах столиці Росії. Зокрема з цією духовною книгою мали змогу познайомитися і отримати кілька її екземплярів у Московській духовній академії, православному Свято-Тихонівському університеті, інформаційному агентстві ІТАР-ТАРС, Російській державній бібліотеці. До речі, цій одній з найбільших книгозбірень сусідньої держави передано аж 30 примірників Євангелія. Задушевною і щирою була зустріч митрополита Нифонта та делегації Волинської єпархії УПЦ з Надзвичайним і Повноважним Послом України в Російській Федерації Володимиром Єльченком.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фоторепродукція автора.

...колективу фабрики повернули борги із зарплати

Найбільшу на Вінниччині суму заборгованих грошей — 1,3 мільйона гривень — виплатили трудівникам Державного підприємства «Вінницька картографічна фабрика».

— Виплати цього боргу домагалися усім гуртом, — каже директор підприємства Микола Шишко. — І прокуратура втрутилася, і влада неодноразово зверталася з листами та запитами до Кабінету Міністрів. Голова обласної держадміністрації Іван Мовчан мав особисту зустріч з міністром. Отак спільними зусиллями нам нарешті повернули кошти, на отримання яких, відверто кажучи, колектив уже й не сподівався. Бо чекати їх довелося понад два роки.

Проблеми почалися 2009-го, коли постановою Кабміну підприємство передали з підпорядкування служби геодезії та картографії до Держкомзему. Насправді передача відбулася тільки на папері. Декілька років фабрика залишалася нічийною. Це негативно позначилося на роботі колективу, що призвело до заборгованості із зарплати.

Сповна використовувати свої потужності підприємство може за умови переходу у комунальну власність міста. Так вважає міський голова Вінниці Володимир Гройсман. З проханням вирішити це питання він звернувся до керівництва Державного земельного агентства. «Якщо в Києві дослухаються до нашої пропозиції, вирішуватимемо питання оздоровлення і відновлення роботи підприємства, — каже В. Гройсман. — Якщо ні, нехай вирішують, що робити, щоб підприємство працювало і люди мали роботу. Це для нас найважливіше».

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Україна в січні 2013 року порівняно з січнем 2012-го зменшила використання кам'яного вугілля на 4,5% — до 6,212 млн. т (Держстат)

ГОЛОС УКРАЇНИ № 32 (5532)
СУБОТА, 16 ЛЮТОГО 2013

Шевченківський райвідділ Держтехногенбезпеки у м. Києві проводить незаконні перевірки підприємців–спрощенців та безпідставно втручається в їх господарську діяльність. Це засвідчила перевірка, *повідомляє прес–служба столичної прокуратури*

Під час пожежі у Чудельській школі–інтернаті, що у Сарненському районі на Рівненщині, яка сталася через порушення правил експлуатації опалювального котла, пошкоджено 40 кв. м покрівлі, *повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА*

Про президентську республіку, особисте голосування та мову

НОТАТКИ ЮРИСТА

Де згоди доброї в товаришів нема,
До діла братись там дарма,
Бо вийде, далебі, не діло, тільки мука.
Іван КРИЛОВ.

Викладені тут думки про роботу парламенту є спробою почати широку читацьку дискусію про наболілі питання життя єдиного законодавчого органу України, який, на жаль, утискується виконавчою владою й не має високого авторитету у громадян країни.

Особливості національної демократії

Загальновідомо, що під формою правління розуміється система взаємин глави держави, вищих органів законодавчої та виконавчої влади. Форма правління відповідає на запитання, як організовуються відносини між Президентом, парламентом, урядом. Як взаємно врівноважуються їх повноваження, або, інакше кажучи, як влаштований поділ влади.

Для парламенту України проблема поділу гілок влади набула особливого значення після одіозного та зухвалого рішення Конституційного Суду, згідно з яким Україна «пішла» від парламентарної форми правління до президентської. Не будемо забувати, що головна ознака президентської республіки — це формування уряду президентом і відсутність відповідальності виконавчої влади перед парламентом. У цих умовах різко постає питання, як принцип поділу влади поєднується з так званою необхідністю формування парламентської більшості, про яку наполегливо говорять Президент України, його оточення та пропрезидентська Партія регіонів. Їхня думка однозначна: президент, уряд і парламент мають працювати в цілковитій єдності, щоб реалізувати 21 реформу, проголошену Президентом. От як це звучить в інтерв'ю Голови Верховної Ради: *«А я заявляю, що сьогодні є президент, який як гарант Конституції взяв на себе відповідальність перед країною. Є уряд, який зобов'язаний виконувати всі його доручення та реформи. І є Верховна Рада, яка законодавчо забезпечує нормативну базу для реалізації реформ Президента. І всі вони повинні йти в одному напрямі й нести рівну відповідальність перед людьми»*. **(Дзеркало тижня №49, 28 грудня 2012 року).**

Позиція абсолютно правильна й виправдана, за умови, що пропрезидентська Партія регіонів має в парламенті більшість голосів. Але в умовах, коли цього немає, постає питання, як бути з конституційним принципом поділу влади, який передбачає не тільки самостійність кожної гілки влади, а й навіть їх опозиційність одне до одного. **Як поєднувати парламентську більшість у президентській республіці із принципом поділу влади, який вимагає, щоб парламент був не інструментом у руках президента, а самостійною владою, взаємопов'язаною із президентом принципами стримань і противаг?** Чи дозволяє Конституція України створювати парламентську більшість за принципом парламентської коаліції фракцій в умовах президентсько-парламентської республіки?

У статтях 81, 83, 84, 87, 91, 94 Основного Закону сказано про кількісний склад голосів, необхідних для прийняття рішень Верховною Радою. І в кожній статті відлік ведеться від конституційного складу парламенту. Конституція розглядає парламент як єдиний орган законодавчої влади й ніякої іншої більшості, крім технічної, для кількісного підрахунку голосів і прийняття рішень по більшості від конституційного складу Верховної Ради не передбачає. Як же поєднати цю ідею з концепцією про необхідність створення в президентсько-парламентській республіці постійно діючої, організаційно оформленої парламентської більшості? Адже в такому разі група депутатів, навіть якщо їх більше половини від конституційного складу Верховної Ради, фактично узурпує владу парламенту. Депутати, які не входять до парламентської більшості, практично втрачають можливості висловлювати і представляти волю народу через законодавчий процес.

Рухаємося до диктатури?

Створення організаційно оформленої пропрезидентської парламентської більшості в президентській республіці, де президент формує уряд, є, по суті, створення машини для голосування за президентським сигналом. Рамки, встановлені Конституцією, не дозволяють у президентській республіці створювати парламентську більшість, якщо пропрезидентська партія не одержала цієї більшості на виборах. А якщо законодавча (більшість) і виконавча (уряд) влада в одних президентських руках, то де тут місце для стримувань і противаг? Парламент як орган законодавчий і контролюючий виконавчу владу перестає існувати: його функції перебирає на себе парламентська більшість. Але це ж підміна! Виходить узурпація парламентської влади групою депутатів, що зовсім не відповідає волевиявленню виборців. *Практично зводиться до нуля значення парламентських дебатів і виступів, розгляд питань у комітетах і комісіях, якщо більшість голосуватиме за сигналом своїх вождів на чолі із президентом.* Головна тут та обставина, що ця так звана більшість сформована не виборцями на виборах, а самими депутатами за змовою або адміністративним примусом, але не з волі виборців. Отже, ця «більшість» немов би легальна, але не легітимна. Виходить, парламент паралізований у своїй діяльності. Особливо слід звернути увагу на паралізацію можливості парламенту подолати вето президента. Це означає, що практично зруйнований законодавчий процес. Таким чином, зі створенням парламентської більшості реалізується цілковита концентрація влади в руках однієї особи — Президента: він формує уряд, який відповідає перед ним, контролює «парламентську більшість» через пропрезидентську парламентську партію, має сильний вплив на судову владу. Така тотальна концентрація влади в руках однієї особи називається в конституційному праві як авторитарний режим чи диктатура. Опозиція ж або є під забороною, або ставиться в такі умови, які не дають змоги їй нормально функціонувати.

Досить воювати, необхідно працювати

Спроби створити квазіпарламент в особі парламентської більшості породили в народі невіру в можливості існування державних демократичних інститутів на засадах законності та справедливості. Парламентська більшість розколола єдиний законодавчий орган на два ворогуючі табори, й замість творчої законодавчої роботи вони протистоять і протиборствують один з одним. Такий парламент не здатний до правотворчості, лише до тупого голосування за сигналом вождів більшості або постійних конфліктів і бійок, що свідчить в обох випадках про його неспроможність.

Парламент у президентській республіці, якщо пропрезидентська партія не набрала більшості голосів у парламенті, має працювати у вільному ситуаційному режимі як цілісний законодавчий орган без розколів і протистоянь, ухвалюючи рішення всім складом парламенту за технічною (кількісною) більшістю голосів. У цьому природне призначення парламенту в умовах поділу влади.

Голосування: технічна процедура чи волевиявлення депутатів?!

В українському парламенті, як і в українському суспільстві загалом, уже понад двадцять років практикується вкрай одіозний метод подвійних стандартів: владі — все (навіть якщо це суперечить закону), іншим — закон. Цей метод особливо яскраво практикується в діяльності парламенту й виявляється в різних формах, зокрема, у процедурі голосування. Стаття 84 Конституції чітко прописала, що голосування на засіданнях Верховної Ради здійснюється народним депутатом особисто. Здавалося б, що тут обговорювати: голосуй кожний депутат за себе, й вся проблема розв'язана. Ба ні. Питання, якщо подивитися глибше, не тільки технічне, а й політичне — це питання контролю за волевиявленням депутата. Якщо врахувати, що в парламенті, на кожних виборах обирається близько трьохсот депутатів, що мають прямий стосунок до бізнесу, то стає зрозумілим зміст залежності між виконавчою владою і депутатом. *На практиці, депутата-бізнесмена контролюють усі цербери держави: міліція, прокуратура, СБУ, податкова, пожежна й інші контролюючі служби.* А в парламенті: фракція зі своїми вождями, парламентська більшість і сусіди по місцю розташування. Як підсумок — голосувати доводиться так, як вирішила більшість, а не так, як вважає депутат. Але ж це категорично суперечить природі депутатського мандата, який, згідно з Конституцією України, не імперативний (на жаль), а вільний. Вільний мандат, незалежно від форми його одержання мажоритарної чи партійної, передбачає вільне волевиявлення депутатів у всій депутатській діяльності, включаючи, особливо, голосування. Та у практичному житті парламенту все принципово навпаки: депутата зобов'язують голосувати в інтересах влади, опозиції, парламентської більшості, фракції чи її вождів, але не з власної волі.

Сьогодні, в умовах технічного прогресу неважко встановити ідентифікаційні сенсорні кнопки для голосування, якими може користуватися тільки конкретна людина. Цим буде забезпечене виконання вимог статті 84 Конституції, щоб депутат голосував особисто. Однак цього для забезпечення вільного волевиявлення депутата недостатньо. Треба, щоб результат голосування депутата був невідомий тим, хто його контролює. А це можливо тільки в умовах таємного голосування. Інші скажуть, що при таємному голосуванні народ не буде знати, як голосував депутат. Можна заперечити — а що це знання дає народу в умовах вільного, а не імперативного мандата. Депутат за Конституцією не зобов'язаний звітувати перед виборцями, як він голосує в парламенті. А потім, депутат, як правило, входить у ту чи іншу фракцію, а результати голосування «по фракціях» цілком достатні для інформування виборців про позицію депутатів фракції. В Україні, в умовах тотальної корупції і тотального контролю влади за демократичними інститутами, потрібні надзвичайні заходи для забезпечення свободи волі депутатів.

Як виступати з парламентської трибуни?

Проблема мови в Україні обговорюється всі роки її незалежності, однак толерантно, прийнятно для всіх громадян України, не розв'язана дотепер. На побутовому рівні в практиці спілкування людей проблем майже не виникає, з тієї причини, що понад 90% населення країни розуміють один одного й українською, і російською мовами. А якщо зрозумів, казав Ейнштейн із приводу мов, то не перепитуй. *Так уже історично склалося, що в Україні більше 10 мільйонів людей вважають своєю рідною мовою російську. Ці обставини, що історично склалися, неможливо ігнорувати. Їх необхідно розглядати як об'єктивні передумови для використання російської мови нарівні з державною українською мовою в практиці діяльності держави та суспільства за бажанням громадян.* На жаль, є люди із грубо-консервативним, вузьконаціоналістичним розумінням прав і свобод громадян, які хотіли б ігнорувати це й ганебно вимагати перекладача з російської на українську у країні, де практично все населення розуміє російську мову. Я гадаю, що в цьому випадку відбувається наруга над свободою, справедливістю, правами громадян України, що становлять національні меншини. Ніколи не будуть вільними українці в Україні, якщо держава намагатиметься гнобити всередині країни інші народи та народності хоча б з найменшого національного приводу. Нехай розцвітають і розвиваються всі національні квіти — у цьому загальна сила життя всього народу. Разом з тим, слід зазначити й наголосити, що на рівні Основного Закону, **проблема співвідношення застосування української й російської мов вирішена з моменту прийняття Конституції**. Однак, на мій погляд, це рішення свідомо замовчується й ігнорується під час обговорення мовної проблеми. Річ у тому, що стаття 10 Конституції чітко встановлює, що державною мовою є українська, всебічний розвиток і функціонування якої держава забезпечує у всіх сферах суспільного життя на всій території України. Та у частині третій цієї статті зроблено вказівку на те, що гарантується також вільний розвиток, використання й захист російської та інших мов нацменшин України.

Що значить гарантувати вільний розвиток, використання й захист мови? Це насамперед створити та забезпечити умови для розвитку, вживання й застосування мови. Де на офіційному рівні має вживатися й застосовуватися мова, щоб вона вільно розвивалася — очевидно, у державних установах, навчальних закладах, ЗМІ, сфері культури, науки, спорту, на побутовому рівні. І законодавець у Конституції чітко сформував поняття «використання» російської мови, що означає вживання й застосування, не вказавши, де і як вона має використовуватися. Водночас у статті 92 Конституції зазначено, що виняткового законами України визначається порядок застосування мов. **Що означає порядок застосування? Слово «порядок» відповідає на запитання, «як» застосовуються мови в Україні, але «порядок» не відповідає на запитання, «де» застосовуються мови.** Якщо в статті 10 Конституції законодавець не обмежив сферу використання, а значить вживання та застосування російської мови, то це значить, що російська нарівні з українською може використовуватися у всіх сферах суспільного життя на всій території України, включаючи й парламентську трибуну. І законодавця легко зрозуміти, адже обмеження сфери застосування російської мови означало б відмову від гарантій її використання. А це пряма дискримінація й мови, і національної меншини в Основному Законі країни. Конституційний Суд, здійснюючи тлумачення статті 10 Конституції від 14 грудня 1999 року, на жаль, обійшов поняття «використання», зіславшись на пункт 4 статті 92 Конституції України, де визначено порядок застосування мов. У той же час сфера використання російської мови залишилася без тлумачення.

Василь СІРЕНКО,
доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік НАПрН України, народний депутат третього та четвертого скликань парламенту, безпартійний.

Депутата зобов'язують голосувати в інтересах влади, опозиції, парламентської більшості, фракції чи її вождів, але не з власної волі

З «позиченим» орденом до влади ближче

Звинувачений у шахрайстві бізнесмен став членом Громадської ради при Херсонській облдержадміністрації

Безпрецедентний випадок: афганці обурені обранням до Громадської ради при Херсонській облдержадміністрації... свого ж бойового побратима. На засіданні цієї самої ради 18 січня представник регіонального осередку Української спілки ветеранів Афганістану (УСВА) Сергій Кірєєв публічно висловив протест щодо включення до структури, яка координує співробітництво виконавчої влади та найактивнішої частини громади, керівника організації УСВА у одному з районів Херсона Юрія Б. Втім, протест так і не було почуто, хоча виборам передував грандіозний скандал із кримінальним присмаком.

Як з'ясувала міліція, бізнесмен та засновник одразу кількох патріотичних організацій Юрій Б. надав до військкомату підроблені орденські книжки про нагородження його за часів служби в Афганістані орденом Червоної Зірки та медалі «За відвагу». І на цій підставі з 2006 по 2011 роки отримував 35-відсоткову надбавку до пенсії «за особливі заслуги перед Україною». 3 січня нинішнього року районний суд Херсона на своєму засіданні підтвердив, що «Юрій Б. скоїв злочин, передбачений статтею 190 частиною 1 КК України, як заволодіння чужим майном шляхом обману — шахрайство» (цитата). Однак у зв'язку з дільним каяттям, що полягало в поверненні підсудним до Пенсійного фонду незаконно отриманих 14 тисяч 566,1 гривні, суд постановив закрити справу, залишивши його без будь-якого покарання за злочин.

Не лише афганці, яких на Херсонщині близько двох тисяч, а й більшість простих херсонців вважають відвертим цинізмом наближення до влади людини, визнаної винною в шахрайстві та використанні чужих нагород, за які інші платили кров'ю. Голова обласної організації УСВА, підполковник у відставці та справжній кавалер орденів Червоної Зірки та Богдана Хмельницького Володимир Столяр повідомив, що на наступному засіданні правління організації розгляне питання про виключення Юрія Б. з лав УСВА. «У нашій практиці вже був випадок, коли один з афганців привласнив нагороди, на носіння яких не мав права. Його з організації виключили, бо ставлення до таких випадків у членів УСВА однозначно-негативне», — прокоментував Володимир Пилипович.

У свою чергу посадовці Херсонської облдержадміністрації зрозуміли, що наближення до «Білого дому» шахрая ані довіри, ані поваги з боку земляків владі не додасть. Тому спішно шукають шляхи виходу із вкрай неприємної ситуації.

— Я був присутній на засіданні Громадської ради й чув перестороги афганців щодо кандидатури Юрія Б. Однак облдержадміністрація не має права диктувати представникам 88 організацій, кого їм обирати своїм представником до Громадської ради. Утім, отримавши судову ухвалу щодо привласнення нагород та незаконного отримання надбавки до пенсії, ми зможемо звернутися до Громадської ради з рекомендацією виключити Юрія Б. з її лав, — зазначає начальник управління внутрішньої політики Херсонської ОДА Олег Устиненко.

Сам Юрій Б. переконаний, що звинувачення, які лунають на його адресу, переважно надумані, і його репутації нічого не загрожує. Адже якщо людину не визнав злочинцем суд, то й усі інші не мають його таким вважати. І тим більше, ніхто не може завадити йому обирати та бути обраним будь-куди. А все інше — другорядне.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

P.S.

Коли цю публікацію вже було підготовлено до друку, свою позицію стосовно скандальної історії з одним з її членів висловила Українська спілка ветеранів Афганістану. На своєму засіданні члени правління Херсонської обласної організації УСВА одноголосно висловилися за виключення Юрія Б. з її лав. «Тиждень тому на засіданні правління побував і сам пан Юрій. Він намагався заперечити свою провину і пояснював, що став жертвою політичних переслідувань, однак його аргументи правлінню здалися непереконливими», — повідомив «Голосу України» лідер «афганців» Херсонщини Володимир Столяр.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...пес вклав на лікарняні ліжка учня та його вчителя

Інцидент стався у Тернополі, коли група старшокласників поверталася із занять з допризовної підготовки у парку «Топільче». Пес, якого власниця вела на повідку, накинувся на учня, що йшов у кінці колони, і покусав його. Викладач, почувши крики, поспішив на допомогу. Жінка не змогла втримати собаку, і він укусив ще й учителя. Обох постраждалих госпіталізували, вони проходять курс щеплень від сказу. Пес — не бійцівської породи, це звичайний дворняга, але ветеринари, які обстежили тварину, відзначили її агресивність. Правоохоронці, що розслідують цей випадок, кажуть: найменшим покаранням для власниці буде адміністративний штраф. Жителі обласного центру потерпають від бродячих псів, які зграями бігають містом, а це вже й домашні кидаються на людей.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

...високопосадовця піймали на хабарі

Правоохоронці з'ясували, що 42-річний очільник інспекції з питань захисту прав споживачів у Чернівецькій області вимагав у приватного підприємця 12,5 тисячі гривень за вирішення питання стосовно реалізації несертифікованих товарів та «кришування» діяльності підприємства. 2500 гривень хабара посадовець отримав через підлеглого ще 21 січня за вирішення питання щодо призупинення перевірки. А 30 січня поруч із службовим приміщенням під час передачі решти 10 тисяч гривень оперативники затримали його на гарячому. Нині слідчі кваліфікують дії підозрюваного за ознаками правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України — одержання хабара, яке може загрожувати позбавленням волі від 8 до 12 років. Триває досудове слідство.

Сергій СУЛИМА.

...у смерті ватажка банди винна кардіоміопатія?

Свого часу гучний злочин, скоєний так званою бандою лисих, — вбивство кримінального авторитета Миколи Бінька у ресторані «Рибацький стан» — трохи розбурхало сонне Запоріжжя. Смерть у СІЗО від серцевого нападу ватажка банди, колишнього правоохоронця Олександра Середіна, теж викликала резонанс. Управління Державної пенітенціарної служби розповсюдило інформацію про кардіоміопатію — мовляв, чоловік і раніше скаржився на серце, однак останніми днями перед смертю жодних скарг від нього не надходило.

Тим часом прокуратура області повідомила: в ході попереднього розслідування з'ясовано, що померлий посеред ночі поскаржився на біль у грудях та знепритомнів. Реанімаційні заходи медпрацівника СІЗО та викликаної швидкої допомоги результатів не дали — чоловік помер приблизно через годину після того, як йому стало зле. З цього приводу порушено кримінальну справу за статтею «Навмисне вбивство». Її розслідує Жовтневий райвідділ міліції.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

...беруть те, чого не заробили

52 тисячі гривень бюджетних коштів незаконно виплачено керівнику територіального центру соціального обслуговування в Кам'янці-Подільському. Порушення виявила міська прокуратура.

Як повідомила прес-служба прокуратури Хмельницької області, службові особи Кам'янець-Подільського територіального центру соціального обслуговування безпідставно нараховували директорові щомісячні премії в розмірі 100 відсотків від зарплати. Безпідставно преміювали себе й службовці міської державної лікарні ветеринарної медицини. Розпочато кримінальні провадження за ч. 2 ст. 191 КК України.

Віра ШПИЛЬОВА.

У Запоріжжі підпільно випускали акцизні марки

У підвалі колишнього військового заводу співробітники прокуратури та податкової міліції виявили друкарню, де було налагоджено промисловий випуск акцизних марок. І не тільки українських — на алкоголь і тютюн, а й марок акцизного податку Чеської Республіки. Друкували тут і паркувальні талони, які перебувають в обігу в сусідній країні. Всього вилучено 30 тисяч акцизних марок, що могли бути використані в Україні, три тисячі — в Чехії та близько тисячі чеських паркувальних талонів. А ось запаси паперу та фарб на підпільній друкарні дозволяли випустити тут до 500 тисяч акцизних марок. Лише самого обладнання вилучено на понад мільйон гривень. Правоохоронцями затримано організатора виробництва. Його спільник, котрий безпосередньо працював на друкарській машині, як повідомляє пресслужба обласної прокуратури, активно співпрацює зі слідством. Санкція за скоєння подібного злочину передбачає від п'яти до десяти років ув'язнення з конфіскацією майна.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Прокурорський нагляд за новими стандартами

От і настали зміни у прокурорському нагляді. Дехто називає заплановані кроки незначними на тлі довгого шляху до приведення діяльності органів прокуратури України у відповідність до європейських стандартів. Нововведення загалом скорочують межі здійснення нагляду прокуратурою.

Після набрання чинності новим Кримінальним процесуальним кодексом України виникла потреба законодавчого удосконалення діяльності прокуратури. 1 грудня 2012 року, в День працівників прокуратури, набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури», який змінив 18 законодавчих актів України, що визначають статус органів прокуратури та порядок реалізації наданих їм повноважень.

Органи прокуратури позбавлено права вносити приписи та протести. Як приклад, раніше суб'єкти господарської діяльності зобов'язані були невідкладно і безумовно виконувати ці імперативні приписи, але тепер прокурори можуть вносити лише подання, яке не зупинятиме діяльність суб'єкта господарської діяльності. Подання як єдиний акт реагування, що залишився, прокурор може виносити з вимогою про усунення порушень закону, причин та умов, що їм сприяли; притягнення осіб до передбаченої законом відповідальності; відшкодування шкоди; скасування нормативно-правового акту; припинення незаконних дій або бездіяльності посадових осіб.

Втручатися у господарські відносини прокурори зможуть лише у тому разі, якщо законодавством не передбачено іншого органу в цій сфері, який міг би представляти державу. Раніше заступники прокурорів могли ініціювати розгляд справи у господарському суді, віднині на це мають право лише прокурори.

Прокурори не зможуть здійснювати свої повноваження щодо нагляду за дотриманням законів без призначення спеціальної перевірки, підставою для якої є постанова про проведення такої перевірки. У постанові мають зазначатися причини та обґрунтування вчинення процесуальної дії у разі наявності можливих правопорушень. Прокурорські перевірки заборонено за заявою фізичних та юридичних осіб. Відтепер ініціювати відповідну перевірку прокуратура може, лише якщо заяву попередньо розглянув компетентний орган виконавчої влади або місцевого самоврядування. Так, якщо ви були свідком порушення прав, скажімо, в податковій, найперше треба звернутися до вищого податкового органу, а вже потім, якщо це не дало результату, — до прокуратури. Інакше вам буде відмовлено. Таке правило не стосується повідомлення про такий злочин, наприклад, як отримання хабара.

Європейські спеціалісти з прав людини вважають, що проведені зміни є лише маленьким кроком до ґрунтовного реформування органів прокуратури. На їхню думку, закон не розв'язує проблеми існування так званого загального нагляду прокурорів, що суперечить нормам Конституції України, а також шкодить іншим правовим реформам кримінального судочинства, насамперед, новому Кримінальному процесуальному кодексу.

Антон ГАЛЬ.

На тихому Закарпатті — нові зухвалі злочинці

Навіть ветерани-правоохоронці не пригадують такого принципового документа: прокурор Закарпатської області Анатолій Петруня направив подання начальнику обласної міліції генерал-майору Василеві Варцабі, в якому вимагає усунути порушення чинного законодавства в діяльності його підлеглих щодо профілактики та протидії злочинності, розкриття тяжких і особливо тяжких злочинів — насамперед проти життя і здоров'я громадян, умисного знищення або пошкодження майна, а також при проведенні досудового розслідування.

Також звучить вимога притягнути до дисциплінарної відповідальності працівників облуправління МВС, які не впоралися із виконанням покладеного на них державою обов'язку з розкриття резонансних злочинів.

Слід зазначити, що прокурор Анатолій Петруня неодноразово наголошував: криміногенна ситуація в області, особливо, що стосується підпалів автомобілів та майна, у тому числі правоохоронців та чиновників, набирає загрозливого характеру. Особливо турбує прокурора зростання злочинів, пов'язаних з умисним пошкодженням майна — 41 випадок. Найбільше таких скоєно: в місті Мукачевому — 6, Ужгороді — 15, Виноградівському — 5, Ужгородському й Перечинському — по три, Воловецькому і Берегівському районах — по два.

Майже у всіх кримінальних справах цієї категорії досудове слідство правоохоронцями було зупинено, оскільки не встановлено особу, яка вчинила злочин. Прокурорами вже скасовано 37 таких незаконних постанов слідчих міліції і надано письмові вказівки.

Упродовж 2012 року лише в місті Ужгороді мали місце 19 фактів умисного пошкодження майна шляхом підпалу, за якими вже розпочато 15 кримінальних проваджень.

Прокурори вивчили ці кримінальні провадження і встановили, що досудове розслідування у них проводиться на вкрай низькому професійному рівні, а слідчі дії безпланові й епізодичні.

Це призвело до безпідставної тяганини та неприйняття кінцевого рішення, а досудове слідство у справах передчасно і безпідставно зупинялося.

Прокурор звертає увагу начальника обласної міліції, що, незважаючи на великий суспільний резонанс окремих злочинів, жоден з них не розкритий!

З року в рік кількість таких зухвалих злочинів зростає, а зловмисники залишаються не встановленими і непокараними.

Робота щодо встановлення осіб злочинців зводилася до мінімуму.

Вказані порушення, підкреслює прокурор, стали можливими через неналежний контроль з боку керівників УМВС за виконанням підлеглими покладених на них обов'язків, недостатнього рівня професійної підготовки та неналежного виконання службових обов'язків слідчими і оперативними уповноваженими щодо взаємодії у розкритті кримінальних правопорушень.

Поставлена чітка вимога: негайно усунути зазначені порушення.

ФАКТ

Зареєстровано 323 злочини (з яких 41 у 2012 році) щодо умисного пошкодження майна шляхом підпалу, з яких розкрито тільки 5. Справи з них уже скеровано до суду. Причому, жодного резонансного злочину цієї категорії не розкрито (у тому числі підпалів автомобілів співробітників правоохоронних органів, працівників органів влади та місцевого самоврядування: члена виконкому Ужгородської міськради Маргарити Мощак, заступника Ужгородського міського голови Юрія Белякова, колишнього начальника управління майном міста Ужгорода — Володимира Мартина).

ЦИФРА

Протягом 2012 року почастішали випадки пошкодження майна шляхом підпалу, проте керівництвом міськрайвідділів міліції не проаналізовано ситуацію. Злочинцями умисно знищено або пошкоджено шляхом підпалу 142 автомобілі. Найбільше у місті Ужгороді — 90 та місті Мукачевому — 21, в Ужгородському — 9, Мукачівському — 5, у Свалявському та Хустському — по 4, у Берегівському, Іршавському, Тячівському районах — по 3.

ВЛАСНА ТОЧКА ЗОРУ

Насамкінець варто зазначити: така ситуація склалася далеко не за один день і не за місяць; міліцією Закарпаття до 20 листопада минулого року керував генерал Віктор Русин (зараз — начальник Вінницького УМВС); генерала Василя Варцабу тоді ж перевели до Ужгорода з посади очільника прикарпатської міліції...

Однак причина не в персонах названих керівників.

Вона — набагато глибша: свавілля, знущання, цинізм чиновників-скоробагатьків і тотальна корупція, що пронизала більшість структур районного й обласного рівнів, і неможливість добитися правди, бо все покривається, — ось що доводить малоімущих людей до помсти хабарникам. Цей суспільний протест припиниться, тільки-но очистяться від хапуг відомства й установи. Але цей процес тривалий і поки що майже нереальний. А висновки треба робити вже сьогодні — і не лише міліції...

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

«Йшов, послизнувся, впав...»,
або Недбалих чиновників треба покарати

З приходом зими і погіршенням погодних умов почастішали випадки травмування людей на вулицях, що пов'язано з недофінансуванням, недбалістю комунальних служб та власників споруд, біля яких утворилася ковзанка. Щодень до травмпунктів звертається дедалі більше громадян зі скаргами на синці та переломи, а от по відшкодування — лише одиниці. Але захищати в таких випадках свої права не тільки можливо, а й необхідно. Найефективнішим способом «притягнути до відповідальності» недбалих комунальників є звернення до суду.

Позиватися потрібно до того суб'єкта, за яким закріплена та чи інша територія. Якщо ви не володієте інформацією про те, на балансі якої організації знаходиться ділянка тротуару, на якому підсковзнулися, — адресуйте позовні вимоги безпосередньо до органу місцевої влади. Для прикладу: якщо це Київ — до Київської міської державної адміністрації, інший населений пункт — до виконкому місцевої ради.

Передусім потурбуйтеся про докази — зробіть кілька фотознімків обледенілої території, візьміть номери телефонів принаймні двох свідків пригоди. Обов'язково зверніться до лікаря і вимагайте від нього довідку, яка підтвердить факт і причину травмування. Наполягайте, щоб у довідці в графі «причини отриманих ушкоджень» було зазначено не «побутова травма», а чітко вказано, що травми отримано від падіння на кризі.

Обов'язково зберігайте всі квитанції та чеки за надання медичних послуг, придбання ліків тощо — в суді це допоможе довести матеріальні збитки, що їх ви зазнали.

Підійшовши безпосередньо до підготовки позовної заяви, визначтеся — до якого суду звертатися. Подібні спори розглядаються судами загальної юрисдикції. Звертатися можна до суду як за місцем реєстрації вашого проживання, так і за місцем, де стався нещасний випадок. Адреси судів можна дізнатися на сайті судової влади — **www.reyestr.court.gov.ua.**

У позовній заяві потрібно викласти всі обставини справи з посиланням на докази, визначитися з сумою відшкодування за матеріальну та моральну шкоду. Зверніть увагу, що для отримання «моральної» компенсації треба обґрунтувати заявлену суму. У позовній заяві детально вкажіть, яких саме моральних страждань ви зазнали.

До позовної заяви долучіть фотознімки, копії всіх зібраних документів (квитанції, довідки тощо). Судовий збір за такі позови сплачувати не потрібно (пункт 2 частини 1 статті 5 Закону України «Про судовий збір»). Натомість, потрібно сплатити судовий збір за допит свідків у суді, на сьогодні він становить 114 гривень 70 копійок (10% від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на початок року).

Зі зразком позовної заяви ви можете ознайомитися на сайті www.golos.ukraine.com у розділі «Законодавство» (в додатку до цієї статті).

Олена ПАВЛЮТА,
юрист.

Фотоетюд
Ксенії ЗАМОЖНОЇ.

ДОВІДКОВО

Згідно зі статтею 28-1 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» власник або балансоутримувач об'єкта благоустрою вулично-дорожньої мережі населеного пункту забезпечує утримання такого об'єкта з необхідною кількістю машин, механізмів, спеціалізованої техніки, посипних матеріалів та реагентів.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Штрафуватимуть за самовільне опалення квартир та підігрівання води

Національна комісія з регулювання ринків комунальних послуг пропонує заборонити людям користуватися автономними системами опалення та підігріву води. Відповідний законопроект оприлюднено на сайті нацкомісії й після експертного обговорення буде передано на розгляд уряду, а згодом — до Верховної Ради.

В Україні останнім часом склалася ситуація, за якої дедалі більше українців від'єднуються від централізованої системи теплопостачання. Експерти з надання комунальних послуг ставляться критично до автономного опалення і гарячого водопостачання та стверджують, що воно руйнує систему централізованого теплозабезпечення.

Отже, законопроект передусім направлений на врятування комунальних систем опалення та водопостачання. В супровідній записці до законопроекту сказано, що будь-яке втручання у внутрішню будинкову систему опалення, тобто відключення від неї, призводить до погіршення роботи всієї системи. Національна комісія, що здійснює державне регулювання в галузі комунальних послуг, пропонує заборонити автономне опалення приміщень та підігрівання води. Як санкцію за порушення норм законодавства запроваджують великі штрафи (100—150 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян: 1700 — 2500 грн.). Постає запитання: як бути людям, котрі вже користуються автономним опаленням квартир? Можливо, таких осіб перевірятимуть на наявність технічної документації, якщо таких документів немає або вони не в порядку, то власників котлів чекає штраф та демонтаж самовільно встановленого обладнання.

Здебільшого власники квартир переходять на автономне опалення та підігрівання води через неякісні та дорогі послуги, надані через централізовану систему. Установивши газовий або електрокотел, людина має можливість заощадити кошти на обігрівання помешкання (дешевше більш як удвічі від чинних тарифів) та особисто регулювати температуру в помешканні. В такій ситуації, схоже, що можновладці хочуть нав'язати українцям «холодні батареї взимку» та високі ціни за послуги опалення. У пояснювальній записці до законопроекту обіцяють створити умови для надання якісних послуг з обігрівання та водопостачання за прийнятними цінами. Але це — лише обіцянки, адже відомо: щоб налагодити комунальну систему, потрібні мільярди, яких держава сьогодні не має.

Проте ухвалення законопроекту не означатиме введення повної заборони на автономне опалення в Україні. Територію країни планують розмежувати на певні зони, для кожної з яких буде визначена централізована або автономна система теплопостачання. Отже, споживач зможе відключитися від централізованої системи опалення та постачання гарячої води, лише якщо це передбачено схемою теплопостачання населеного пункту.

Антон ГАЛЬ.

Як поводитися на дорозі

АКТУАЛЬНО

На столичних автошляхах дедалі частіше травмуються підлітки. Лише минулого року під колесами машин загинуло шість школярів, понад 180 дітей отримали травми різного ступеня тяжкості. Щоб попередити такі трагедії, столична Державтоінспекція постійно проводить профілактичні бесіди. Цього разу вартові доріг завітали до дитячого садочка №201 у Дарницькому районі столиці.

До дошкільного закладу прибули очікувані гості на чолі з інспектором ДАІ міста Києва Анастасією Цибою **(на знімку вгорі)** та інспектором ВДАІ Дарницького району Людмилою Михайленко **(на знімку внизу)**. Побачивши представників органів внутрішніх справ, чотирирічні малята з цікавістю чекали, що ж їм розкажуть міліціонери. Вже за кілька хвилин усі присутні поринули у світ автомобілів і дорожніх знаків. Чарівні жінки в ігровій доступній формі розповіли малечі про основні правила руху на дорогах і тротуарах.

Після цього настав час і дошкільнятам продемонструвати свої знання та навички. Участь у заході взяли дві групи, які на час вікторини перетворилися на відповідні команди. Вони клеїли собі на одяг світловідбиваючі елементи, відгадували загадки, розповідали вірші та інсценували різні ситуації, що можуть із ними трапитися на дорозі.

ДОВІДКА

У 2012 році на вулицях столиці за участі дітей сталося 186 ДТП, унаслідок яких 6 осіб загинули та 188 — отримали травми.

— Такі заходи проводимо регулярно, і вони вкрай необхідні. Вихованців дошкільного навчального закладу ми обрали не випадково — малюки є найбільш незахищеними учасниками дорожнього руху. Тому свідомість і розуміння дорожніх небезпек має сформуватися вже в дитячому садку. Адже чим більше людині років, тим важче її перевиховати. Але потрібно пам'ятати і про те, що головним учителем безпечної поведінки дітей є їхні батьки. Садок, школа можуть лише закріпити ті навички і звички безпечної поведінки на вулицях і дорогах, які вони сформують у малюка, — каже Анастасія Циба.

— Вважаю, що нами започатковано дуже гарну справу, — зазначає директор дитячого садочка №201 Валентина Оксюта. — Це не просто цікаво, а й дуже корисно для виховання у них подальшої поведінки на дорозі. Адже саме той вік, коли дітлахам потрібно постійно наголошувати, що не можна порушувати ПДР. Лише спільними зусиллями можна добитися найголовнішого — зберегти їхні життя.

Наостанок дошкільнята змогли посидіти в салоні службового автомобіля, покрутити кермо та поговорити по гучномовцю — одне слово, уявити себе справжніми охоронцями правопорядку. На згадку про теплу зустріч у їхній пам'яті залишилися знання про поведінку на дорозі, фотографії та подарунки.

ДОВІДКА

Діти були учасниками ДТП як пішоходи — 123, як пасажири — 57, велосипедисти — 8.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Альфа» знешкодила наркоділків

Бійці столичного спецпідрозділу СБУ «Альфа» 12 лютого затримали в Полтаві близько 16 осіб, підозрюваних у торгівлі наркотиками.

Операція була настільки секретною, що місцеві правоохоронці дізналися про неї майже тоді, коли затримані вже опинилися у Києві. Містом одразу поповзли чутки, що серед затриманих ледь не половина — працівники міліції.

— Нині відомо, що троє із них — справді правоохоронці, співробітники сектору по боротьбі з незаконним обігом наркотиків Ленінського райвідділу Полтави, — повідомив начальник відділу зв'язків із громадськістю УМВС України в Полтавській області Юрій Сулаєв.

Інших коментарів і в УМВС, і в СБУ поки що не дають.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Понад сто тисяч гривень шахраї видурили в довірливої жінки

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВОЮ

Гроші 48-річна мешканка Калинівського району на Вінниччині віддала за «звільнення» сина з міліції. Причому, платила двічі. Насправді той, кого «визволяли», був вдома й гадки не мав, що мати спілкується із шахраями.

Зловмисники знову скористалися відомою схемою: зателефонували жінці на мобільний і повідомили, що її син, який перебував на заробітках у Києві, потрапив у столиці в халепу і його забрали в міліцію. І запропонували, щоб уникнути порушення кримінальної справи, заплатити правоохоронцям. З переляку жінка погодилася віддати скільки скажуть, тільки б дитину не засудили. Той, хто телефонував, назвав суму — 10 тисяч доларів. Уточнив, що передати гроші має водієві автомобіля, який стоятиме біля автовокзалу у Вінниці. Так вона й зробила. Коли повернулася додому, їй знову подзвонив той самий шахрай. Сказав, що переданої суми виявилося недостатньо і треба доплатити ще 23 тисячі гривень.

Тільки після того, як віддала решту грошей, жінка зателефонувала синові. Його мобільний справді не відповідав. Тоді мати подзвонила на домашній телефон — син мешкав у сусідньому селищі. Яким же було її здивування, коли почула його голос. Він сказав, що ніяких проблем із правоохоронцями в нього не було. 26-річний чоловік зрозумів, що мати попалася на гачок шахраїв, і написав заяву в міліцію.

Керівник сектору зв'язків із громадськістю обласної міліції Анна Олійник просить через газету ще раз нагадати читачам, які потраплять в аналогічну ситуацію: не давайте шахраям себе ошукати. «Скільки разів ми вже нагадували про це в ЗМІ, а люди все одно роблять по-своєму», — каже співрозмовниця.

За фактом, про який йшлося вище, розпочато кримінальне провадження за ознаками правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 190 ККУ (шахрайство). За такі дії передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк до трьох років. Але спершу треба встановити і знайти зловмисників, що й робить міліція.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...кримінальне вугілля загрожує енергобезпеці країни

Тільки за один день правоохоронці задокументували в області чотири факти незаконного видобутку корисних копалин. У селищі Малоіванівка Перевальського району в котловані (80 на 30 метрів) вилучено 100 тонн добутого вугілля і шість мотолебідок; у районі шахти ім. Кірова в Первомайську на місці незаконного видобутку вилучили компресор, дві мотолебідки та нереалізоване вугілля; в Антрацитівському районі на виявленій копанці вилучено 5 тонн гірничої маси, лебідку й компресор, а в Лутугінському — два екскаватори, вагончик тощо.

Не минає і дня без того, щоб у міліцейських зведеннях Луганщини не з'явилася інформація про те, як співробітники відділу державної служби боротьби з економічною злочинністю ліквідують незаконний видобуток вугілля. Копанки закривають десятками, але вони одразу з'являються знову. Незаконний промисел набрав таких оборотів, що став загрожувати легальним шахтам, продукція яких сьогодні залишається на складах.

Голова Конфедерації вільних профспілок України Михайло Волинець бачить у копанках реальну загрозу енергобезпеці країни. За його даними, нелегали добувають понад 6 млн. тонн на рік. А якщо врахувати той факт, що профіцит вугілля сьогодні становить до 7 млн. тонн, то «це практично рівноцінно тіньовому ринку». Михайло Волинець вважає, що найчастіше вугілля із копанок реалізується у вигляді добутого на державних шахтах. Причому ці підприємства самі ж і організують нелегальний видобуток, видають кримінальне вугілля за своє і одержують за це чималі державні дотації.

На нараді, що її провів віце-прем'єр-міністр України Юрій Бойко, дійшли висновку, що однією з причин профіциту вугілля в Україні є його нелегальний видобуток, і вирішили «від слів про боротьбу з копанками переходити до рішучих дій. Щоб покласти край нелегальному бізнесу. Луганські експерти радять починати таку боротьбу з тих, хто «кришує» несанкціонований вуглевидобуток.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

...підроблені документи не допомогли

Днями прикордонники виявили машину із сумнівними документами. На прикордонно-митний контроль у пункт пропуску «Тиса», біля Чопа, (Закарпатська область) прибув легковик BMW X5 словацької реєстрації. Керував ним за дорученням громадянин Молдови, який прямував із Угорщини до України. У вартових кордону виникли сумніви щодо поданих під час проходження необхідних формальностей документів. «Зелені кашкети» спільно з митниками ініціювали проведення повної ідентифікації машини. Встановили, що доручення на право керування автомобілем BMW X5 словацької реєстрації підроблене. Машину вилучено, сума оцінки нині встановлюється.

Така само доля спіткала ще один автомобіль — «Ауді А6» (1996 року випуску). Він мав підроблений номер кузова. Кермував машиною інший громадянин Молдови. Автомобіль вилучили й оцінили в суму трохи більшу за 16000 гривень, повідомили в Чопському прикордонному загоні.

Вл. інф.

Перевірка на швидкість

РЕПОРТАЖ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

І до введення десятихвилинного нормативу доїзду «швидка» ніде не затримувалася зі своєї волі й чай не пила. Тепер це тільки нервує бригаду. Кожні п'ять хвилин треба звітувати, де ти їдеш, де стоїш, а де тягнешся в корку й чому.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Володимир ЦИБА за кермом карети «швидкої допомоги» 40 років.

— Раніше було менше машин, менше корків. Нині самі знаєте, які затори в Києві. Особливо в годину «пік» або в негоду. За 10 хвилин буває просто нереально доїхати. Адже «зелену хвилю» нам спеціально ніхто не забезпечує. Коли вмикаєш сирену й мигалку, то з цією ілюмінацією пропускають трішки. Адже так особливо дорогу ніхто не звільняє, — каже водій.

Погані дороги, перешкода на під'їзній колії, неосвітленість вулиць, відсутність нумерації будинків гальмують швидкість його машини.

— А ще нас не зустрічають біля будинку, звідки зроблено виклик. Чекали лікаря, котрий поспішає до хворого, напевно, ще в часи Чехова, — зазначає Ірина Гуріна. **(на знімку внизу)** — 10 хвилин зіграли свій злий жарт — громадяни хочуть швидкої допомоги, а чекати невідкладну відмовляються. Іноді навіть спекулюють, згущаючи фарби. Наприклад, повідомляючи, що в дитини висока температура, вона без свідомості. Приїжджаємо — пацієнт у свідомості, температура 39. Із цим краще б упорався педіатр із поліклініки. Але я розумію ту маму, яка не знає, куди бігти із хворим малям. Тому вона прибреше про його справжній стан і набере «103», а ми приїдемо.

Цю реформу здійснюють, дивлячись, як у них, на Заході. Але не враховують, що в нас трохи інше життя. Там кожен громадянин із дитинства має свого лікаря й може в будь-який час із ним зв'язатися. А наші люди часто просто не знають, куди звертатися зі своїм болем.

Через це сьогодні «швидка» змушена реагувати «не на свої виклики». А громадяни незадоволені, що на їхній дзвінок за номером «103» медбригада швидкого реагування прибуде не завжди.

Із запровадженням закону про екстрену медичну допомогу запрацювали нові правила виклику «швидкої». Утім, вони не зовсім нові, а забуті старі, й було їх прийнято ще в 1902 році (відтоді й маємо в нашому місті цей вид медичний допомоги), стверджує головний лікар Київської міської станції швидкої медичної допомоги Анатолій Вершигора **(на знімку вгорі)**.

— У 1954 році в Будапешті прийняли міжнародну конвенцію, яка чітко визначила, що таке «швидка допомога». Завдання «швидкої», згідно з цією конвенцією, якнайшвидше прибути на місце виклику, надати максимум допомоги й доставити пацієнта у стаціонар, — пояснює співрозмовник.

Каже: бригади виїжджають в екстрених випадках, коли є загроза для життя.

— До нас телефонують уночі: у вас є фахівець з остеохондрозу? Ви ж «швидка допомога»! Мені терміново потрібно. Або викликає дамочка «швидку». Її запитують: що сталося? А вона млосним голосом: «Я вся не можу...». Інша хвора просить бригаду — залиште хлопчика (на фельдшера киває) до ранку, — ділиться наболілим головлікар Київської станції швидкої допомоги.

ПРЯМА МОВА

Анатолій ВЕРШИГОРА, головний лікар Київської міської станції швидкої медичної допомоги:

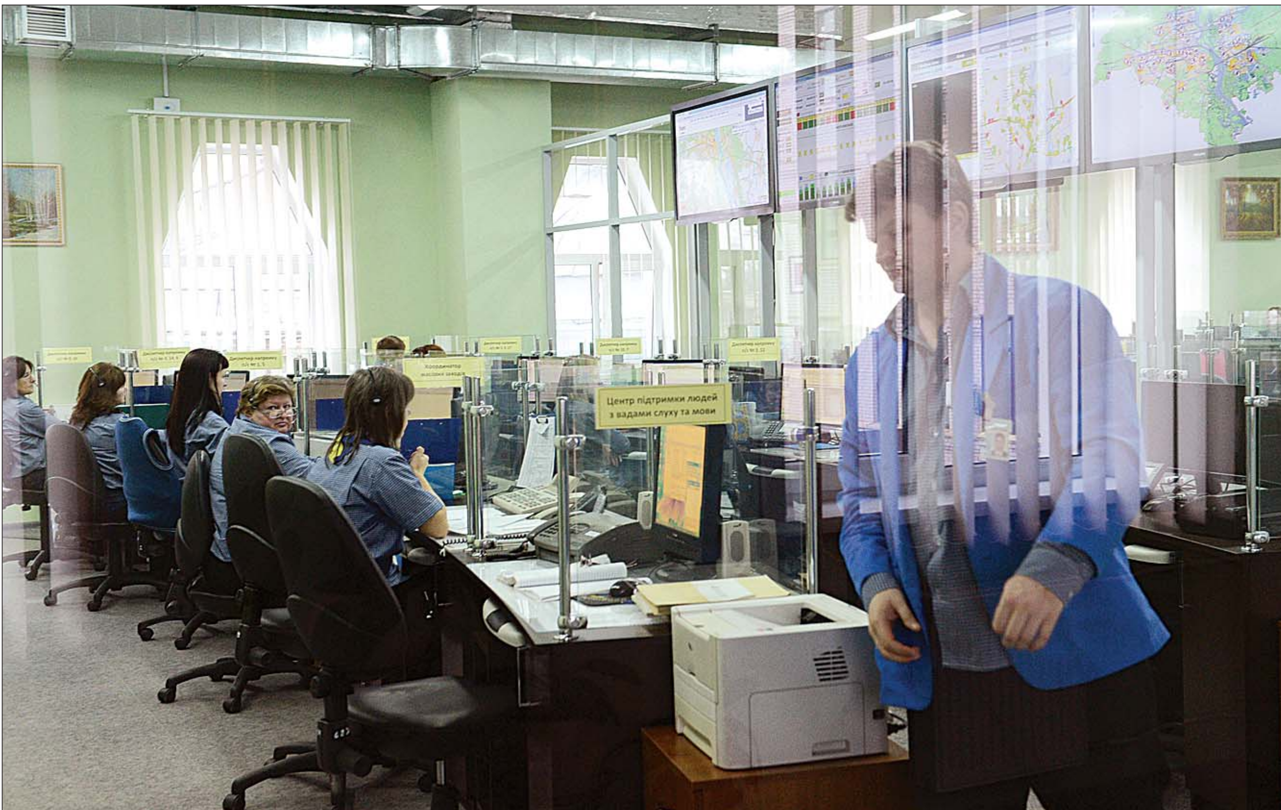
«Столичні «швидкі» забезпечено всім необхідним для надання екстреної медичної допомоги. За рік медичної реформи фінансування на придбання лікарських засобів для бригад «швидкої допомоги» збільшилось у шість разів.

Наразі на один виклик «швидкої» закладено 36 гривень, тоді як у 2011 році ця сума становила 6 гривень».

Згідно з новими правилами, такі дзвінки, як, утім, і всі, що надійшли на номер «103», сортують в єдиній диспетчерській службі міста Києва. За добу тут приймають понад п'ять тисяч звернень. Нині через плутанину з реформою й непоінформованість громадян для багатьох це єдине (в їхньому розумінні) швидке й доступне реагування на проблеми зі здоров'ям. Відмови немає нікому. Диспетчер може перервати розмову лише в одному разі — якщо із слухавки лунає тільки лайка або абонент не надає потрібної інформації.

В алгоритмі приймання виклику немає зайвих запитань. Перше: що сталося? Далі: номер телефону для зв'язку й адреса, де перебуває пацієнт.

— «Швидка допомога» споконвіку була придумана для того, щоб надавати допомогу людям на вулиці. У квартиру бригада повинна входити тільки в екстрених випадках. Якщо пацієнт не дихає, без свідомості, немає серцебиття, кровотеча, пологи — це ті випадки, на які повинна виїжджати «швидка». Приїхала, надала допомогу, за необхідності госпіталізувала хворого, — пояснює специфіку фільтрації дзвінків керівник єдиної диспетчерської служби міста Києва Наталя Ластовецька. — На інші виклики реагує невідкладна допомога, яку, щоправда, доведеться трішки почекати. Але вона приїде, лікар огляне й призначить лікування.

Наші диспетчери переадресовують неекстрені дзвінки: підказують номери телефонів районної невідкладної допомоги, поліклініки, амбулаторії сімейної медицини, повідомляють їхні адреси. Хоча це, загалом, і не предмет виклику екстреної допомоги. Але 70 відсотків абонентів не знають, де розташована їхня поліклініка. У простих випадках даємо номер міської служби здоров'я «1583» — поради лікаря за телефоном.

За кордоном таку роботу виконує навчений співробітник з талмудом інструкцій перед очима. У єдиній диспетчерській службі Києва на дзвінки відповідають люди з медичною освітою. На прийом одного виклику йде до двох хвилин. На термінові (ДТП, пожежа, кримінал) — півхвилини.

— Якщо потрібна допомога саме в цю хвилину, то ми й пологи за телефоном приймаємо. До першого крику нещодавно вели стрімкі пологи. Хлопчик, — розповідає Наталя Листовецька.

У «Швидкій допомозі» просять: якщо ви побачили на вулиці людину, яка, на вашу думку, потребує медичної допомоги, підійдіть до неї й запитайте про це.

Дуже багато викликів до п'яних на вулиці. У таких випадках добірна нецензурна лайка — ось стандартна подяка медикам за їхню «швидку» увагу. Спасибі тим небайдужим громадянам, які скасовують виклик, коли бачать, що допомога не потрібна або просто «потерпілий» устав і пішов.

Ольга ВАУЛІНА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На ЧАЕС поступово зменшується рівень радіації

Днями члени* Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи *з робочою поїздкою відвідали Чорнобильську атомну електростанцію. Зокрема, вони ознайомилися з роботою заводу з переробки рідких та твердих відходів, будівництвом централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива, нового безпечного конфайнмента (багатофункціональний комплекс для перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему), а також побували в оглядовому павільйоні об'єкта «Укриття».

Насамперед народних обранців цікавило, що трапилось на промисловому майданчику ЧАЕС. Нагадаємо, нещодавно в машинному залі блока №4 сталося часткове руйнування стінових панелей і частини легкої покрівлі. Працівники ЧАЕС запевнили, що радіаційна ситуація стабільна. Тобто ані аерозольна активність повітря, ані доза гамма-випромінювання не змінилися. Тож для навколишнього середовища загрози немає. Також дуже важливо, що в той момент на об'єкті не було людей.

Після ознайомлення з об'єктами відбулося засідання за участі парламентаріїв, представників профільних міністерств, керівництва Державного агентства з управління зоною відчуження і ДСП «Чорнобильська АЕС» та інших організацій.

Зокрема, голова Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Ірина Сех наголосила, що завершення усіх запланованих робіт на майданчику ЧАЕС є обов'язком України. «Насамперед, це будівництво нового безпечного конфайнмента, старт якому дано в день 26-ї річниці аварії на ЧАЕС. Не менш важливими є роботи, спрямовані на вирішення питань поводження з радіоактивними відходами та відпрацьованим ядерним паливом. Це ті завдання, які мають величезне значення для безпеки не лише України, а і Європи», — наголосила вона.

Але, за її словами, стурбованість викликає проблема фінансування заходів щодо зняття з експлуатації ЧАЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему. Недостатньо ефективне використання бюджетних коштів впливає на вчасне виведення енергоблоків з експлуатації, а також ускладнює супровід міжнародних проектів. Крім того, народний депутат звернула увагу на питання соціального захисту працівників ЧАЕС. «У Славутичі кошти на утримання сучасної соціальної інфраструктури перевищують норми бюджетного забезпечення. Тому робота комітету буде зосереджена на сприянні реалізації міжнародних проектів, створенні умов для проживання працівників ЧАЕС та зони відчуження в Славутичі, збереження соціальної інфраструктури міста та вирішенні питань медичного забезпечення», — зазначила І. Сех.

Вона повідомила, що комітет пропонуватиме Верховній Раді ухвалити проект постанови про проведення парламентських слухань стосовно дій, пов'язаних із наслідками аварії на ЧАЕС, та сподівається на підтримку всіх фракцій.

Голова Державного агентства України з управління зоною відчуження Володимир Холоша поінформував народних депутатів про те, що минулорічні зобов'язання по внесках у фонди «Рахунок ядерної безпеки» і «Укриття» не були профінансовані в повному обсязі казначейством. Таким чином, утворився борг 17 млн. грн. «Поточні кошти в держбюджеті цього року заплановані, але на погашення боргів нічого не виділено. В уряді розуміють, що для виконання міжнародних зобов'язань треба виплатити заборгованість. Тому будуть внесені зміни до бюджету, в яких передбачать кошти на додаткові витрати», — зазначив він.

Крім того, В. Холоша вважає, що Загальнодержавна програма зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС і перетворення об'єкта «Укриття» в екологічно безпечну систему потребує модернізації. Під час внесення змін до неї він попросив парламентаріїв урахувати пропозиції працівників ЧАЕС. Також голова Держагентства з управління зоною відчуження звернувся до народних обранців із пропозицією розглянути під час засідання комітету питання щодо проведення атестації робочих місць в умовах зони відчуження для призначення пільгових пенсій та ухвалити відповідний документ.

У свою чергу, генеральний директор Державного спеціалізованого підприємства «Чорнобильська АЕС» Ігор Грамоткін розповів, що нині на ЧАЕС уже виведено понад 65% обладнання і систем з експлуатації. «У цьому році плануємо останній енергоблок звільнити від кондиційного ядерного палива і приступити до робіт із пошкодженим паливом, яке накопичилося в результаті експлуатації. З 2014 року перейдемо на остаточне закриття і консервацію. З 2028 р. — на етап витримки, насамперед, графітового реактора і систем, пов'язаних із першим контуром реактора. З 2045 р. приступимо безпосередньо до демонтажу», — сказав він. Демонтаж, за його словами, відкладений тому, що майданчик ЧАЕС перебуває в зоні відчуження, забрудненої довгоживучими радіонуклідами. Крім того, ще експлуатуватиметься як мінімум сто років новий безпечний конфайнмент. Отже, роботи, пов'язані з витяганням мас, котрі містять паливо, з «Укриття» будуть тривалими і недешевими.

Сьогодні, запевнив генеральний директор ДСП «ЧАЕС», за рахунок природного радіоактивного спаду відбувається поступове зниження радіаційного фону на майданчику.

І. Грамоткін повідомив, що завдяки підтримці міжнародних донорів на ЧАЕС споруджується інфраструктура, необхідна для зняття об'єктів з експлуатації. Зокрема, це виробничий комплекс із поводження з твердими радіоактивними відходами, завод з переробки рідких радіоактивних відходів, сховище відпрацьованого ядерного палива та новий безпечний конфайнмент, який потребуватиме значних витрат на своє утримання. Крім того, укладено рамкову угоду між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку, який здійснює адміністрування Чорнобильським фондом «Укриття». «Нині ми перебуваємо на дуже важливому етапі, коли реалізація проектів проходить в умовах обмежених коштів. Донори оголосили про додаткові внески, але поки що їх не зробили. Тому на нас лягає величезна відповідальність, щоб не допустити збільшення вартості проектів і термінів. У рамках діючих контрактів у разі затримки проектів передбачені штрафні санкції», — зазначив він.

Сергій МЕЛЬНИК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Голова Державного агентства України з управління зоною відчуження Володимир Холоша, генеральний директор Державного спеціалізованого підприємства «Чорнобильська АЕС» Ігор Грамоткін та член комітету Ольга Сікора.

Член комітету Лідія Котеляк, Голова комітету Ірина Сех та працівник ЧАЕС Віталій Засенко.

ЦИФРА

На ЧАЕС із держбюджету виділено лише 70 млн. грн., 42,7 млн. з яких йде на оплату праці, 14 млн. — на оплату електроенергії та газу, 7,7 млн. — на виконання робіт, пов'язаних зі зняттям об'єктів з експлуатації, 5,6 млн. — на придбання товарів для забезпечення інфраструктури.

ДО РЕЧІ

На Чорнобильській АЕС створено дві комісії з розслідування подій у машинному залі: одна — наказом генерального директора ДСП «ЧАЕС» Ігоря Грамоткіна, друга — згідно з приписом Державної інспекції ядерного регулювання України (Держатомрегулювання).

ДУМКА СПЕЦІАЛІСТА

Якщо воду п'ють, значить, вона питна

Під час прямої лінії в дніпропетровській редакції «КП» на запитання жителів області стосовно ситуації з питною водою відповідав начальник відділу тепловодопостачання управління ЖКГ Дніпропетровської обласної державної адміністрації Володимир Марченко.

— Воду з-під крана ми завжди кип'ятимо або очищаємо, але ніколи не вживаємо без обробки. Виходить, що це вода не питна, а технічна?

— Ні, такого офіційного статусу у води в нашій області немає. Якщо вода подається в будинки, автоматично вважається, що вона відповідає нормам, отже, є питною. Інша річ, що в ній допускаються деякі відхилення від норми.

— Назвіть основні проблеми, пов'язані з якістю нашої води.

— Основні проблеми — в її джерелах. Так, Дніпропетровськ забезпечується водою з басейну річки Дніпро, а Кривий Ріг — з Карачунівського водоймища, Радушнянського водозабору, які беруть воду з річки Інгулець. На якість живильної вологи з цієї річки впливає робота гірничозбагачувальних комбінатів, що розташовані у Кривбасі, через що рівень солей і металів у ній вищий за норму. На якість води в будинках Дніпропетровська в літній період впливає цвітіння і застоювання в каскаді річки Дніпро, вона змінює рівень каламутності. Особливо це характерно для частини річки, де розміщується Аульський водозабір, вище Дніпродзержинська. Цей водозабір забезпечує водою одразу кілька міст області: Дніпродзержинськ, на 50 відсотків Дніпропетровськ (переважно правий берег), Верхньодніпровський і Криничанський райони, Новомосковськ. До речі, нині у нас із кранів тече найчистіша вода. Це тому, що коли настають морози й водойми замерзають, відбувається природне очищення води, і все сміття осідає на дно.

— Що можна зробити, щоб вода з-під кранів стала справді питною у всі пори року?

— Як ви знаєте, як фільтр води в нашій області служать спеціальні наповнювачі. Зверху на наповнювач подається вода шаром 1,2—1,5 метра, яка проходить фільтрацію крізь нього зі швидкістю 0,1—0,2 метра на годину під дією сили ваги, як у природних процесах. Під час фільтрування матеріал фільтра поступово засмічується. Тому періодично потрібно видаляти й поповнювати наповнювач. Це пересипання необхідно виконувати кожні п'ять років. А в нас воно останнього разу здійснювалося в 1985-му. Тобто фільтри не чистили 25 років! І тільки в 2011-му реконструювали й прочистили перших шість фільтрів Аульського водозабору, в 2012-му — наступні шість фільтрів. У 2013 році реалізація цього проекту буде продовжена. Загалом до 2014-го планується замінити 24 фільтри.

Цей проект допоміг нам розв'язати одразу кілька проблем. По-перше, значно поліпшилась якість води у кранах жителів області. По-друге, підприємства, що забезпечують населення живильною вологою, витрачають на її обробку значно менше електроенергії та реагентів. Адже якщо старі фільтри могли забезпечити нормальну якість води лише після декількох циклів її проходження через них, то оновлені цю роботу здійснюють за один цикл.

— Чи є можливість очищати нашу воду не за допомогою хлору, який, крім того, що дає не дуже приємний запах і присмак, також, наскільки мені відомо, не дуже корисний при потраплянні в організм?

— Відмовитися від хлору повністю нині не можна, щоб уникнути можливого виникнення патогенних ситуацій у зв'язку з розвитком хвороботворних мікроорганізмів. Теоретично така можливість існує шляхом переходу на гідрохлорид натрію, який не має присмаку, не токсичний для людини й безпечний стосовно екології. Але це дуже дорогий проект, для якого потрібно додаткова фінансова підтримка держави.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Недостатньо ефективне використання бюджетних коштів впливає на вчасне виведення енергоблоків з експлуатації

ГОЛОС УКРАЇНИ № 32 (5532)
СУБОТА, 16 ЛЮТОГО 2013

Шведська компанія Swedish Water Experience AB допоможе «Житомирводоканалу» модернізувати очисні стоки. Про це йшлося під час робочої зустрічі представників шведської компанії з міським головою Володимиром Дебоєм *(Укрінформ)*

Найбільша в Херсонській області сонячна електростанція компанії ТОВ «Соларенерго» отримала ліцензію на виробництво електроенергії, яку видала Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, *повідомляє прес–служба Херсонської ОДА*

Апокаліпсис власними руками

Можлива техногенна катастрофа в результаті руйнування дамби і греблі Київської ГЕС лише за 20 хвилин знищить шість районів столиці

У нашій країні впродовж останнього десятиліття активно обговорюється проблема аварійного стану комплексу об'єктів Київської гідроелектростанції (ГЕС) та гідроакумулюючої електростанції (ГАЕС).

Проблем немає? Проблеми є!

Одна група — вчені та фахівці-енергетики, екологи, підтримані критично мислячими журналістами, доводять, що цей комплекс об'єктів перебуває у аварійному стані; що аварія може трапитися в будь-який момент під впливом землетрусу, диверсії або випадковості. Що ж може статися? У жодному разі не намагаючись висмоктаними з пальця аргументами розбурхати суспільну думку, як учені і як громадяни України ми просто зобов'язані сьогодні прямо сказати:

** протягом 20 хвилин будуть знищені шість районів міста Києва;*

** підтоплюється вся прилегла до ріки Дніпро територія від Київської ГЕС до Канівської ГЕС;*

** заражається високорадіоактивним мулом ріка Дніпро із прилеглою територією і більша частина Чорного моря, що, у свою чергу, заражає всі джерела водопостачання населення від Києва до гирла Дніпра;*

*** і, що найголовніше, — ставиться під загрозу життя сотень тисяч жителів України.**

Однак друга група — фахівці, які несуть пряму відповідальність за експлуатацію і стан гідроелектростанцій, намагаються довести зворотне. **А саме:**

** система перебуває в цілковитій безпеці;*

** проведена певна реконструкція Київської ГЕС;*

** установлено прилади, які систематично передають інформацію в центр управління станцій, за якими ведеться спостереження.*

Отож населення Києва, як і всі громадяни України, «можуть спати спокійно».

По приклади далеко ходити не треба. 10 лютого 2012 року на прес-конференції з приводу можливих наслідків весняного паводка директор Українського науково-дослідного інституту водогосподарсько-екологічних проблем Анатолій Яцик, говорячи про гарантії і стабільність роботи українських ГЕС, зазначив: «Якщо взяти навіть неможливий варіант — наприклад, прориву Київської ГЕС, проблем не буде. Воду прийме Канівська ГЕС. Якщо прорве Канівська ГЕС — прийме Кременчуцька. А от якщо рухне Кременчуцька ГЕС — то проблеми будуть для всієї України». Важко дати безсторонній коментар цій «оптимістичній» заяві.

А от заява на цій же прес-конференції начальника відділу гідрологічних прогнозів Українського гідрометцентру Вікторії Бойко, котра зазначила: «На Київській ГЕС було проведено досить серйозну технічну реконструкцію, встановлено досить потужну систему контролю над її станом. Наша Київська ГЕС переживе і нас з вами. Ніякої загрози немає, якщо тільки її хтось не надумає підірвати». А якщо надумає?!

В. Бойко справді має рацію в тому, що реконструкція Київської ГЕС проводилася, але це, здебільшого, стосується заміни технологічного обладнання та системи енергетичного контролю роботи ГЕС. Але ж тріщини в будівельних конструкціях залишилися, підвалини греблі й дамби не досліджувалися, деформації тривають. Інакше кажучи, небезпеку катастрофи конструкцій греблі, шлюзів, дамби Київської ГЕС не усунуто.

Найменша тріщина може зруйнувати греблю

У чому особливість Київської ГЕС — першої низьконапірної, експериментальної ГЕС не тільки в Радянському Союзі, а й в усьому світі? Заздалегідь просимо пробачити нам неминучу, але необхідну «технологічність» викладу, її було побудовано зі збірних залізобетонних конструкцій з використанням експериментальної технології складу бетону і включенням попелу-винесення ТЕЦ у гідротехнічний бетон. Як показали наступні дослідження, застосування попелу-винесення призводить до руйнації бетонних конструкцій зсередини. За таких умов тріщини в залізобетонних конструкціях становлять підвищену небезпеку.

Куренівська трагедія у березні 1961 року.

У цьому зв'язку досить тривожно пролунав на одній із прес-конференцій у січні 2012 року виступ директора Київського еколого-культурного центру В. Борейка, який прямо попередив: «За наявності найменшої тріщини гребля Київської ГЕС може зруйнуватися. Керівництво запевняє, що все гаразд. Коли ми запитали, чи є на станції відповідна техніка, з'ясувалося, що немає. Коли запитали, чи є в штаті водолази, — теж немає. Виходить, що дамбу ніхто не перевіряє».

Необхідно чітко розуміти, що тріщина в залізобетонній конструкції відбувається від посиленого навантаження, що перевищує розрахункове. Відбувається корозія металевої арматури, яка певний час витримує навантаження менші, ніж розрахункові. Але це відбувається тільки протягом певного часу, поки не відбудеться корозія металу.

І як тільки виникне підвищене навантаження з величиною більшою, ніж та, що викликала тріщину, конструкція неминуче деформується і руйнується. Тільки злочинці можуть замовчувати про наявність тріщин і не вживати всіх необхідних заходів щодо посилення конструкцій. Попросту сидіти, очікуючи аварії.

Куренівська трагедія нічого не навчила

Дамби Київської ГЕС загальною довжиною 77 км будувалися частково гідроспособом. Але, в основному, тим само методом (переміщення та ущільнення завізного ґрунту бульдозером), що ним будувалася дамба, яка перекриває Бабин Яр у столиці та яку 13 березня 1961 року прорвало. В сучасну історію Києва цей день увійшов як «Куренівська трагедія», що забрала життя тисяч людей. Дослідження показало, що дамбу прорвало через її неправильну конструкцію — вона не армувалась і будувалася методом пошарового планування та ущільнення ґрунту за рахунок руху бульдозера, що є (як на сьогодні доведено) грубим порушенням технології. Коли тиск води збільшився, дамба поповзла. Точно так само будувалося багато ділянок дамби Київської ГЕС, у чому можна переконатися, переглядаючи технічні кінорепортажі.

«Захист честі мундира» керівних відповідальних працівників, що забезпечують роботу гідростанцій, призвів до того, що високопоставлені урядовці, які зобов'язані реагувати й ухвалювати рішення про запобігання катастрофи, заспокоїлися і злочинно мовчать.

У міжнародному журналі «Електрик» було опубліковано статтю доктора технічних наук Андрія Смирнова та Дмитра Лобаса «Гідроакумулюючі електростанції України», в якій прямо сказано: «За твердженням голови незалежної міжнародної групи науковців (НМГН) із прогнозування наслідків катастроф В. Кредо, **за кордоном Київське водосховище вважають одним із найнебезпечніших об'єктів у світі**, справедливо вказуючи, що з урахуванням такої великої кількості води в Київському водосховищі (3,73 км куб.) структура Київської ГЕС повинна бути набагато міцнішою. Крім того, фахівці НМГН стверджують: дамба покрита тріщинами, які збільшуються через вібрацію, що може призвести до катастрофи. Українські екологи з цією оцінкою також згодні, бо ГЕС має велику кількість тріщин на дорозі, що пролягає над Київською ГЕС. Викликають занепокоєння і шлюзи, які навряд чи впораються з аварійним скиданням води. Тому, якщо запустити всі 20 турбін ГЕС на повну потужність, то, за твердженням ряду екологів, перегородка не витримає і гребля може бути прорвана».

Подібних заяв багато. Дискусія триває, але, на жаль, висновків не роблять і рішення щодо цієї проблеми не ухвалюються.

Повчимося хоча б у англійців

До Української академії наук надходить багато різних пропозицій, спрямованих на запобігання катастрофі обвалення дамби і греблі Київської ГЕС. Назвемо лише деякі з них.

Київська гідроакумулююча електростанція (ГАЕС) включає в себе штучне водосховище (ШВ) повною місткістю 4,15 мільйона кубічних метрів, розташоване на правому крутому березі Дніпра на висоті 70 метрів над рівнем Київського водосховища (КВ) вище створу Київської ГЕС. Це реальна бомба сповільненої дії, що володіє величезною енергією майже 2,1x103 мегаджоулів. Розглянемо можливий сценарій розвитку подій у разі прориву (підриву) дамби ШВ у результаті землетрусу, теракту або неадекватних дій персоналу. Припустимо, що в проран дамби хлине потік води зі швидкістю 200 м^3 за секунду. Протягом декількох хвилин цей потік під кутом приблизно 30 градусів досягне бетонної дамби правого берега водосховища, водночас підхоплюючи частину води разом з радіоактивним мулом. На першому етапі цей потік розіб'ється об дамбу на три частини: одна переллється через дамбу до обвідного каналу; друга розвернеться праворуч до греблі ГЕС і основна його частина розвернеться ліворуч угору за течією й у вигляді цунамі — хвилі висотою три-п'ять метрів повернуться до правого берега в районі Старих Петрівців — Лютіжа та вище. При цьому радіоактивний бруд накриє цю територію на кілька кілометрів углиб Вишгородського району і зробить її непридатною для проживання. На другому етапі піднята потоком хвиля КВ вирушить на греблю ГЕС і через праву земляну частину греблі, розмиваючи її в проран, може прорватися вниз за течією, що створює пряму загрозу техногенної катастрофи для жителів Києва та інших районів униз за течією Дніпра.

Можна навести ще кілька сценаріїв розвитку можливої техногенної катастрофи, але, як показує історія, лихо може прийти зовсім з несподіваного боку, і ми повинні максимально підготуватися й убезпечити себе від можливих катастрофічних наслідків прориву греблі Київського водосховища.

Англійці побудували унікальну гідротехнічну споруду, яка перекриває річку Темзу для запобігання можливому підтопленню Лондона в момент підняття вгору за течією морських вод за несприятливого збігу обставин, які можуть скластися один раз на сто (!) років. При цьому створена ціла система контролю, попередження і підготовки населення прибережних територій про необхідні дії в такому випадку. Це нормальна підготовка держави до захисту свого населення і боротьби з можливими техногенними та природними катастрофами.

Треба зазначити, що наслідки підтоплення Лондона, де вода «прийшла й пішла», не йде в жодне порівняння з можливими руйнівними наслідками і радіоактивним зараженням на сотні років київської Оболоні, Подолу, Русанівки, Троєщини, Дарниці, Харківського масиву, Корчуватого та інших ділянок берегів Дніпра до селища

Це реальна бомба сповільненої дії

Вишеньки і нижче. А також Конча-Заспи, де заплава Дніпра замита піском більш ніж на 90 відсотків і з 7000 метрів ширини заплави для проходу потоку залишено 600 метрів. Це означає, що при значному збільшенні кількості води в Дніпрі вона не встигатиме проходити в місці звуження і де радіоактивний мул активно осідатиме, а за несприятливого напрямку вітру свій внесок у загальнодержавну трагедію зробить зруйнована хвилею Трипільська ГРЕС.

І заяви чиновників Укргідроенерго, що Київська ГЕС розрахована на 100 років і в експлуатації перебуває менше половини цього терміну, тому жодної небезпеки немає, можна вважати правильними за умови роботи ГЕС у штатному режимі.

«Після нас хоч потоп». Мало вам Чорнобиля?

Така, з дозволу сказати, позиція — не що інше як горезвісне «після нас хоч потоп». Вона геть не конструктивна і навіть злочинна стосовно нашої держави, її столиці Києва та інших регіонів уздовж усього Дніпра, які можуть постраждати від цієї техногенної катастрофи. Нам що, мало Чорнобиля? Один відомий політик минулого століття в таких випадках говорив: «дурень не той, хто помиляється — дурень той, хто помиляється двічі на тому самому».

Це воістину питання національної безпеки держави. А коли так, то й розв'язати його необхідно на державному, законодавчому рівні. І треба чітко визначитися, що 500 тисяч тонн радіоактивного мулу, що лежать на дні Київського водосховища, становлять величезну небезпеку для України, таку само, як і зруйнований четвертий блок Чорнобильської АЕС. Тому гребля Київської ГЕС у разі її руйнування є об'єктом, який входить до категорії найнебезпечніших на планеті за можливими наслідками техногенної катастрофи.

У зв'язку з цим для забезпечення захисту населення України від можливого радіоактивного зараження проблема докорінної модернізації греблі Київської ГЕС, з точки зору багаторазового підвищення її надійності та недопущення її повної руйнації у разі позаштатних ситуацій, має бути вирішена парламентом України у вигляді закону найближчим часом і в обов'язковому порядку.

Прибрати збиткових мастодонтів

Є кілька варіантів розв'язання цієї проблеми. Один із патентів України передбачає можливість захисту греблі від руйнування при позаштатних ситуаціях навіть за локального підриву частини греблі у вигляді терористичного акту. Ця пропозиція одночасно підвищує надійність греблі з подальшим використанням її як мостового переходу через Дніпро у складі великої кільцевої дороги навколо Києва та створює можливість прокладання залізниці на лівий беріг річки Дніпро.

До речі, цей проект на позаминулорічній Міжнародній виставці «Новий час» у Севастополі визнано гідним диплома і золотої медалі.

Можна будувати найкращі у світі стадіони за мільярди євро, але, щоб їх найближчим часом не спіткала доля римського Колізею, необхідно негайно приступити до реалізації заходів щодо укріплення та підвищення надійності гідротехнічних споруд і, передусім, Київської ГЕС і ГАЕС.

Що ж треба зробити?

1. Поетапно спустити воду з водосховища ГАЕС і законсервувати станцію, як потенційно небезпечний збитковий об'єкт. Адже середньорічне споживання електроенергії на заповнення водойми ГАЕС становить 290 млн. кВт/год., а середньорічне вироблення — до 200 мільйонів (марно споживається до 90 млн. кВт/год. на рік). Усі відмовки гідроенергетиків про необхідність демпфірування вечірніх пікових навантажень — не що інше як вузьковідомчий підхід, що не враховує сучасні світові тенденції розвитку енергозберігаючих технологій.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Шлюзи Київської ГЕС також викликають занепокоєння.

Усі розвинені країни на законодавчому рівні переходять на економічні джерела світла, що споживають енергії в десятки раз менше, ніж лампи розжарювання. У Росії вже з 2009 року діє федеральний закон, у якому передбачається, що до обороту на території Російської Федерації не допускаються електричні лампи розжарювання потужністю сто ватів і більше. А згодом планують заборонити використання електричних ламп розжарювання потужністю двадцять п'ять ватів і більше. Ось один із нормальних підходів до **розв'язання проблеми у корені — просто їх прибрати**, при цьому заощадити в державі мільйони кіловат електроенергії.

На XVII міжнародній виставці енергетики, електротехніки та енергоефективності, що проходила в Києві у квітні минулого року, приблизно 20 відсотків експозиції було присвячено освітлювальним приладам для приміщень і вуличного освітлення. Із них 99,9 відсотка — це лампи і світильники на базі енергозберігаючих технологій, зокрема, і українських виробників. За підтримки держави відповідними замовленнями цей перспективний напрям може дати десятки тисяч нових робочих місць і розв'язати проблему пікових вечірніх навантажень на енергетичну систему України, а також заощадити на цьому кілька мільярдів кубів газу на добу.

Тому продовження будівництва завідомо збиткових мастодонтів гідроенергетики минулого століття на зразок ГАЕС, які завдають величезної шкоди довкіллю, є недалекоглядною і безглуздою тратою державних коштів. А зважаючи на те, що розвинені країни виділили понад 50 мільярдів доларів США на розробку нових альтернативних способів одержання електроенергії, то через 15—20 років ми матимемо принципово нові джерела енергії, які не споживають газ, вугілля та інші види палива. За останні 10 років США прибрали понад 300 гребель на своїх річках, як неефективні та збиткові джерела електроенергії, що порушують природний екологічний баланс регіонів.

2. Порівняти два альтернативні варіанти запобігання катастрофі Київської ГЕС і зупинитися на одному з них — А або Б.

А. Очистити дно Київського водосховища від радіоактивного мулу. Завдання цілком розв'язуване. Якщо шахтарі на деяких шахтах піднімають нагора за рік мільйон тонн вугілля, то спеціально підготовлені земснаряди, наприклад, 10 штук і 20 спеціальних самохідних барж вантажопідйомністю 2000—3000 тонн піднімуть і перевезуть півмільйона тонн радіоактивного мулу в спеціально підготовлені могильник на території зони відчуження за конкретно розробленою програмою і термінами виконання робіт. В Україні достатньо суднобудівних заводів, які охоче виконають таке держзамовлення. Для дезактивації води в процесі проведення робіт з очищення можуть бути використані спеціальні установки, розроблені українськими вченими, одна з яких уже використовується в районі японської АЕС Фукусіма-1.

Б. Розробити концепцію комплексного проекту захисту Києва від можливої техногенної катастрофи. Такий проект запобіг би руйнуванню греблі Київської ГЕС з урахуванням будівництва кільцевої дороги (можливо, спеціального подвійного призначення) і багаторазового підвищення надійності греблі з подальшим використанням її як мостового переходу через Дніпро для автомобільного і залізничного транспорту. І тільки після затвердження концепції на рівні Кабінету Міністрів України передати технічне завдання гідроенергетикам і автошляховикам на проектування та реалізацію проекту з конкретним фінансуванням і строками виконання на тендерній основі.

3. Україна має два головні природні національні надбання — найродючіші грунти — 50 відсотків світового банку чорноземів, і велику ріку Дніпро, живильною вологою якої живиться основна частина населення країни.

І, мабуть, немає іншої у світі ріки, з якої б так познущалася людина впродовж минулого сторіччя. П'ять разів ріка була перекрита греблями й утворено п'ять штучних морів, під водами яких поховано приблизно 700 000 гектарів родючої землі.

Сьогодні вже доведено, що колишня доцільність будівництва гребель на Дніпрі у XX столітті значно перекривається збитками, які вони приносять народу України у XI столітті.

Науково обгрунтовано, що збитків від гребель на Дніпрі у 30 разів більше, ніж користі. І якщо зараз негайно не зайнятися розв'язанням проблем дніпровського каскаду гребель, то наше покоління українців ризикує залишити після себе своїм онукам і правнукам уже в цьому сторіччі навіть не систему озер, а брудне стічне болото замість Дніпра. Про це вже зараз попереджають суспільство директор Інституту проблем природокористування та екології НАН України А. Шапар і завідувач кафедри екології Придніпровської академії будівництва та архітектури Г. Шматков.

Насамкінець зазначимо, що наші законодавці у Верховній Раді просто зобов'язані зайнятися стратегічними питаннями розвитку держави з перспективою на 25—50 і 100 років. Тільки такі загальнонаціональні програми розвитку країни, в яких бере участь увесь народ, дадуть відчути всім, що

Україна — це наша спільна земля, річки і ліси. І ми повинні зберегти їх для прийдешніх поколінь у гідному вигляді та комфортними для життя.

Віктор **БЕРЕЗАНСЬКИЙ,**
академік Української академії наук;
Ігор **ДУБИНСЬКИЙ,**
академік Української академії наук.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...метан змусять виробляти електрику

Генеральний директор «Краснодонвугілля» Олександр Ангеловський і генеральний директор компанії Green Gas International Юст Нол підписали договір про початок реалізації проекту з виробництва електроенергії з використанням шахтного газу метану. Проект буде реалізовано у шахтоуправлінні «Суходольське-Східне». Він передбачає виробництво 1,6 МВт електроенергії в IV кварталі 2013 року з наступним розширенням потужностей у 2014 році.

Коментуючи цю подію, Олександр Ангеловський каже про важливість проекту безпосередньо для «Краснодонвугілля»: «Насамперед це скорочення викидів парникових газів, поліпшення екології. Немаловажну роль відіграє зниження вартості електроенергії для шахтоуправління «Суходольське-Східне». Це дасть змогу підвищити конкурентоспроможність вугілля цінної марки «К». А зекономлені під час покупки електроенергії й тепла кошти спрямувати на модернізацію системи дегазації й підвищення безпеки підприємства».

Крім того, на шахті «Молодогвардійська» вже підготували до введення в експлуатацію нову стаціонарну газоутилізаційну установку. Вона призначена для утилізації метану шляхом його спалювання у спеціальній камері. Завдяки цьому, запобігає виділенню в атмосферу парникового газу, а тепло, вилучене під час спалювання метану, в зимовий період використовується для обігріву ствола, що подає повітря. Це дає можливість узимку підтримувати температуру в стволі не нижче 5—10 градусів тепла.

Змусять метан «працювати» і на шахті «Самсоновська-Західна». У 2015 році тут планують розпочати будівництво когенераційної станції, що вироблятиме електроенергію для потреб шахти із власного метану.

Нині ведеться технічне й фінансово-комерційне опрацювання проекту. Фахівці вважають, що він матиме досить високу економічну ефективність.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область..

...під загрозою зриву вивезення ракетного палива

4,5 кілометра залізничного полотна було викрадено зловмисниками у Любашівському районі. Через масштабну крадіжку рейок і шпал під загрозою опинилося виконання операції з вивезення компонента рідкого ракетного палива — азотнокислого окислювача (меланж) з військової частини, розташованої неподалік районного центру Любашівка. Там перебуває 3,185 тис. тонн цієї небезпечної речовини.

Про це розповів на останній сесії Любашівської райради виконувач обов'язків голови райдержадміністрації Валерій Мочуляк:

— З Любашівки ракетне паливо планували вивезти ще в серпні—грудні 2012 року, однак і цього року воно може залишитися на місці, становлячи реальну загрозу для людей і природи.

Меланж можна вивезти лише потягом. Для того щоб урятувати район від небезпечної сполуки, знадобиться шість ешелонів, які складаються з спеціальних цистерн. Однак для цього необхідно відновити залізничну вітку.

За оцінками експертів, резервуари для зберігання компонентів ракетного палива відпрацювали себе майже на 95%. Ситуацію ускладнює й те, що військові об'єкти розміщені надзвичайно близько від населених пунктів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

...очищатиме повітря біогазова установка

На Державному підприємстві «Довжоцький спиртозавод», що на Хмельниччині, шукають оптимальні шляхи нейтралізації неприємного запаху відстійників. На викиди нарікає громада туристичного Кам'янця-Подільського, яка зібрала понад 11 тисяч підписів під зверненням до уряду з проханням модернізувати завод.

Боротися зі шкідливими викидами тут збираються не лише за допомогою хімічних реагентів, а й біологічних очисних споруд. Їх роль відіграватимуть рослини, коренева система яких всмоктує органіку й добре очищає воду. Це, зокрема, очерет, іриси, аїр. Крім того, стверджує директор заводу Олексій Мельник, на підприємстві буде обладнано біогазову установку, що мінімізує шкідливий вплив на довкілля.

Вл. інф.

«Газпром» наполягає, що Україна повинна повністю оплатити виставлений їй рахунок за недобір газу в минулому році, *заявив заступник голови правління російської компанії Олександр МЕДВЕДЄВ (УНН)*

З 15 лютого відкрився попередній продаж проїзних документів на міжнародні поїзди з урахуванням переходу України на літній час, *заявив перший заступник начальника Головного пасажирського управління Укрзалізниці Ігор БРЕУС*

Нариси нової енергетичної дипломатії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Валентин Землянський, незалежний експерт енергетичного ринку:

— Щоб виконати домовленості з Туркменістаном, нам потрібно домовлятися з Росією. До того ж вояж Володимира Путіна в 2003—2004 роках по країнах Середньої Азії призвів до того, що було укладено угоди з постачальниками щодо викупу обсягів газу, який може йти на експорт. Відповідно, всі обсяги, які Туркменістан міг би поставляти в Україну, законтрактовані «Газпромом».

Змінитися ситуація може в процесі створення консорціуму з управління українською газотранспортною системою. У такому разі, припускає експерт, Росія може дати «зелене світло» туркменському газу в нашому напрямку.

Михайло Гончар, керівник енергетичних програм центру «Номос»:

— Український ринок для «Газпрому» служить частковим компенсаторним ринком. І віддати його туркменському газу — означає збільшити економіку «Газпрому». Українська сторона намагається посилити свою позицію за рахунок Туркменістану. Та тільки чи досить цього, щоб домогтися якихось поступок від Росії, — не факт. Для цього потрібне залучення третьої ланки — Європи.

Вадим Карасьов, директор Інституту глобальних стратегій:

— Ми можемо бачити нариси нової енергетичної дипломатії — назвемо її енергосуверенна дипломатія. Ця нова дипломатія проявляється в тому, що Україна не дуже й розраховує на допомогу європейського енергетичного співтовариства.

У свою чергу **Володимир Фесенко, глава Центру прикладних політичних досліджень «Пента»**, переконаний, що переговори про газові перспективи між Україною й Росією саме в розпалі: «Переговори йдуть дуже інтенсивно. Судячи з усього, завдання таке: домовитися й підготувати проект угоди до візиту Януковича в Росію. Ось де мета».

Віктор ДЕЙНЕКА.

Туркменський газ реалістичніший, ніж...

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Як і очікувалося, візит Президента країни Віктора Януковича до Туркменістану спричинив неабиякий резонанс в експертному середовищі. Прямо кажучи, відродилися сподівання на те, що Туркменістан для України ще не територія втрачених надій. Авжеж, сподівання ще доволі слабкі і навіть примарні — з огляду на колосальний пласт проблем, вирішувати які зобов'язує спільна заява глав обох держав про поглиблення відносин дружби і співробітництва.

Нині, вочевидь, це найголовніше, бо доведеться відновлювати вже втрачені позиції. Нагадаю, ще на початку 2000-х їх можна було називати унікальними. До 2005 року включно українські компанії отримували від Туркменістану найкращі замовлення на будівництво доріг, шляхопроводів, газових мереж. У кожного фахівця власний погляд на те, чому це все — вже в минулому.

На думку незалежного експерта з енергетичних питань Олександра Нарбута **(на знімку)**, «власне специфіка поставок газу з туркменського регіону і підірвала по суті україно-туркменське співробітництво. Приватні інтереси взяли гору над державними. Спершу Україна програла боротьбу за газовий транзит територією Узбекистану в 2005 році. Росія забрала потужності, які сьогодні не використовує. Бо традиційно займає позицію собаки на сіні: навіть якщо сама проковтнути не може, іншим не дасть... Тому спершу були втрачені контрактні можливості прокачування газу через Узбекистан, а після цього і туркменський контракт підірваний відомим варіантом суміші, в якому виникла компанія «РосУкрЕнерго» з постійною пропискою в цій схемі завдяки «Газпрому». Треба зазначити, що до того існувала компанія «Юралтрансгаз» приблизно з тим само набором інтересів і паразитуванням на українському газі, який постачався за контрактом з Туркменістану. Якщо підняти закриті документи «Газпрому», то виявимо, що ніякого транзиту вже давно не було, був простий обмін певного еквівалента газу на російсько-українському кордоні...»

Водночас експерти, і зокрема Олександр Нарбут, сподіваються, що візит Віктора Януковича до Туркменістану відновить колишні відносини в газовій сфері.

У ЗМІ вже гуляють прогнози, що газ із Туркменістану для України може стати у 200 доларів США. Чи реально це? Про це Олександра Нарбута запитали у прес-центрі «Главкому». На його думку, на початковому етапі співробітництва Туркменістан може погодитися, щоб газ рахували за більш вигідною формулою, якщо будуть усунуті всі приватні інтереси, але все залежатиме від маршрутів, які будуть задіяні. Можливо, Україна купуватиме газ через посередника, який братиме його на кордоні Узбекистану та Туркменістану і обмінюватиме на еквівалентні обсяги на кордоні України з Росією.

Додамо: якщо ж ідеться про доставку газу з альтернативного газогону, то це може статися не раніше 2015 року. Та все одно його поява в Україні видається реалістичнішою, ніж створення україно-російського газового консорціуму, інтерес до якого повсякчас підігрівається.

Сергій ВЛАД.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Нарада — локальна, діагноз — вітчизняний

Журналісти Кіровоградщини обговорили насущні проблеми своєї діяльності. Перша з них — реформування (роздержавлення) районних і міських комунальних друкованих ЗМІ. Виїзне розширене засідання правління обласної спілки журналістів відбулося в Бобринецькому районі. Організатори та учасники — редакційно-виробниче об'єднання «Новий день», місцеві райдержадміністрація та райрада, редактори міських та районних газет області.

Йшлося про актуальні проблеми роботи комунальних друкованих видань, невиконання їх засновниками своїх обов'язків щодо підтримки заснованого видання, а органами виконавчої влади та місцевого самоврядування (і ті, й інші часто виступають в одній особі) — порушення законодавства України про висвітлення їх діяльності, забезпечення інформування населення тощо.

В обговоренні взяли участь секретар Національної спілки журналістів України Валерій Горобець та президент Асоціації медіа-юристів України, юрист НСЖУ Тетяна Котюжинська.

Як відзначив Валерій Горобець, нині в Держкомтелерадіо підготовлено черговий законопроект «про роздержавлення» ЗМІ, який гостро критикували на нещодавньому засіданні секретаріату НСЖУ, бо він при реформуванні ущемляє майнові та інші інтереси трудових колективів газет. Як редактор новотроїцької районної газети «Трудова слава» Херсонської області, що двічі (в 2005 і 2011 роках) визнавалася кращою районною газетою України, Валерій Горобець провів для колег своєрідний майстер-клас успішної діяльності комунального ЗМІ.

Учасники засідання одностайно визнали необхідність реформування комунальних ЗМІ. Адже одне з найкращих в Європі українське законодавство про підтримку і захист ЗМІ — не діє, або часто є викривленим, чи діє в окремих випадках, трактуючись навмання місцевими посадовцями.

Зовсім інша справа в Бобринці. Про таку співпрацю і такі стосунки, які налагоджені між райдержадміністрацією і райрадою та редакцією газети «Честь хлібороба», в інших районах можуть тільки мріяти. Тут є цікавий і повчальний досвід вирішення багатьох проблем як самим колективом редакції, та і спільно із засновниками, районною держадміністрацією та райрадою. Головний редактор РВО Ігор Леус розповів колегам, що протягом майже десяти останніх років у редакції не виникало затримок із зарплатою. А згідно з договорами на висвітлення діяльності органів влади редакція одержує щороку понад 80 тисяч гривень із районного бюджету.

Голову Бобринецької райдержадміністрації Леоніда Кравченка та райради Івана Танасієнка дуже здивувала розповідь деяких редакторів про те, що в багатомільйонних бюджетах окремих районів, хоч убий, не можуть знайти 50—60 тисяч гривень для нормального видання районної газети. Досвідчені управлінці зазначили, що такий підхід недопустимий, а керівники, які таке допускають, — недалекоглядні. Обидва керівники вважають, що між засновниками «Честі хлібороба» і журналістським колективом є головне — діалог двох рівноправних партнерів.

Журналісти підтримали ідею проведення обласної наради з питань роботи державних і комунальних ЗМІ, в якій, крім керівництва області, мають узяти участь керівники районів і міст Кіровоградщини та місцевих видань.

Як зауважив головний редактор найстаршої в регіоні обласної газети «Кіровоградська правда» Володимир Бєлінський, «реформування державних і комунальних ЗМІ, про необхідність якого говорили всі українські уряди, у зв'язку з європейським вибором України стає реальністю».

Успішні редакційні колективи чекають «відлучення» від держави, а не зовсім успішні та ті, що занепадають, — бояться. Бо можуть втратити навіть ту маленьку подачку, яку сьогодні отримують від місцевої влади та своїх засновників. Хочеться вірити, що журналістська нарада в Бобринці й першим, і другим допомогла зрозуміти, куди йти й на що сподіватися.

Петро МЕЛЬНИК.

На знімку (зліва направо): Іван Танасієнко, Леонід Кравченко та наш кореспондент Петро Мельник під час наради.

Фото з архіву РВО «Новий день».

Олександр Арсенюк: «Депозити зростають третій місяць поспіль»

ГРОШІ

Заступник директора Генерального департаменту грошово-кредитної політики Національного банку України Олександр Арсенюк позитивно оцінив ситуацію на грошово-кредитному ринку в січні.

За його словами, продовжує домінувати низька інфляція: приріст індексу споживчих цін у січні цього року становив 0,2 відсотка, а в річному вимірі — -0,2. Це, на його погляд, є «однією з головних гарантій захисту приватних інтересів, а також запорукою досягнення стратегічних цілей економічного розвитку України». Стабільна грошова одиниця також сприяє підтриманню позитивних тенденцій розвитку грошово-кредитного ринку.

Ще одна добра новина — «третій місяць поспіль спостерігається прискорення темпів приросту депозитів населення, обсяг яких у січні збільшився на 2,4 відсотка». Показово, що темпи приросту вкладів населення в національній грошовій одиниці вдвічі перевищили депозити в іноземній валюті. За словами Олександра Арсенюка, це є найкращим свідченням високого рівня довіри громадян до гривні.

Оскільки депозити населення є вагомим джерелом фінансування процесів економічного розвитку, їх приріст разом зі збільшенням коштів юридичних осіб сприяв відповідному зростанню ресурсної бази банків та їх ліквідності. Середньоденний обсяг коррахунків банків зріс до 27 мільярдів гривень проти 23 мільярдів гривень у грудні і 20 мільярдів — у листопаді минулого року.

«Збільшення ліквідності банків відповідним чином зумовлює зменшення вартості ресурсів в економіці. Зокрема, середньозважена ставка за кредитами в національній валюті у січні знизилася до 16,5 відсотка, тоді як у листопаді вона становила понад 23 відсотки річних», — констатував Олександр Арсенюк.

На його думку, усе це веде до активізації процесів кредитування. На перший погляд, збільшення обсягів кредитування у січні не було досить значним — 0,4 відсотка, але слід зважати, що традиційно січень є місяцем порівняно низької ділової активності, зокрема, в січні минулого року приріст кредитних вкладень був від'ємний.

Стабільна ситуація зберігалася і на валютному ринку. За словами Олександра Арсенюка, у січні 2013-го чистий середньоденний попит на валюту на міжбанківському ринку був у 2,6 разу менший, ніж у грудні минулого року, та майже у 7 разів менший, ніж у січні 2012-го. Це створювало передумови для прогнозованої динаміки обмінного курсу гривні та поступового відновлення обсягу золотовалютних резервів України.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Метеоритна атака

У п'ятницю вранці на територію Тюменської, Свердловської, Челябінської, Курганської областей та Республіки Башкортостан обрушився метеоритний дощ. Як повідомляє МНС Росії, було зафіксовано активність у нижніх шарах атмосфери, внаслідок чого відбувалися світлові спалахи, звукові й ударні хвилі. Як наслідок — по медичну допомогу звернулися понад 500 осіб. Більшість отримали осколкові травми. Стан трьох потерпілих оцінюється як тяжкий. Госпіталізовано 112 людей.

Зокрема, в населеному пункті Єманжелінськ постраждали 40 осіб, у двох — закриті черепно-мозкові травми. В селі Єткуль 24 людини, з них 6 дітей, у місті Копейську — 75 осіб, у двох — закриті черепно-мозкові травми, у селі Коркіно — 31 особа, в місті Південноуральську — 15 людей, в Челябінську — 107, у тому числі 15 дітей. Одразу на всіх дорогах міст і сіл виникли пробки: ніхто не міг ні до кого додзвонитися, люди в паніці кинулися виїжджати додому, за дітьми — до шкіл та дитсадків. По радіо не було жодної інформації, по телебаченню теж. Перелякані місцеві жителі не могли зрозуміти, що відбувається... Перші повідомлення про падіння метеорита з'явилися тільки десь о 12-й годині за місцевим часом...

Керівництво регіону пояснило, що радіаційний фон — в межах норми, загрози хімічного зараження немає. Крім того, не встановлено загиблих, у тому числі на промислових підприємствах.

Начальник національного центру управління в кризових ситуаціях МНС Росії Володимир Степанов повідомив, що, за їхньою інформацією, майже в 300 будинках було вибите скло після падіння метеорита. «На даний момент уже є 297 будинків, у яких було порушено засклення. 16 соціально значущих об'єктів — лікарні та дитсадки, також 12 шкіл. Ці дані коригуватимуться», — сказав Степанов учора вдень в ефірі телеканала «Росія 24». У пошуку осколків метеорита задіяно 20 тис. фахівців, три повітряні судна, розгорнуто оперативні штаби, а інформацію про результати пошуку оновлюватимуть щопівгодини. Удень було виявлено щонайменше три місця падіння уламків космічного тіла. А на місці його передбачуваного падіння біля озера Чебаркуль у Челябінській області військові зафіксували вирву діаметром близько шести метрів

Очевидці рідкісного природного явища в Челябінську розповідають журналістам про яскравий спалах, а потім про дуже сильний вибух: «Наче завод салютів підірвали!». Після цього в людей повилітало скло в дерев'яних рамах вікон. Заграву, «як у фільмі «Термінатор», було видно над територією всього регіону, в тому числі в Єкатеринбурзі й Тюмені. У Челябінську говорять про те, що «після вибуху з неба падали палаючі уламки». В Інтернет виклали кілька роликів аматорського відео того, що сталося. Його супроводжує в основному ненормативна лексика та маса припущень про те, що сталося: від третьої світової до падіння НЛО.

Як пізніше заявили фахівці, «подальше падіння осколків метеорита не очікується», проте, у постраждалому районі вжито заходів обережності, працює штаб з ліквідації наслідків вибуху метеорита. До місця надзвичайної події стягнуто 20 тисяч військовослужбовців різних силових відомств, військові узяли під посилений контроль охорону важливих стратегічних об'єктів, закрито багато навчальних закладів, усі школи, дитячі садки.

Учений-астроном Тетяна Бордовіцина заявила журналістам, що метеоритний дощ міг бути провісником астероїда, який пролетить у п'ятницю на близькій відстані від Землі. «Швидше за все, це явище природного походження, не штучного, тобто не космічне сміття», — підкреслила вона.

Співробітник інституту прикладної астрономії Микола Желєзнов розповів, що «великі тіла падають на Землю рідко. Останнє таке катастрофічне падіння було близько ста років тому — це Тунгуський метеорит. Щороку на Землю випадає багато тисяч тонн метеоритної речовини, в основному — дрібної».

Маса челябінського метеорита, за припущеннями вчених, становила близько 10 тонн, а його енергія дорівнювала декільком кілотоннам, розповіли в прес-службі Російської академії наук.

«Тіло увійшло в атмосферу зі швидкістю 15—20 км/сек, зруйнувалося на висотах 30—50 км, рух фрагментів з великою швидкістю спричинив потужне світіння та сильну ударну хвилю. Основна частина речовини падаючого тіла випарувалася, шматки, що залишилися, загальмувалися й могли випасти на землю у вигляді метеоритів», — відзначили вчені.

«Це унікальний випадок в історії астрономії, оскільки така велика кількість постраждалих під час падіння метеоритів», — зізнався кандидат фізико-математичних наук, фахівець з метеоритів, дослідник тунгуської катастрофи Андрій Ольховатов. Він нагадав, що востаннє випадок, коли людина постраждала під час падіння космічного тіла, було зафіксовано в США у 1954 році, коли при падінні метеорита постраждала жінка.

Тим часом, політики вже почали висувати свої версії причин челябінської катастрофи. Лідер ЛДПР Володимир Жириновський заявив, що «насправді це американці випробували нову зброю». Військові пропонують створити новий вид військ «космічна варта», щоб можна було збивати небезпечні космічні тіла ракетою далеко в космосі.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

Члени Центру захисту орангутангів протестували проти тайських кікбоксерських боїв між цими тваринами під стінами посольства Таїланду в Джакарті.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Завод ядерного палива таки будуватимуть

Будівництво заводу з фабрикації ядерного палива під смт Смоліне Маловисківського району буде профінансоване державою після внесення росіянами своєї частки, повідомив голова Кіровоградської обласної державної адміністрації Андрій Ніколаєнко. За його словами, це питання обговорювалося під час зустрічі з керівниками міністерств та віце-прем'єр-міністрами.

На першому етапі в це спільне з росіянами підприємство українська сторона має внести 360 мільйонів гривень.

«Голос України» вже повідомляв, що перший камінь будівництва заводу з фабрикації ядерного палива заклали неподалік смт Смоліне 4 жовтня минулого року за участі Прем'єр-міністра Миколи Азарова та генерального директора ДК «Росатом» Сергія Кірієнка.

За планами, будівництвом заводу опікуватиметься державний концерн «Ядерне паливо». До реалізації проекту також залучено спільне українсько-російське підприємство ЗАТ «Завод із виробництва ядерного палива», засновниками якого є ДК «Ядерне паливо» і ВАТ «ТВЕЛ» (Росія).

Між тим, значних фінансових надходжень у будівництво поки що не спостерігається. Програмою «Ядерне паливо» на 2013 рік передбачено всього 15 млн. грн. Хоча раніше наголошувалося, що зі спецфонду держбюджету буде виділено 351,4 млн. грн.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

ФОТОФАКТ

У Києві триває виставка «Самураї. Art of war», на якій представлена багата колекція зброї, обладунків, одягу та предметів побуту феодальної Японії.

Фото Ярослави ЧУХМАНЕНКО.

«Ярославна» — на глибокій воді

За оцінкою Асоціації європейських прикордонних регіонів, транскордонне співробітництво Сумської та Курської областей — найефективніше серед аналогічних українсько-російських проектів та одне з найкращих з-поміж європейських.

Зовнішньоторговельний обіг між двома областями торік зріс на 26 відсотків і загалом перевищив 58,4 мільйона доларів. На сьогодні між партнерами укладено 14 угод про співпрацю між містами і районами-побратимами, 6 — між сільськими радами, 7 договорів у галузі освіти, 8 міжгалузевих угод у сфері економіки, культури, підприємництва тощо.

Нинішнє співробітництво між цими областями — стимулюючий імпульс до подальшого розвитку спільних проектів, утілення нових ініціатив та приклад для наслідування решті прикордонних областей.

Владислав ЖУРКОВ.
Сумська область.

ПЛАНЕТА

Арештовані кракери заробляли мільйон євро на рік

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Маскуючи шкідливе програмне забезпечення під повідомлення від правоохоронних органів, кіберзлочинці переконували своїх жертв сплатити штраф у розмірі 100 євро (130 дол.) двома способами оплати на вибір через віртуальні анонімні шлюзи як покарання за ймовірне порушення, — **повідомляють в Європолі.** — З моменту виявлення вірусу в травні 2011 року тільки в Іспанії було зафіксовано понад 1200 випадків, однак кількість жертв може бути більша».

Отримавши гроші, кіберзлочинці продовжували непомітно красти інформацію з комп'ютера жертви. За оцінками міжнародного відомства, прибуток кібергрупування може становити близько мільйона євро на рік.

Нагадаємо: днями Служба безпеки України повідомила, що останнім часом в Уанеті почастішали випадки зараження комп'ютерів вірусом, що маскується під СБУ. Троян виводить на монітор повідомлення від імені СБУ про блокування роботи операційної системи Windows за нелегальну діяльність користувача — використання неліцензійного ПЗ, відвідування порносайтів тощо. — з вимогою сплатити штраф на електронний гаманець. Вочевидь, це така само схема, за якою діяли кіберзлочинці, затримані Європолом.

В Інтернеті можна знайти багато статей про комп'ютерне зламування. З'ясовується, у своєму світі розумників-програмістів поділяють на два види: це хакери, які в усіх на слуху, і кракери. Зламуванням займаються й ті, й інші, але... з різними цілями. Якщо хакери ставлять перед собою завдання виявити недолік, уразливість системи, після чого тикнути в неї носом розробників, і в цьому знаходять задоволення, то у випадку зламування системи руками кракерів усе значно сумніше. Їхня мета не просто здобути інформацію, зламати сайти й системи, а використовувати своє вторгнення для отримання матеріального зиску.

Тим часом, в Україні на таку відмінність практично не звертають увагу. А от на Заході хакерів і кракерів чітко розділяють. Дослідження, проведені в Європі та США, показують, що кракери — це зовсім не найкращі програмістські мізки. Понад те, як показує практика, більшість кіберзлочинців — кракерів — це комп'ютерні дилетанти. Лише 10% з них займаються не тільки злочинністю, а й вивченням основ і створенням своїх програм. Зазвичай, ці 10% у недавньому минулому самі були хакерами, і от цих професіоналів поліції упіймати вдається вкрай рідко. Ну а для упіймання інших кракерів поліція використовує професійних хакерів, оскільки тільки вони можуть вирахувати «шакалів» у Всесвітній павутині.

Ті, хто займається їхнім пошуком, у свою чергу ділять кракерів на три основні групи. Перша — це так звані вандали. Їх вважають нечисленною групою, в якій крутяться в основному недоуки та новачки. Проте їхня руйнівна діяльність надто дратує простих користувачів Інтернету, які вважають, що вандали — просто соціальні психопати. Другу, також незначну, частину кракерів називають «жартівниками»: ці спеціалізуються на усіляких дрібних капостях на кшталт запуску дивних картинок та інших спецефектів, що заважають нормальній роботі. Зате третя група — професійних зломників — є найчисленнішою й найнебезпечнішою. Хакери стверджують, що ці кракери беруться тільки за серйозні зламування з метою підміни інформації, вимагання або крадіжки грошей.

Комп'ютерні злочини дедалі більше набувають транснаціонального, організованого і групового характеру. З використанням глобальної інформаційної мережі Інтернет такі злочини не мають кордонів, вони можуть бути скоєні з комп'ютерної системи на території однієї держави відносно суб'єктів іншої держави, а дані, що містяться в комп'ютерних системах, можуть бути недовговічними, що дає можливість злочинцеві часто уникнути покарання. Тим часом, у Кримінальному кодексі України є цілий розділ, присвячений злочинам у галузі використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.

Вл. інф.

У Києві відкрито меморіальну дошку на честь 95-річчя з дня народження двічі Героя Соціалістичної Праці Володимира Щербицького. Меморіальну дошку встановлено на будинку № 8 по вулиці Десятинній, де жив відомий політик *(Урядовий портал)*

Держслужба України соцзахворювань спростовує поширену ЗМІ інформацію з посиланням на заяву виконавчого директора ВБО «Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ» Володимира Курпіти щодо рівня смертності від хвороб, зумовлених СНІДом в Україні *(УНН)*

Непередбачувані діти: хто їх забере з інтернату?

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

«Кожна дитина повинна виховуватися в сім'ї», — під таким гаслом у країні триває реформа інтернатних закладів. Частина з них уже змінила профіль. «Така тенденція зберігатиметься й надалі», — наголошує Уповноважений Президента з прав дитини Юрій Павленко. «Але хто забере з інтернатів дітей з розумовими вадами?» — резонно ставлять запитання у школі-інтернаті села Ситківці на Вінниччині. За словами директора цього закладу Михайла Гуцаленка, таких дітей не поспішають усиновлювати навіть закордонні прийомні батьки, не кажучи про наших співвітчизників. Бо вони потребують особливої опіки. Адже виховуються і навчаються за спеціальними програмами. Прийомним батькам таке завдання не під силу. У загальноосвітню школу цим дітям дорога закрита. Як їм без інтернату?

У кожного — відхилення у психіці

— Усі 86 наших вихованців, на жаль, мають певні відхилення у психіці, — продовжує директор. — На перший погляд, це звичайні діти. Але чого від них можна чекати, скажімо, у наступні п'ять хвилин, ніхто не може передбачити. Одне впадає в істерику, інше — виявляє агресію навіть у ставленні до вчителів...

Підтвердженням сказаного став жахливий вчинок 14-літнього вихованця інтернату. Він зґвалтував 9-річну сільську дівчинку, яку випадково зустрів на вулиці. Можливо, до цього його підштовхнули умови інтернатського життя? Не думаю. Умови в інтернаті непогані. У цьому автор переконався під час ознайомлення з роботою закладу. Причина прояву агресії в іншому — у вже згаданих відхиленнях психічного розвитку.

Як пояснили фахівці, які працюють у школі-інтернаті, такі захворювання не можна вилікувати. Завдання колективу в тому, щоб постійно здійснювати корекцію цих розладів, відповідно корегувати поведінку. А ще дітей тут навчають, як треба поводитися у суспільстві в стосунках з іншими людьми, а також дають певний багаж знань.

Шкільна наука таким дітям дається непросто. Зате вони із задоволенням виконують різні види робіт. Їх навчають швейної справи, нинішнього року випускники вперше отримають посвідчення швачок другого розряду. Опановують працю столяра, маляра, штукатура, застосовують деякі інші види трудової терапії. У приміщенні можна побачити багато вишивок, аплікацій, малюнків. Усе це зроблено руками вихованців інтернату. Один з колишніх випускників подарував директору вишиту ікону. Святий образ Георгія Побєдоносця нині прикрашає кабінет керівника інтернату.

Є в інтернаті сучасний стоматологічний кабінет і ванне відділення, директор планує обладнати соляну печеру і встановити гідромасаж. Михайло Дмитрович за 21 рік роботи на посаді керівника багато зробив насамперед для створення належних умов для колективу вчителів і вихователів, а також самих вихованців. Однак очевидно, що діти з такими вадами психіки більше потребують нагляду і лікування профільних лікарів. А це вже державна проблема. Директору її не вирішити. До речі, саме таке лікування нині проходить неповнолітній ґвалтівник. Після скоєного його помістили у лікарню імені Ющенка.

Зачаровував танцями

В особовій справі підлітка, що скоїв злочин, якого не знали в інтернаті за всю історію його існування, — низка грамот і дипломів. «Ми всі шоковані ще й тому, що до цього вихованця не було претензій, — каже директор. — Він зачаровував своїми танцями. В інтернаті діє студія бальних танців, в якій займаються, крім наших вихованців, також місцеві сільські діти. Цей хлопчина у студії — один з кращих. Ось його диплом за перше місце у відкритому чемпіонаті з бальних танців серед дітей і підлітків Черкаської області. Переміг він у парі з дівчинкою із загальноосвітньої школи нашого села. Було це торік. Так само минулого року виборов друге місце в Умані. Теж танцював у парі. Вже з іншою партнеркою, вона теж з нашого села, учениця загальноосвітньої школи. Він ще й спортсмен хороший. Брав участь у змаганнях з футболу, волейболу. Має грамоту за супербій, яку йому вручили у таборі відпочинку минулого літа. Там же нагороджений грамотою за активну участь у житті табору.

Того злощасного дня хлопець брав участь у турнірі «Малі Олімпійські ігри», що відбувалися в інтернаті. Виступив одним з перших. Приблизно о 17.30 підійшов до вихователя, попросив відпустити у магазин. Сказав, що має дві гривні й хоче купити на них жуйку. Інтернат не є закладом закритого типу. Дітей відпускають з дозволу вихователів. Назад повернувся збудженим. Вихователь це помітила. З'ясовувати причину почала тоді, коли хлопець похвалився, що в нього є ще сім гривень. Ці гроші, як стало відомо пізніше, він відібрав у зґвалтованої дівчини. Вона, як і він, у той час поверталася з магазину. Тільки з іншого. Їхні шляхи зійшлися. Далі йшли разом, бо до будинку дівчинки й до інтернату одна дорога. Директор каже, що вони так і не дізналися, що саме стало причиною прояву агресії у хлопця. Він невисокий на зріст, худої статури, але все одно сильніший за молодшу тендітну дівчинку, над якою познущався прямо на вулиці, застосувавши силу. У скоєному зізнався ще до того, як в інтернаті з'явилися батько і мати скривдженої дитини, а тоді приїхала міліція.

Тетяна Лісогорська не скупилася на похвалу вихованцям інтернату за такі чудові роботи.

КОМЕНТАР

Тетяна Лісогорська, керівник відділу шкіл–інтернатів Вінницького обласного управління освіти:

— Я погоджуюся з думкою працівників Ситковецької школи-інтернату, що їхні вихованці — це надзвичайно складна категорія дітей. Вони абсолютно непередбачувані у своїх діях. Так воно є насправді. Водночас кожна така дитина хотіла б мати батька й маму. Я бачила, як шестирічні першокласники по черзі горнуться до вчителя й вихователя, при цьому називають їх своєю мамою. Старші також говорять про бажання жити в сім'ї. Навіть ті, хто не висловлюється вголос, тримає це в думках. Наявність батьків — це передусім можливість самоствердитися у житті. Тоді вони впевненіше почуваються. Думаємо над тим, як поєднати можливості інтернату, його виховну й навчальну базу з сімейними цінностями. Залучаємо до цього науковців нашого педагогічного університету. Найкращий метод, звичайно, запровадження сімейних форм виховання. Саме у цьому напрямі напрацьовуємо пропозиції. Вірю, що спільними зусиллями вдасться вирішити проблему.

У Ситковецький інтернат хлопчика прийшов три роки тому з іншого такого ж закладу. Сталося це після того, як помер його батько. Маму позбавили батьківських прав. В інтернаті кажуть, що за всі три роки вона не тільки не була жодного разу у сина, а й навіть по телефону не цікавилася ним. Рішення щодо подальшої долі хлопця правоохоронці прийматимуть після того, як свої висновки зроблять спеціалісти з лікарні імені Ющенка.

Після того жахливого випадку в інтернаті працювала комісія. Фахівці вивчали рівень прихованої агресії у вихованців. Як пояснив директор, є така методика Ілліна—Ковальова. Рівень агресії за згаданою методикою визначається за 20-бальною шкалою. У вихованців інтернату він становить 9 балів. Це середній показник. Найнижчий він у тих, до кого навідуються батьки, кого на вихідні чи канікули забирають додому. Серед таких є маленький хлопчик на ім'я Віталик.

В обов'язки чергових на кухні входить справедливо розділити приготовлені страви.

Чоловікові сказала, що дитина померла

В інтернаті детально вивчають батьків своїх вихованців. Роблять це для того, щоб використати всі можливі способи забезпечити дітей фінансово. На 64 дітей відкрито у банках рахунки і на них перераховують кошти, які знадобляться після виходу з інтернату. Навіть позбавлення батьківських прав не є підставою не сплачувати аліменти на дитину. 13 дітей отримують аліменти, 35 — пенсію з втрати годувальника, 16 вихованців мають групу інвалідності і їм виплачують соціальну допомогу. Є діти-школярі, в яких на рахунках накопичилося по 50 тисяч гривень.

— Коли ми вивчали особову справу Віталика, то звернули увагу, що в нього батько на заробітках, — каже директор інтернату. — Маму хлопчика позбавили батьківських прав. З чоловіком вона розлучилася. Незважаючи на це, вирішили звернутися до батька з пропозицією підтримати сина матеріально, відкрити рахунок і перераховувати на нього частину грошей. Ми й гадки не мали, що чоловік не знає, що в нього є син.

Про це пізніше він розповів директору і вихователям. Перед тим вони стали свідками хвилюючої сцени. «Бачили б ви, як він, дізнавшись, хто саме його син, схопив дитину на руки, міцно притис до грудей і, не відпускаючи, плакав», — каже Михайло Гуцаленко. З'ясувалося, колишня дружина його обманула. Сказала, що дитина померла. Тільки від нас він дізнався правду. В інтернат чоловік приїхав не сам. Разом з ним була дружина, він створив нову сім'ю, привезли ще дитину і навіть тещу. Спершу мали намір забрати хлопчика. Однак він не може навчатися у загальноосвітній школі. До того ж його мають оперувати. Домовилися, що на вихідні забиратимуть дитину до себе. І канікули він провів з батьком. Тато пообіцяв, що супроводжуватиме хлопчика в Київ на операцію.

Не хочу до такої мами

Мамі однієї з інтернатівських дівчат нарахували кругленьку суму аліментів. Щоб їх не сплачувати, жінка вирішила поновити стосунки з дочкою. Дівчинка вже доросла, десятикласниця, гарна з себе і навчається добре. Та ще й майстриня, красиво вишиває і вміє шити одяг. Мама всіляко переконувала доньку, що покінчила з пиятикою й безпутним способом життя. Дитина повірила. Дівчинка розуміла, що мамі потрібна підтримка і вона готова була повернутися до неньки. Тим паче що суд поновив у правах жінку. Одразу після того мама вирішила відсвяткувати таку подію. Тим самим жорстоко обдурила дитину. З'ясувалося, що вона не може без горілки.

— Дівчина повернулася до нас із сльозами на очах, — каже директор. — Розповіла все. Повідомила, що не зможе і не хоче жити в таких умовах, які їй нав'язує мама. Як не заспокоювали дитину, а вона слізно просила повернути її в колектив. Їй уже виповнилося 16 років, тому має право звертатися до суду. Суд задовольнив її заяву про відмову від мами. А ми забрали її назад. Цього року вона закінчує школу. Має намір йти далі навчатися в училище, хоче працювати швачкою.

ФАКТ

На жаль, 36 дітей не отримують жодних грошових виплат. Їхні батьки живі, але аліменти не мають з чого платити, бо шукають не роботу, а випивку.

Це ще не всі історії, які довелося почути в інтернаті. Один з недавніх випускників на ім'я Артем нині служить паламарем у церкві в Гайсинському районі. Райдержадміністрація придбала йому хату. На обійсті є гарний сад. Хлопець спеціально приїхав в інтернат, щоб пригостити яблуками нинішніх вихованців. Кожному з минулорічних випускників подарував іконки. Одна з дівчат, випускниць училища, коли виходила заміж, запросила на весілля всіх вчителів і вихователів інтернату разом з директором. До двох працівників звернулася з особливим проханням: «Ви ж знаєте, що у мене нема ні мами, ні тата, — казала дівчина. — Будьте мені за них хоча б на весіллі».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

ПРЯМА МОВА

— Наші предмети суттєво відрізняються від тих, що є у програмі загальноосвітніх шкіл, — каже завуч школи-інтернату Олеся Рябошапко. — У нас діти не вивчають алгебри, геометрії, фізики. Замість них маємо один предмет під загальною назвою — математика. Для декого з вихованців вивчення фізики може обмежуватися включенням електроприладу в розетку. Вірш дехто вчить протягом усього дня. Буває, й цього часу обмаль. Є діти, які бояться людей. Дві дівчинки, прийшовши до інтернату, на новорічному святі панічно жахалися Діда Мороза і Снігуроньки. Але минув час — і нині вони дивуються тому, понад те, самі виходять на сцену співати і танцювати. Тут є навіть кабінет з незвичною назвою — суспільно-побутового орієнтування. У ньому навчають користуватися електричними і газовими приладами, готувати їжу, інших побутових речей.

Батарейки — на утилізацію

Користуючись пальчиковими батарейками, далеко не кожен звертає увагу на зображений на них знак — перекреслене відро. А це своєрідне попередження, що предмет не можна викидати. Адже це небезпечно для навколишнього середовища і людини.

Але що ж тоді робити з батарейками? Відповідь на це запитання шукають у Радивилові. Там у магазині «Система» встановили урну для відпрацьованих елементів живлення, щоб збирати їх та відправляти на утилізацію. Подібні урни планують розмістити і в інших місцях. Впроваджує цю ініціативу туристичний клуб «Карабінчик».

За даними громадського руху «За право громадян на екологічну безпеку», в користуванні українців перебуває близько мільярда батарейок, які в сукупності містять 9 тонн ртуті, а щорічно підлягає утилізації не більше 6 тисяч тонн відпрацьованих елементів живлення, в яких міститься 4 тонни токсичних речовин.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

Ринок сміття захопили «сірі» перевізники

Лише 70% жителів дніпропетровських багатоповерхівок і 30% мешканців приватного сектору мають договори на вивезення сміття. Дедалі більше городян прагне домовлятися неофіційно з тими, хто бере за послуги менше, але вивозить відходи просто у балки. Дії правоохоронців належного результату не дають. Про це кореспондентові «Голосу України» розповіли в Дніпропетровській міськраді.

— Голови квартальних комітетів, як правило, домовляються про вивезення сміття з так званими сірими перевізниками, які зазвичай вивозять його у балки, — зазначив заступник начальника управління охорони навколишнього природного середовища міськради Едуард Мешковський. — Час від часу ми спільно з представниками прокуратури і міліції проводимо рейди з виявлення таких нелегалів.

На сьогодні жителі заборгували компаніям-перевізникам 28 мільйонів гривень. У середньому дніпропетровці розраховуються за вивезення сміття на 70% і воліють паскудити там, де живуть.

Стихійні смітники, які виникають регулярно, нібито непокоять міську владу. Боротися з ними комунальникам допомагають легальні сміттєперевізники — їх у Дніпропетровську після того, як з ринку «попросили» компанію «Екологія», залишилося цілих два: «Гринко-Дніпро» і «Дніпрокомунтранс». За останні три місяці спільними зусиллями в місті було ліквідовано 65 смітників, з яких вивезено три тисячі тонн сміття. На кожного городянина виходить у середньому по три кілограми.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фотоетюд Ксенії ЗАМОЖНОЇ.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...затверджено програму будівництва житла

На Миколаївщині протягом наступних п'яти років 2310 сімей отримають квартири. Для черговиків збудують 144 375 квадратних метрів житла. Це передбачено "Комплексною соціально-економічною програмою забезпечення громадян житлом на 2013—2017 роки», прийнятою на XIII сесії обласної ради.

Програма фінансуватиметься за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, комерційних банків, а також власних коштів громадян. Загалом на будівництво житла планують залучити 380,4 мільйона гривень.

Передбачається, що квартирами передусім забезпечуватимуть молодих спеціалістів, які працюватимуть у сільській місцевості. Влада сприятиме і розвитку системи молодіжних житлових комплексів (житлово-будівельних кооперативів), запровадженню механізму цільового виділення земельних ділянок для приватного будівництва.

Наразі у Миколаївській області на квартирному обліку перебувають майже 19,5 тисячі сімей та одинаків, третина з них у черзі вже понад десять років.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

...харків'яни хочуть жити по–новому

Десять мільйонів гривень виділять із міського бюджету цього року на підтримку житлового фонду. Про це повідомив голова Асоціації підтримки ЖК, ЖБК і ОСББ у Харкові Олег Новіков. Він зазначив, що сума фінансування щороку збільшується і за кошти міського бюджету щорічно вдається ремонтувати близько 50 таких будинків.

За його словами, виділені кошти підуть, перш за все, на поточний ремонт, ремонт покрівель і внутрішньоквартальних доріг, обслуговування ліфтів, благоустрій прибудинкових територій, кронування дерев, встановлення лав і дитячих майданчиків.

Голова асоціації зазначив, що будинки комунальної власності, переходячи до ОСББ, одержують мінімум 50 тис. грн. для виконання певних робіт, і ці кошти виділяються з бюджету, призначеного для будинків комунальної власності.

За словами Олега Новікова, останнім часом кількість ОСББ у місті зросла. Якщо 2007 року було 150 таких об'єднань, то нині — вже 350.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Апетити невмотивовано зростають

Тернопільські перевізники вимагають підвищити тарифи на проїзд у маршрутках. Причому якщо у січні вони вважали прийнятною ціну у 2,5 гривні, то вже у лютому хочуть 3 гривні. Теперішній тариф — 2 гривні — протримався менше року, він діє з травня.

З метою перегляду тарифів вони пікетували міське управління транспорту. Міська влада їхні вимоги підтримує — відповідні документи на встановлення нових цін виконком подав до Тернопільського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету. Але традиційні скарги на підвищення цін на запчастини, пальне тощо, якими «годують» пасажирів, тут не почули. У територіальному відділенні відмовили перевізникам на тій підставі, що вимоги необгрунтовані. Скажімо, відсутні елементарні розрахунки щодо одного з найбільших перевізників (комунального підприємства «Міськавтотранс») — матеріали, які підтверджують пасажиропотік, застосування індексу інфляції, необгрунтоване внесення окремих статей витрат, непередбачених методикою тощо. Причому у територіальному відділенні вдруге не погоджують підвищення вартості тарифів на проїзд. Між тим, збільшення ціни на проїзд зовсім не гарантує поліпшення якості перевезень: водії продовжують палити на робочому місці, розмовляти по мобільному телефону, грубіянити пасажирам, у салонах брудно. Тернопіль — місто компактне, маршрути короткі, і встановлювати такі ж тарифи, як у столиці та містах-мільйонниках, безпідставно.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Як Сергій Ковальчук усіх перехитрив

БУВАЛЬЩИНА ПЕРША

А трапилося це в середині 1990-х років. Один з впливових зарубіжних журналів, який пише на аграрні теми, вирішив підготувати розповіді про п'ять кращих господарств з п'ятьох континентів.

Шукати найкраще європейське сільське хазяйство високоповажні пани з Парижа вирішили в Україні. Іноземні колеги звернулися з проханням до мене: чи не підкажу. Я й підказав своє рідне село Матюші Білоцерківського району Київської області. Попри кризу колгосп давав високі врожаї, мав розвинене тваринництво, люди жили заможно. Тож і поїхали: іноземні журналісти, я та фотокореспондент «Голосу України» Сергій Ковальчук. Спочатку керівник господарства Леонід Новіцький повів нас на ферму. Там справді було про що писати. Деякі корови давали по 50 літрів молока на добу. Потім французам показали свиноферму. Побачивши які у господарстві відбірні свині, вони, здавалося, забули про все на світі. Бігають навколо поросят, обмірюють, гладять їх... А ще ж треба посіви сфотографувати. У поле ми вже поїхали втрьох: я, Ковальчук і Новіцький. І тут на нас чекала несподіванка. Кукурудза того посушливого літа виросла... трохи вище колін. А так після корів і свиней не хотілося втрачати марку перед усім світом. Поки керівник господарства чухав потилицю, Сергій раптом як закричить не своїм голосом: «На коліна!». І падає. Новіцький від несподіванки автоматично виконав команду і також бухнувся посеред поля на коліна... А Сергій — клац! клац!

Під час зустрічей Леонід Антонович (вже покійний) завжди згадував цей випадок і неодмінно передавав привіт фотокору: «От Сірьожа, от вигадник!». Опинитися в переліку п'ятьох кращих господарств світу за версією солідного журналу — про це може мріяти кожен господар. Ну і нехай на фото на колінах. А хто про це знає? На світлині ж бо кукурудза на рівні голови. Ось така історія.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Колаж Євгена ХИЛЯ.

А Я ЙОГО ЗНАЮ!

Оці бувальщини публікуватимуться у нас і надалі. Леонід Бровченко попросив написати до них передмову. Як відмовиш колишньому начальникові! Але, прочитавши першу бувальщину, я зрозумів: вилазити «поперед батька» невигідно, бо після такої бувальщини твою передмову одразу забудуть. Тож краще — передмова у вигляді післямови. Мовляв, заздріть мені — я знаю цього автора! Він круглий, непоспішливий і добрий. Він уміє гасити пристрасті. От ви, приміром, із кимось сваритесь, ось-ось поб'єтеся. І раптом між вами з'являється Бровченко — немов та хмара, яка у повітряному бою ховає льотчика від ворожого винищувача. І ви врятовані. Бо Леонід Федорович уміє вчасно з'явитися там, де треба. Отак і з його бувальщинами. Іноді наш брат із штанів виплигує, щоб знайти якусь пригоду на свою голову. А Бровченко, мов магніт, сам їх притягує. Читайте на здоров'я!

Віталій ЖЕЖЕРА.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 05.02.13 р. по справі № 904/633/13-г ТОВ "Науково-практичний центр "Комплексні медичні технології" вул. Дарвіна, буд. 41, м. Дніпропетровськ, 49000, код ЄДРПОУ 35739390) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 3 місяці до 05.05.13р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Масляникову Ірину Олександрівну ліцензія серія АВ № 592859 від 14.11.11р.). Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 51040, Дніпропетровська область, Царичанський район, с. Могилів, вул. 16.

Ухвалою Господарського суду Черкаської області (м. Черкаси, бул. Шевченка, 307, 18005) від 10.01.2013 у справі № 05/925/29/13-г порушено провадження у справі про банкрутство щодо товариства з обмеженою відповідальністю "Нікос" (м. Черкаси, пров. Хіміків, 8; ЄДРПОУ: 30413414; п/р 2600913220 в ЧОД АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 354411).

31.01.2013 Господарський суд Черкаської області ухвалою призначив розпорядником майна арбітражного керуючого Пшеничного Сергія Миколайовича (ліцензія серії АВ № 499084 від 29.12.2009; ідентифікаційний код 2215714557; адреса: м. Черкаси, вул. Вернигори, 16, кв. 6).

Вимоги кредиторів подаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

У київському видавництві «Дух і літера»вийшов друком український переклад книжки всесвітньо відомого іспанського філософа Хосе Ортеги-і-Гассета «Роздуми про Дон Кіхота»

Цього тижня ректор Національної музичної академії професор Володимир Рожок презентував свою книжку про Стефана ТУРЧАКА (1938—1988) — до 75-ліття від дня народження видатного диригента

Шоста бурка Анатолія Хостікоєва

Вчора відомий артист відзначив свій ювілей на сцені театру імені Івана Франка

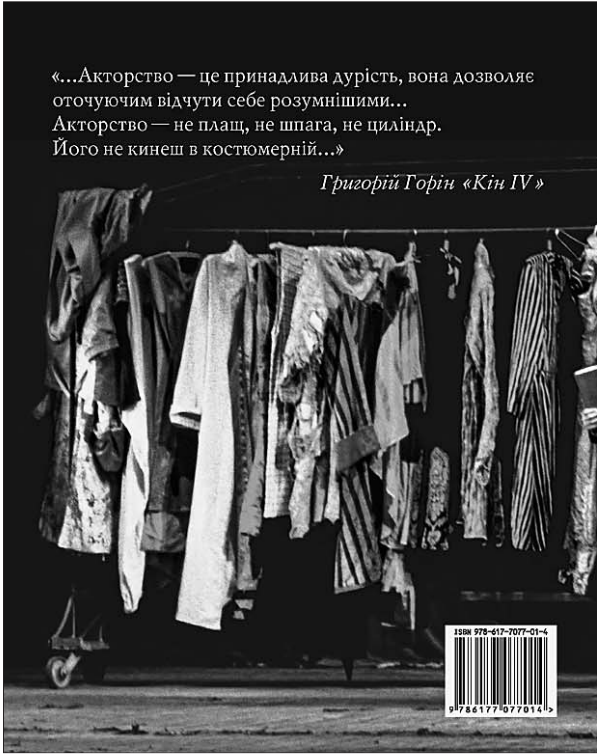
Ювілярові подарували розкішну кавказьку бурку. За давнім осетинським звичаєм, кожні десять років чоловік мусить міняти свою бурку. Скориставшись простою арифметикою, легко вирахувати, який саме ювілей святкував популярний артист.

Анатолій Хостікоєв — майстер, ім'я якого може прикрасити будь-яку кіношну чи театральну афішу. Він уже давно увійшов в історію української сцени. Кілька його ролей стали справді знаковими — чи то Роландас у давній «Казці про Моніку», чи романтичний Еней у мюзиклі-бурлеску «Енеїда», чи харизматичний грекжиттєлюб у виставі «Грек Зорба». Усі його ролі різні, але мають одну спільну рису — кожна з них є довершеною. За що б він не брався, все ставало монументом його таланту.

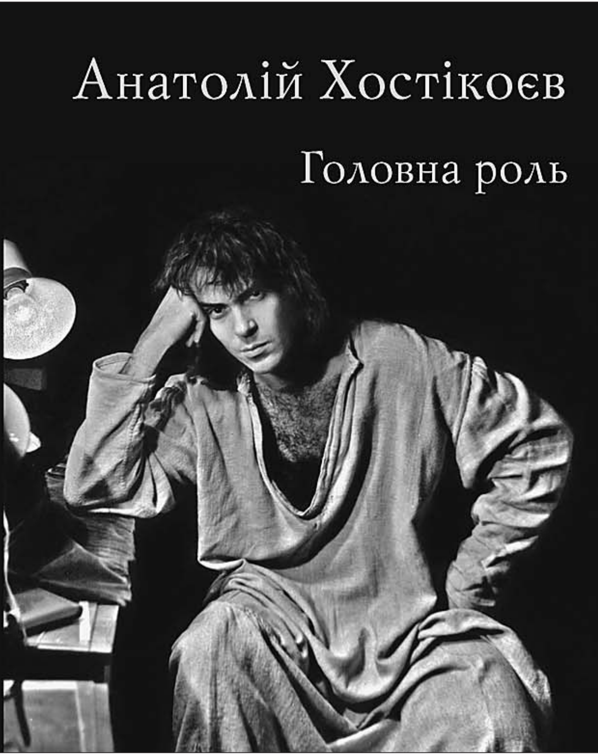
Він ніколи не був заручником амплуа і своїми роботами доводив, що йому під силу і комедія, і трагедія, і Отелло, і Воланд. Років п'ятнадцять тому Хостікоєв дебютував у режисурі. Тоді, у знаменитій виставі «Кін IV», він досягнув подвійного успіху — і як постановник, і як актор, який створив роль великого Артиста, роль, у чомусь сповідально-автобіографічну. Тій виставі судилася багаторічна любов публіки — на прем'єрі актор був ще з чорною шевелюрою, потім потроху посивів, а дістати квиток на виставу все одно важко.

Учорашній творчий вечір під назвою «Монолог. Автобіографія» — це ексклюзивна тригодинна вистава у двох актах. Перший з них — своєрідний монолог — одкровення самого винуватця свята.

Щира розмова, коли актор перебуває на сцені рідного театру сам-один і звертається до глядача як до найближчого друга, відкрила зворушливу правду життя в мистецтві. Ця вистава, для того, щоб бути показаною лише раз, готувалася близько трьох місяців. Хоча можна сказати й інакше — ця тригодинна сповідь готувалася протягом усього життя. Хостікоєв — майстер акторського ремесла, і він ретельно відпрацьовував «бесіду з публікою», приділяючи підготовці не менше уваги, ніж іншим своїм ролям.

У другому акті «Автобіографії», насиченому різноманітними мініатюрами та інтермедіями, сцену з артистом розділили його колеги і друзі. Звісно, не обійшлося без учасника нерозлучного дуету, товариша по сцені і життю — Богдана Бенюка, та чарівної дружини Анатолія Георгійовича — Наталі Сумської. Вона не лише не втратила нагоди підтримати свого чоловіка на сцені, а й підготувала і йому, і публіці неабиякий сюрприз.

Йдеться про презентацію книжки «Анатолій Хостікоєв. Головна роль». Здається неймовірним, але це (300 з гаком сторінок!) видання створене в секреті від ювіляра й стало несподіваним подарунком і для нього, і для публіки.

Ця книжка — збірка інтерв'ю різних років та аналітично-критичних статей про творчу діяльність видатного актора. Тут є багато унікальних фотоматеріалів, спогади та розповіді самої пані Наталі — жінки, яка була поруч упродовж багатьох років і стала свідком руху артиста сходами слави. Матеріал було підібрано і підготовлено до друку в рекордні строки — буквально за три—чотири місяці. Як зазначає сама пані Наталя, думка видати таку книжку визрівала вже давно, але саме наближення ювілею стало вирішальним імпульсом. Її допомагала робити київська журналістка і театрознавець Ганна Шерман. Вона захоплена творчістю артиста зі студентських років, її глядацький досвід унікальний — здається, вона не пропустила жодної(!) вистави «Майстер і Маргарита», де Анатолій Хостікоєв грав свого знаменитого Воланда. Між іншим, на обкладинці книжки ми бачимо артиста саме в цій ролі — перед виходом на сцену.

Антон ЗАБОЛОТНИЙ,
Агата ЛІНЕЦЬ.

ЦИФРА

Чотири рази Анатолій Хостікоєв був зайнятий у трагедії Шекспіра «Отелло». Вперше — на другому курсі театрального інституту (грав уривок — знамениту сцену з хусткою, драматичну, хоча однокурсники дуже сміялися). Потім була роль Кассіо («Отелло» 1979 року в київській Російській драмі). Згодом артист зіграв Яго у виставі столичного Театру на Подолі. І лише потім була роль Отелло у виставі «франківців» (премія «Київська пектораль» за краще виконання головної чоловічої ролі 2001 року. Взагалі ж Хостікоєв чотири рази отримував «Київську пектораль» як актор і один — як режисер).

ЦИТАТИ ВІД ХОСТІКОЄВА

«У актора не може бути «стелі» — треба безкінечно йти вгору. Якщо ж намітити собі бар'єр, вище якого і не мрієш піднятися — усе, на творчості можна ставити хрест».

«Я сильний тоді, коли мені це потрібно, коли є необхідність».

«Три години репетицій і ще стільки ж — вистави ніхто не в змозі у мене відібрати. Я мушу і хочу виходити на сцену».

Містерія спокути

Чи можна захопити глядача найвідомішим твором Тараса Шевченка «Наймичка»? Скільки їх уже у нас було, скільки інтонацій та мізансцен переходило з однієї сцени на іншу! Здавалося, це одна вистава, розтягнена по всій країні на десятиліття! І ось у Львівському драматичному театрі імені Лесі Українки «Наймичку» поставив режисер-«заньківчанин» Григорій Шумейко!

Вона зветься досить дивно — «Search: www.МатиНАЙмичкА.com.ua», і створено її за творами Тараса Шевченка та І. Тогобочного у сценічній редакції Шумейка. У холодному незатишному залі театру про щось сперечаються двоє. Вони сидять у куточку сцени з ноутбуком і шукають у всесвітній мережі... Шевченка. І знаходять... Шевченка Андрія. Дівча (Наталія Липко) не зупинятиметься, її настирливо-рішуче «шукай» додасть натхнення юнакові (Дмитро Благий), і ось зазвучить найсокровенніше про жінку, про щастя і нещастя України. Для Григорія Шумейка було важливо прочитати Шевченка як автора на всі часи, недарма в програмці до вистави він пише: «В яких іпостасях перед очима наших душ постає сьогодні мати-наймичка-жінка України?! Як вона любить і що шукає?! І де, яка вона, українка сьогодення?»

Не змінюючи часу дії, режисер наче простягає невидиму часову нитку аж до сьогодення. Яке б не було століття, доля української жінки у суті своїй не змінюється. Слова Шевченкові позачасові, тільки треба вміти їх прочитати. У львівській виставі вони звучать прологом з уст Юнака, щоб ожити в круговерті сценічного дійства, яке розгортається на майже архаїчній основі. В сценографії молодої художниці Оксани Радкевич не варто шукати часових ознак, вона будується на вічних життєвих символах людського буття. У виставу введені люди-примари, що нагадують ляльок-мотанок, які були оберегами ще з язичеських часів, обізветься вірою світла коляда і понесе у вир життя Наймичку (артистка Валерія Новак). Деталі побутові у цій виставі також мають певну символіку: як крила в руках наймички злетять на мить рушники і опустяться додолу як пута, і навіть бочка в руках бондаря в якусь мить символізуватиме Всесвіт. Режисер вибудовує стосунки між героями дуже тонко, не даючи збитися на примітивний сентименталізм. Щось несказане в слові обізветься в дії-танку. В цій виставі дуже добрий хореограф — Наталя Капшишак. Вона вибудовує танок як продовження словесних візій. Ви не побачите змученої страждальної Наймички, пластика героїні лише на мить спотвориться болем і далі ввійде в мелодику традиційного українського танку, але скільки в цю мить буде пережито і глядачем, і молодою акторкою. До речі, майже всі артисти у цій виставі ще студенти факультету культури та театрального мистецтва ЛНУ імені Івана Франка, так уже судилося їм стати основою театру, а Григорій Шумейко для них не лише режисер, а й викладач сценічної мови. Можливо, це допомогло молодим акторам точно увійти у світ Тараса Шевченка, зберігаючи в собі сучасника. Як тонко зіграні сцени Наймички з Марком (Василь Баліцький)! Здається, що в останньому ряду цього холодного театрального залу відчутно, як тремтливо торкається рука героїні волосся Марка, як боїться налохати мить щастя. Навіть тьмяне театральне світло не здатне затьмарити сяяння їхніх очей. Жорна життя мелють нестримний плин часу під понуру ходу людей-примар чи під колядку. Саме колядка додає цій вічній сумній історії присмак надії. Можливо, ця надія закладена в самій режисерській концепції Григорія Шумейка, можливо, іскра її живе у цих юних акторах, яким пощастило на початку свого творчого шляху зустрітися з такою драматургією і не трактувати її побутово-банально, а справді досягти вершин містерії покути. Григорій Шумейко виводить образ Наймички до найсвітлішого символу любові, його Наймичка — Мадонна, його дійство — спокута кожного з нас перед найдорожчою людиною.

Богдана БОДНАР.
Фото автора.

Ця тригодинна сповідь готувалася протягом усього життя митця

«То доторк губ — як рання грань»

ЩОЙНО З ДРУКУ

Недавно прочитав у когось з вітчизняних письменників: «Є вірші, як хліб, і є вірші, як вино». Поезії, з яких скомпоновано збірку Мирослава Лазарука «Ночі з амазонкою», справді нагадують вино. Добре виброджене-вистояне, яке аж іскриться живою силою сонячних грон. Поет не займається словесним фіглярством, а заглядає у власну душу. І цілком справедливо мовлено ним: «Бо й нічого мить оця не варта, У якій мене й тебе нема». Додамо: де відсутнє високе небо любові, в полоні якої забуваєш про все на світі.

В українській літературі маємо класичні взірці інтимної лірики, зібраної під обкладинками однієї книжки. Це і «Зів'яле листя» Івана Франка, й «Таємниця твого обличчя» Дмитра Павличка, і «Ту жінку я люблю» Миколи Вінграновського... Цю традицію продовжив і Мирослав Лазарук, який виніс на читацький загал збірку «Ночі з амазонкою», що побачила світ у тернопільському видавництві «Терно-граф».

Сповідь-розмова поета — то і солодкі спокуси, і шаленство споконвічних людських пристрастей, і справжній вир кохання — «Усе, що недопилося губами, І що лягло печаллю на чоло». І що характерно, ці почуття очищені від пороху щоденної рутини, заземленої буденщини:

Шепочуть руки,
розгортають ніч.
До божевілля —
найкоротша мить.
Але не йде.
І тільки віч у віч
Дві свічечки.
І липами шумить.
Крадливий вітер.

Приваблює версифікаційна орнаментальність поезій з її багатими пастельними напівтонами. Є в ній щось від покутської вишивки, від карпатських народних мелодій, від різьбярського штукарства, яким що донедавна так славився край Черемоша й Прута. «Ти свічечку вже погасила, Щоби не поступав ніхто» — так просто і так печально-зримо. Аж ніби відчуваєш той жіночий біль одинокості. Або «У пазусі твоїй два світляки, Мов потерчата, бісики пускають...» Відчувається, що автор виріс на Прикарпатті, неподалік від Коломиї (до речі, назва цього самобутнього міста прикрасила титульну сторінку його першої поетичної збірки), а після університетських студій у Львові живе і працює у Чернівцях — редагує «Буковинський журнал».

Ліричний герой Мирослава Лазарука заворожений і навіть трохи знічений жіночою красою, невідворотними почуттями і захмеліло звабою:

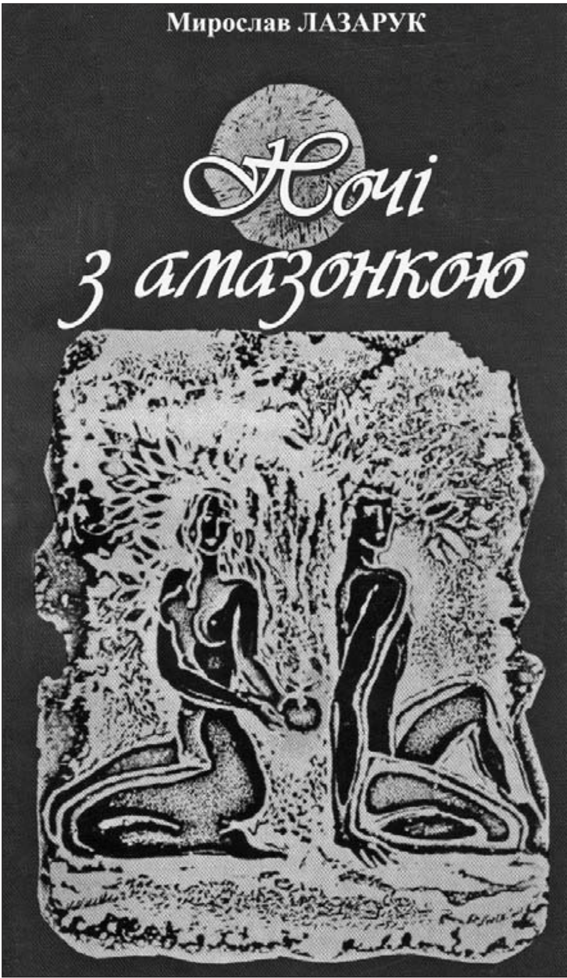
Я боюся тебе
очманіло,
Ти уся із гірких
полинів,
Забираєш живцем
моє тіло,
Навіть слід
в небесах зворонів.

«Ночі з амазонкою» — то передусім висока напруга почуттів, феєричність образів, майже оголена відвертість про пережите-передумане, в яку подекуди вплітається легка зажура ліричного героя, немов вересневий подих бабиного літа:

Як падолист
оголеним крилом
Війне туди,
де ходять наші душі,
І я піду товченим
дрібним склом
Крізь води, сльози
і камінні суші.

І, як справедливо зазначено в анотації до збірки, поетова інтонація не позбавлена філософічності, без якої навіть інтим на межі з еротикою звучить поліфонічно, приваблює несподіваністю образу й думки.

Мирослав Лазарук відомий у вітчизняній літературі передусім своїми соціально-філософськими мотивами, історичними рефлексіями, поетичними роздумами про рідний край. Це засвідчують уже навіть самі назви деяких його поетичних збірок: «Коломия» (Київ, 1988 р.), «Покрова» (Снятин, 1993 р.), «Пантір» (Чернівці, 2006 р.), «Цісарська дорога» (Чернівці, 2011 р.). До речі, за останню поет удостоєний торік всеукраїнської літературної премії імені Павла Тичини. А ще треба згадати його книгу-есе «Микола Вінграновський. Степовий Сварог» (Харків, 2009 р.), зі сторінок якої постає харизматичний образ незабутнього Маршала вітчизняної літератури — одного з найяскравіших українських поетів XX століття.

«...Ми сотворили рай з тобою, Маленький рай для двох персон», — щиро зізнається ліричний герой Мирослава Лазарука. Спробуйте і ви туди бодай зазирнути, щоб відчути смак справжньої пристрасті й піднебесної любові. Для цього досить зупинити свій зір на перших-ліпших рядках поетичної книжки «Ночі з амазонкою». Хоча б на таких:

І понад тисяччю
ваган
— То крові гук,
то сніжне ложе,
То доторк губ —
як рання грань.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

«Художник, що малює істину»

Так кажуть поціновувачі таланту Віктора Трохимця-Милютіна. І додають: «Справжній народний художник».

— Для мене це найвища нагорода і визнання, — усміхається митець — один із старійшин полтавського малярського цеху. Він цими днями відзначив 80-річчя.

Зустрілися ми в затишній майстерні, де зберігаються полотна, написані в різні роки — починаючи з навчання у Сімферопольському художньому училищі. На трудовому календарі Віктора Олександровича висвітилася цифра «60».

— Скільки картин написано вашими руками?

— Скажу, як на сповіді: не знаю. Обліку не робив. Для мене важливіше творити... Щоправда, одну цифру назву: в музеях України — 48 моїх картин. Плюс монументальні роботи в краєзнавчих музеях Полтави, Кременчука, у відділах заповідників-музеїв Миколи Гоголя та Антона Макаренка. А почалося все з оформлення Полтавського історичного музею. Продовжилося в будинку для художників під Москвою, де створив єдину експозицію, яка побувала на виставці в Москві, Варшаві, Берліні, Будапешті.

— Часто художники кажуть: кожна картина для мене — дитина. А якої думки ви?

— Такої ж! Почуваюся багатодітним батьком. Маючи власних доньку і сина, намалював кілька тисяч етюдів, картин, художніх полотен. Першу премію отримав ще студентом. Із задоволенням навчаю молодь. Маю шикарний подарунок від сина Станіслава, котрий живе і працює в Санкт-Петербурзі. Минулої осені у нього народився синок — мій онук Микитка, продовжувач роду художника Трохимця-Милютіна.

— Відомі принаймні чотири Милютіни: Володимир — політичний діяч, 1937 року репресований; Георгій — композитор, народний артист Росії; Дмитро — граф, генерал-фельдмаршал та його молодший брат Микола, котрий керував підготовкою до реформи 1861 року. До яких Милютіних належите ви?

— По батькові я Трохимець, по матері — Милютін... Маю виписку з церковної книги про те, що моя мама була хрещеницею графині Милютіної. Бабуся моя, народивши донечку, померла на дев'ятий день. І графиня забрала крихітку до себе й виховувала у своєму притулку для знедолених дітей. А дід Опанас був ковалем у графині. Так у спадщину від матусі дістав друге прізвище — Милютін.

— Народившись у Липецьку, через чотири роки ви стали полтавцем. Чому?

— Батько працював на шахті. Його направили на будівництво великого заводу на Далекий Схід. Що там із ним трапилося — невідомо. Мама залишилася сама зі мною і переїхала до Полтави, ближче до родичів.

— Розкажіть докладніше про свої полотна «Пам'ятник Шевченку», «Лицарі святої істини», «Вівтар пращура».

— Пам'ятник Кобзареві в Полтаві написаний як данина таланту пророка української нації. Побувала картина на виставці українських художників в Америці. «Лицарями святої істини» для мене є грифони. В античній міфології — це фантастична істота з головою орла і тулубом лева. На картині, написаній у Гурзуфі, грифони оберігають скарби Зевса. Ось чому їх можна зустріти на банківських будинках як символ охорони. А вівтарем пращура для мене став череп зубра, який знайшли в місті Комсомольську під час будівництва гірничо-збагачувального комбінату. Бігав цей зубр Полтавщиною шість мільйонів років тому. Вівтар у давніх народів — жертовник. На полотні зображено цей череп як символ чоловічого «янь» над золотим руном — символом жіночого «інь».

— На мольберті у вас незакінчена картина. Який її задум?

— Умовна назва твору «Моя Україна». Ось собор — символ духовності країни. Зодіакальний знак — Телець, під яким заснована Україна, що є мирною, врівноваженою, працьовитою хліборобською державою. Тут і музика з арфою, і журавель у небі. А над ними — гарна жінка, з якою поєдную образ України, з її лагідністю, гостинністю, невичерпним джерелом талантів, силою, нездоланністю.

— Ви буквально купаєтеся в мистецтві: добре співаєте, граєте на баяні, бандурі, танцюєте. У художньому училищі перетанцьовували всіх із напарницею — майбутньою скульпторкою. Крім усього, ви — чудовий кулінар...

— Скуштуйте моїх сирників. Якщо сподобаються, оприлюдню технологію...

— Такої смакоти давно вже не їв!

— А рецепт такий: усі продукти мають бути селянськими. Беремо 400 грамів сиру, додаємо по дві столові ложки борошна вищого гатунку, цукру, дрібку солі, двоє яєць (домашніх), добре вимішуємо ложкою і смажимо на вершковому маслі або олії. Подаємо з домашньою сметаною, а то й так.

— Бажаємо вам, шановний ювіляре, тепла, добра, любові до життя і многая літа!

Лідія ЧЕРПАКОВА,
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Фото Віталія СКОБЕЛЬСЬКОГО.

P. S. ***З нагоди ювілею в полтавському Художньому салоні відкрилась виставка Віктора Трохимця-Милютіна. Порадувало напередодні ювілею ветерана і те, що нарешті дійшла до нього і президентська стипендія, призначена ще торік.***

ПОДРОБИЦІ

Дивний сад

У кожного доля складається по-різному і несподівано. Як-от у Павла Петросюка з Рівного. Вступаючи до текстильного технікуму, він і не сподівався, що згодом різьбитиме по дереву. Ще й стане заслуженим майстром народної творчості України після першої виставки у столиці.

Павло Тимофійович родом з Волині, селянський син. Його батько у вільну годину брав олівця та аркуш паперу і, ніби бавлячись, вимальовував портрети людей, а найчастіше — коней. Павло роздивлявся ті малюнки і, мабуть, тоді вже здобував перший досвід творення прекрасного.

Після школи та студентства працював на виробництві. Тоді, у семидесятих, було модно облаштовувати на підприємствах кімнати відпочинку. От і знайшлася робота Павлу Петросюку: створював вітражі, макети.

— До об'ємної різьби по дереву я долучився років десять тому, — каже Павло Тимофійович і показує свої роботи, що прикрашають майстерню. Кожна з них тішить око й викликає небагаті душевні почуття. Погляньте на яблука, груші, сливи, виноград, що обсипають гілки, на птахів, які причаїлися поміж листям, гляньте на його «Поліський город» з маківками, житніми та пшеничними колосками, різноквіттям, на гуцульське обійстя з вівцями, вітряком... Навіть не віриться, що все це — зі звичайного дерева, яке переливається кольорами без жодних фарб!

— Щоб узятися за різець, потрібен настрій і натхнення. Як і в будь-якому іншому мистецтві. Адже матеріал з абрикоса, черешні, вишні, яблуні, сосни — це живе тіло природи, яке маєш одухотворити. Мені легше працюється на «літні» теми, хоча й пробую творити «зимове». Мабуть, тому люблю більше теплу пору року, що вона дарує плоди. А плоди — найперша ознака життя земного...

Юрій БЕРЕЗА.

Рівне.

На знімку: Павло Петросюк серед своїх робіт.

Фото автора.

Чарівне ремесло

Цього тижня в столичному Будинку кіно презентовано документальний фільм-містерію Василя Образа — «Село, в якому народжуються казки». Йдеться про закарпатське село Горінчово, де казкарство настільки поширене, як в інших місцях — випалювання глечиків або лозоплетіння. У фільмі мешканці села згадують історії, які вони ще дітьми чули від старих казкарів. Підтримують традицію й молоді люди — вони змалку вигадують нові фантастичні історії. Самі казки у фільмі зображені у вигляді кумедної анімації й чергуються з кадрами з повсякденного життя села. Режисер хотів створити колективний портрет реальних людей, які мешкають у центрі творення казок українського карпатського краю. Вщерть заповнена зала схвально сприйняла картину. Гості наполягали на тому, щоб такі проекти запускали на телебаченні у прайм-таймі. А народний депутат Станіслав Аржевітін, запрошений як почесний гість прем'єри, закликав творців фільму завітати до його рідного села Колочава, щоб глибше ознайомитись із таметешньою казковою культурою.

Стрічку створювали на студії «УкрКіноХроніка» за державний кошт як одну з переможниць пітчингу Державного агентства України з питань кіно.

Олександра БЕРЕЗЮК.

BRAŞOV 2013 EUROPEAN YOUTH OLYMPIC WINTER

У неділю в румунському місті Брашов стартує XI зимовий Європейський юнацький олімпійський фестиваль. Близько тисячі спортсменів віком від 14 до 17 років із 45 країн розіграють нагороди у восьми видах: гірські лижі, біатлон, лижі, стрибки з трампліна, сноубординг, фігурне катання (одиночники), хокей і шорт–трек. Україну представлятимуть 33 атлети.

Скромний підсумок за великої переваги

Футбол. Ліга Європи. 1/16 фіналу. Перші матчі. 14 лютого.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Бордо» (Франція). 1:1. Голи: Аруна, 20, Обраньяк, 23. На 76-й хвилині Гусєв не реалізував пенальті (поперечина).

«Динамо»: Коваль, Віда, Хачериді, Михалик, Тайво, Аруна, Велозу, Ярмоленко, Кранчар (Гусєв, 61), Безус (Гармаш, 69), Мехмеді (Рубен, 78). **Тренер** — Олег Блохін.

«Бордо»: Каррассо, Енріке, Планю, Сане, Фобер, Сертич, Тремулінас, Плашил (Поко, 90+2), Обраньяк, Морісбелай (Ролан, 66), Бейон (Севе, 61). **Тренер** — Франсіс Жийо.

Рефері — Александру Дан Тудор (Румунія).

Київ. НСК «Олімпійський». 35 140 глядачів. Мінус 1 градус.

На передматчевій прес-конференції Олег Блохін, оцінюючи суперника, наголосив, що «Бордо» неодмінно гратиме від оборони і захищатиметься великими силами. Так воно і сталося. Більше атакували динамівці, але провести результативну атаку їм не вдавалося. Та коли гра, здалося, почала вирівнюватися, Аруна ефектним ударом завершив гостру флангову комбінацію господарів.

На жаль, гості дуже швидко відновили рівновагу. Обраньяк з кута карного майданчика лівою пробив потужно і влучно. Можна звинувачувати оборонців «Динамо», котрі могли вибити м'яч на кутовий і завадити продовженню цієї неприємної для нас атаки.

Події і в першому, і в другому таймах показали, що «Динамо» сильніше від суперника за класом. І неозброєним оком видно, що кияни добре підготовлені фізично. Вони демонструють добрі зразки організації гри. Одне слово, показали досить якісний футбол, створили безліч моментів, але не реалізували їх. Як і пенальті, призначений у ворота французів.

Олег Гусєв тільки-но з'явився на полі, зіграв якихось п'ятнадцять хвилин, либонь, не встиг розігрітися як слід. І тут така відповідальна місія. Втім, що вже сталося, те й сталося...

Першим після зустрічі з журналістами спілкувався **Франсіс Жийо**:

— Досягли позитивного результату, але було важко. Я сподівався, що динамівці зіграють слабше, адже вони протягом двох місяців не проводили офіційних матчів, але вони були дуже завзятими і змусили нас страждати всі 90 хвилин. Добре, що нам удалося швидко зрівняти рахунок. Довелося багато побігати, але команда зіграла злагоджено. Удома нам доведеться віддати багато сил, щоб домогтися кінцевого успіху. «Динамо» — це напотужніша команда, з якої ми зустрічалися в Лізі Європи.

У групи наших футболістів є ушкодження, але вже через 48 годин їм доведеться знову вийти на поле. В один з моментів здалося, що можемо пропустити і другий, і третій гол, але ми вистояли. Є, звичайно, запитання до наших нападників, але загалом матчем я задоволений.

Потім на запитання відповідав **Олег Блохін**.

— Ви задоволені результатом?

— Для лютого і матчу з такою командою кращої гри не буває. Створити стільки моментів! Отже, я дуже задоволений. Хоча це поки що не відсоткі, але підготовку оцінюю добре. А те, що не забиваємо... Либонь, не настав час для цього.

— Яка причина того, що Гусєв потрапив у запас?

— У нього на зборах була температура три дні. Через це ми не ризикнули його поставити у стартовий склад. Чудес на буває! І річ не тільки в тому, що він не забив пенальті.

— Сьогодні дебютували Безус та Віда. Чи задоволені обома?

— Не виділятиму нікого, задоволений командою загалом. Але треба працювати! Неможливо за такий короткий час домогтися того, чого прагнемо.

— Що з Ідейє?

— Зателефонуйте йому! Він десь в Африці. З'ясовуватимемо. Молоді хлопці, що добре зіграли. В запасі маємо ще повторний матч.

— Які головні проблеми, котрі вплинули на підсумок матчу? Вони в обороні чи в атаці?

— Про які проблеми ви говорите, якщо в нас було стільки моментів, а у французів їх не було!

...Сподіватимемося, що наставник «Динамо» та його підопічні проаналізують помилки, попрацюють над ними сумлінно, і в Бордо ми побачимо ще потужнішу і переконливішу гру киян.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Роман Безус у польоті.

Постійно підключався до атак Домагой Віда (ліворуч).

Нічия на користь гостей?

«Ньюкасл» (Англія) — «Металіст» (Україна, Харків). 0:0.

«Ньюкасл»: Крул, Колоччині, Тейлор, Сантон, Кабай, Сіссоко, Сіссе, Янгамбіва, Гутьєррес, Тіоте (Ш. Амеобі, 78), Обертан (Марво, 61). **Тренер** — Алан Пардью.

«Металіст»: Горяїнов, Вільягра, Торсильєрі, Гуйє, Фініньо, Торрес, Едмар, Гав'єр, Соса, Марлос (Віллiан, 73), Крістальдо (Жажа Коельо, 81). **Тренер** — Мирон Маркевич.

Ньюкасл-апон-Тайн. «Сейнт-Джеймс Парк». 30 157 глядачів. Плюс 5 градусів.

Нічия — закономірний підсумок. Таку думку висловив тренер харківського клубу Мирон Маркевич, **повідомляє офіційний сайт «Металіста»**.

— Гра вийшла досить швидкою і цікавою. Гадаю, вболівальники отримали задоволення. Ніхто не відсиджувався в обороні, обидві команди намагалися атакувати. Ми могли як виграти, так і програти, але все, зрозуміло, вирішуватиметься у Харкові.

«Ньюкасл» у добрій формі, команда збалансована, має високий ігровий тонус. І це не дивно, бо в Англії чемпіонат нині у розпалі, аналогічна ситуація й у «Бордо», і в «Боруссії». Останні двадцять хвилин ініціатива була у господарів. Я вважаю, що нічия — закономірний підсумок.

Чудова четвірка й воротар...

...поповнили лави футбольного клубу «Севастополь». За зиму він укомплектувався воротарем Олегом Чуваєвим, захисником Сергієм Симоненком, півзахисниками Денисом Кожановим і Саулюсом Міколюнасом, а також нападником Олександром Ковпаком.

Генеральний директор ФК «Севастополь» Олег Кононов, коментуючи придбання, відзначив оперативність керівництва команди: «Ми, напевно, випередили багато клубів, які також прагнули підписати контракти із цими гравцями».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото прес-служби ФК «Севастополь»

Засніжені Альпи не перейшли

«Базель» (Швейцарія) — «Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ). 2:0. Голи: Штокер, 23, Штреллер, 68.

«Базель»: Зоммер, Ф. Деген (Сала, 68), Шер, Драгович, Парк, Кабрал, Дье, Ф. Фрай (Ель-Ненні, 77), Д. Деген, Штокер (Зуа, 88), Штреллер. **Тренер** — Мурат Якін.

«Дніпро»: Лаштувка, Мандзюк, Мазух, Чеберячко, Стрінич, Ротань, Кравченко (Матеус, 53), Жуліано, Зозуля (Канкава, 68), Коноплянка, Калинич (Селезньов, 53). **Тренер** — Гуанде Рамос.

Рефері — Свейн Одвар Моен (Норвегія).

Базель. «Санкт-Якоб Парк». 8 314 глядачів. Мінус 2 градуси. Снігопад.

Потужний виступ дніпропетровців на груповому етапі турніру призвів до того, що швейцарський клуб, з яким жереб звів «Дніпро» у першому раунді плей-оф, наші вболівальники сприйняли як досить легкого суперника.

А дехто вже розмірковував, на кого ж краще вийти в 1/8 фіналу. Але ці спритники, либонь, забули, що «Дніпро» вийшов до основної сітки євротурніру вперше за сім останніх сезонів, а до весняної його частини — за вісім. Натомість «Базель», хоча до категорії єврограндів і не належить, однак є постійним учасником групових турнірів. А торік навіть виступав у плей-оф Ліги чемпіонів, на шляху до якого переграв «Манчестер Юнайтед».

Ось чому матч завершився саме так. «Дніпру» не вдалося перейти засніжені Альпи.

Тепер уже лунають зовсім інші слова. Зокрема, що у «Базеля» шансів пройти до 1/8 фіналу більше, ніж у «Дніпра». Так прокоментував поразку своєї команди тренер дніпропетровців **Гуанде Рамос**.

— Сьогодні була огидна погода для футболу. Але умови були однакові для обох команд. «Базель», мабуть, швидше адаптувався і зумів першим відкрити рахунок, — сказав іспанець. — За таких обставин господарям було легше. А нам довелося атакувати великими силами. Зрозуміло, все це було на руку швейцарцям.

За словами Рамоса, у перерві він з командою говорив про те, що треба забити, адже відзначитися у гостях — це дуже важливо у плей-оф.

«Ми кинули всі сили вперед, але саме після цього поле стало зовсім поганим, і, незважаючи на наші зусилля, ми так і не зуміли забити. Зрозуміло, що два голи — це суттєва перевага. Тепер шанси кращі у «Базеля». Але у нас залишається ще 90 хвилин на нашому полі, хоча, повторюю, шанси швейцарців на вихід до наступного раунду тепер вищі», — підсумував тренер дніпрян.

Як грали інші

«Анжі» (Росія) — «Ганновер» (Німеччина). 3:1. «Зеніт» (Росія) — «Ліверпуль» (Англія). 2:0. «Аякс» (Нідерланди) — «Стяуа» (Румунія). 2:0. БАТЕ (Білорусь) — «Фенербахче» (Туреччина). 0:0. «Байєр» (Німеччина) — «Бенфіка» (Португалія). 0:1. «Леванте» (Іспанія) — «Олімпіакос» (Греція). 3:0. «Наполі» (Італія) — «Вікторія» (Чехія). 0:3. «Спарта» (Чехія) — «Челсі» (Англія). 0:1. «Атлетико» (Іспанія) — «Рубін» (Росія). 0:2. «Інтер» (Італія) — ЧФР (Румунія). 2:0. «Боруссія» (Німеччина, Менхенгладбах). 3:3. «Штутгарт» (Німеччина) — «Генк» (Бельгія). 1:1. «Тоттенгем» (Англія) — «Ліон» (Франція). 2:1.

Події і в першому, і в другому таймах показали, що «Динамо» сильніше від суперника за класом

ОГОЛОШЕННЯ

ТДВ "СК" Провіта" повідомляє, що бланки полісів та спецзнаків ОСЦПВВНТЗ:
AB/362102; AB/368691-AB/368700; AB/368980; AA/1153740; AA/1153743; AA/1153747; AA/1154511-AA/1154518; AA/1154525; AA/1154537-AA/1154540; AA/1154544; AA/1154567-AA/1154592; AA/1154594; AA/1154596; AA/1154601; AA/1154602; AA/1154657-AA/1154661; AA/1154703; AA/1154705; AA/1154706; AA/1154708-AA/1154711; AA/1154760; AA/1154764; AA/1154765; AA/1154768; AA/1154772; AA/1154784; AA/1154787; AA/1154790; AA/1154793; AA/1154799; AA/1154802; AA/1154803; AA/1154811; AA/1154821-AA/1154823; AA/1154828; AA/1154833; AA/1154842; AA/1154843; AA/1154845-AA/1154851; AA/1154881; AA/1154882; AA/1155358; AA/1155371; AA/1155372; AA/1155375; AA/1155376; AA/1157496; AA/1157648-AA/1157652; AA/1157779-AA/1157783; AA/1158401-AA/1158403; AA/1158430; AA/1158942; AA/1159170; AA/1159171; AA/1159206; AA/1159207; AA/1159410; AA/1159461; AA/1160022; AA/1160023; AA/1160025; AA/1160125-AA/1160138; AA/1160153-AA/1160157; AA/1160160-AA/1160163; AA/1160692; AA/1160938; AA/1161400; AA/1161405; AA/1161474; AA/1161624; AA/1161650; AA/1161703-AA/1161707; AA/1161709-AA/1161712; AA/1161715-AA/1161717; AA/1161721-AA/1161722; AA/1161731-AA/1161780; AA/1162619-AA/1162621; AA/1162868; AA/1162871; AA/1162974; AA/1162976; AA/1165519; AA/1165524; AA/1165525; AA/1165557; AA/1165884; AA/1165885; AA/1165906-AA/1165908; AA/1166558; AA/1166950; AA/1167225; AA/1167480; AA/1167752-AA/1167800; AA/1168408; AA/1168521-AA/1168523; AA/1168526; AA/1168546; AA/1168547; AA/1169035; AA/1169040; AA/1169049; AA/1169050; AA/1169173; AA/1169348; AA/1169767; AB/2752648; AB/2752650; AA/3446107; AA/3447633; AA/3447653; AA/3447663; AA/3447676-AA/3447681; AA/3448021-AA/3448023; AA/3448831; AA/3448893; AA/3448965; AA/3448968; AA/3449031; AA/3449161; AA/3449194; AA/3449333; AA/3449335; AA/3449381; AA/3449391-AA/3449400; AA/3449521; AA/3449544; AA/3450761; AA/3450762; AA/3450996-AA/3451000; AA/3451393; AA/3451428; AA/3451483; AA/3451529; AA/3452482; AA/3453609; AA/3453610; AA/3453830; AA/3453968; AA/3453971; AA/3454089; AA/3454105-AA/3454110; AA/3454121; AA/3454211-AA/3454220; AA/3454222; AA/3454223; AA/3454242-AA/3454245; AA/3454678; AA/3454790; AA/3455289; AA/3455638-AA/3455650; AA/4599353-AA/4599355; AA/4601159; AA/4601209; AA/4601365; AA/4601367-AA/4601369; AA/4601412-AA/4601414; AA/4603227; AA/4603229; AA/4603238; AA/4603239; AA/4603241; AA/4603242; AA/4603244; AA/4603246; AA/4603249; AA/4603250; AA/4603956-AA/4603960; AA/4604106; AA/4604159; AA/4604164; AA/4604166; AA/4604171; AA/4604248; AA/4604253; AA/4604372; AA/4604823-AA/4604830; AA/4605576; AA/4606221; AA/4607665; AA/5492122; AA/5492136; AA/5492683; AA/5492693; AA/5493192-AA/5493194; AA/5493207; AA/5493811-AA/5493813; AA/5493819; AA/5493978-AA/5493980; AA/5494140; AA/5494156-AA/5494165; AA/5494603; AA/5494728; AA/5496238; AA/5496259-AA/5496268; AA/5496325-AA/5496329; AA/5496482; AA/5496497; AA/5496500; AA/5496539-AA/5496548; AA/5496716; AA/5498569; AA/5498884; AA/5499265; AA/5499267; AA/5500204; AA/5500570; AA/5500707; AA/5500725; AA/5500726; AA/5500789-AA/5500791; AA/5500793-AA/5500797; AA/5500822; AA/5500828; AA/5501423; AA/5501473; AA/5501474; AA/5501593; AA/5501731-AA/5501733; AA/5503025; AA/5503069; AA/5503723; AA/5504564-AA/5504573; AA/5505153; AA/5505346; AA/5505515; AA/5505695; AA/5506617; AA/5506705; AA/5506719; AA/5506768; AA/5506815; AA/5506817; AA/5506880; AA/5508102-AA/5508104; AA/5508379; AA/5508413; AA/5508887; AA/5508889; AA/5508951; AA/5509504-AA/5509513; AA/5509614; AA/5509957; AA/5510226; AA/5510280; AA/5510281; AA/5510283; AA/5510634; AA/5510989; AA/5510990; AA/5511476; AA/5511598; AA/5511630; AA/5511631; AA/5511633-AA/5511636; AA/5511662; AB/6066206; AB/6066277; AB/6067336; AB/6067337; AB/6071851-AB/6071900; AB/6072104; AB/6072148; AB/6074239; AB/6075054; AB/6075056; AB/6075058; AB/6075059; AB/6075064; AB/6075066; AB/6080642; AB/6080643; AA/7092442; AA/7092602; AA/7092604; AA/7092627; AA/7093138; AA/7093185; AA/7094009; AA/7094322; AA/7094619; AA/7094820; AA/7094982; AA/7095802; AA/7095867-AA/7095876; AA/7096287; AA/7097344; AA/7097401;AA/7097706; AA/7098120; AA/7098121; AA/7098830; AA/7098853; AA/7099211-AA/7099215; AA/7099219; AA/7099221-AA/7099225; AA/7099486; AA/7099488; AA/7099500-AA/7099502; AA/7099512; AA/7100438; AA/7100443; AA/7100447; AA/7100448; AA/7100695; AA/7100954; AA/7100974; AA/7100990; AA/7101016; AA/7101270; AA/7101273; AA/7101438; AA/7101468; AA/7101916-AA/7101920; AA/7101926; AA/7102483; AA/7102484; AA/7102766; AA/7102984; AA/7102985; AA/7102992; AA/7102993; AA/7102997; AA/7103238; AA/7103239; AA/7104267; AA/7104839; AA/7104840; AA/7104847; AA/7105171-AA/7105178; AA/7105499; AA/7105500; AA/7105713-AA/7105715; AA/7106035-AA/7106038; AA/7106279; AA/7106467-AA/7106471; AA/7106502; AA/7106503; AA/7106700; AA/7106732; AA/7106733; AA/7106845-AA/7106849; AA/7106888; AA/7107476; AA/7107562; AA/7107563; AA/7107570; AA/7107582; AA/7109060; AA/7109173; AA/7109184; AA/7109253; AA/7109508; AA/7109511-AA/7109513; AA/7109830; AA/7109832; AA/7109844; AA/7109845; AA/7109901-AA/7109905; AA/7109912; AA/7109914-AA/7109920; AA/7109984-AA/7109986; AA/7110221-AA/7110226; AA/7110711; AA/7111138; AA/7111462; AA/7111463;
AA/7111824; AA/7111874; AA/7111992; AA/7112000; AB/7877861; AB/7897270-AB/7897284; AB/7897330-AB/7897333; AB/7901528-AB/7901530 є недійсними в зв'язку з втратою.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 07 лютого 2013 року порушено справу №910/688/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Промбуд" (ЄДРПОУ 31301476, р/р 26005301331462 в Філії "Шевченківське відділення ПРОМІНВЕСТБАНКУ в м. Києві, МФО 322216, 03038, м. Київ, вул. Ямська, 35) за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю "Юнона" (85300, м. Красноармійськ, вул. Дніпропетровська, 32, ЄДРПОУ 30853208).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Самофалова Валентина Вікторовича (ліцензія серії АД №077599 від 19.11.2012р., ІПН: 3012803539).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника направляються до господарського суду м. Києва (ЄДРПОУ 05379487, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) та арбітражному керуючому Самофалову Валентину Вікторовичу (поштова адреса: 01024, м. Київ, А/С № 375) протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Верхньодніпровський районний суд Дніпропетровської області оголошує про розгляд цивільної справи № 406/1204/2012, провадження № 2/173/47/2013 за позовом ПАТ "Державний ощадний банк України" до Зайцева Павла Віталійовича, Зайцевої Марії Іванівни про стягнення заборгованості за кредитним договором, та викликає Зайцеву Марію Іванівну в якості відповідача в судове засідання, яке відбудеться 26 лютого 2013 року об 11 год. 00 хв. в залі судових засідань № 4 Верхньодніпровського районного суду Дніпропетровської області за адресою: Дніпропетровська область, Верхньодніпровський район, м. Верхньодніпровськ, вул. Петровського, буд. 47. Додатково суд повідомляє, що відповідно до ст. ст. 77, 169 ЦПК України;

- сторони та інші особи, які беруть участь у справі, зобов'язані повідомляти суд про причини неявки у судове засідання. У разі неповідомлення суду про причини неявки вважається, що сторони та інші особи, які беруть участь у справі, не з'явилися в судове засідання без поважних причин.У разі повторної неявки в судове засідання відповідача, повідомленого належним чином, суд вирішує справу на підставі наявних у ній даних чи доказів.

Суддя Верхньодніпровського районного суду Дніпропетровської області **Н.А.Трофимова**

Рішенням №29/01-13 учасника товариства з обмеженою відповідальністю "ЮНМАРК" прийнято рішення про припинення товариства з обмеженою відповідальністю "ЮНМАРК" (код ЄДРПОУ 37259273) шляхом його ліквідації та призначено Ліквідатором Тарасюка Віктора Валентиновича. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 43020, Волинська область, м. Луцьк, вул. Електроапаратна, буд. 3, кімната 11.

Господарський суд Донецької області (83048 м. Донецьк вул. Артема 157) по справі № 905/428/13-г від 30.01.2013 року визнав боржника - Фермерське господарство "Лиман" банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначен голова ліквідаційної комісії Мензаренко Юрій Миколайович, адреса 86405, Донецька обл., м.Єнакієве, а/я 154,2217513019, тел. 80500447834.

Юридична адреса 84450, Донецька обл., Краснолиманський район, смт. Дробишеве, пров. Радянський, буд.16, ЄДРПОУ 32541492.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1; суддя Ореховська О.О.) ухвалою по справі №917/50/13-г від 15.01.2013 року порушено провадження у справі про банкрутство Публічного акціонерного товариства "Демітекс " (36007, м. Полтава, вул. Маршала Бірюзова, 26/1, код ЄДРПОУ 14299824; р/р 2600301642930 в Філії ПАТ "Укрексімбанк" м.Полтава, МФО 331649).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дуленка Андрія Григоровича (ліцензія серії АВ №592922 від 21.10.2011р.; адреса: 39500, Полтавська область, м.Карлівка, вул. Фрунзе, 55 "А"; тел/факс: (05346) 2-34-69).

Граничний термін подання заяв конкурсних кредиторів з вимогами до боржника - тридцятиденний строк з дня публікації оголошення про порушення справи про банкрутство ПАТ "Демітекс".

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 17.01.2013 року у справі про банкрутство № 5009/5032/12 Товариство з обмеженою відповідальністю Фірма "Альма ЛТД" (пр. Леніна, буд. 105, м. Запоріжжя, 69095; код ЄДРПОУ 20474869) визнано банкрутом, відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Комарову Анжеліку Вячеславівну (ліцензія АГ № 580375, адреса для листування: 69005, м. Запоріжжя, а/с 1147, тел. (061) 213-30-53, (099) 265-63-29).

Кредитори мають право заявити свої претензії до ТОВ Фірма "Альма ЛТД" в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54а) від 05.04.2012 р. порушено провадження у справі № 5004/403/12 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Старленд" (45108, Волинська область, Рожищенський район, с. Носачевичі, код ЄДРПОУ 33351597, п/р 26007028682 4 у філії АТ "Укрексімбанк" у м. Луцьку, МФО 303547) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Михайловського Сергія Володимировича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 456306 від 15.01.2009 р., 43022, м. Луцьк, вул. Ландау,1).

Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Житомирської області (10002, Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 24 січня 2013 року по справі № 19/5007/1308-Б/12 за заявою Публічного акціонерного товариства "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК" (м. Київ) порушено провадження у справі про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю "Факториал" (м. Коростень, Житомирська область, вул. Шатрищанська, 67, ідентифікаційний код 32680198, рахунок №26000000014652 ПАТ "Креді Агріколь Банк", МФО 300614.

Розпорядником майна призначено Шведюк Людмилу Петрівну (ліцензія серія АВ №600694 від 05.03.2012р.), адреса: м. Житомир, вул. Київська, 73, кв. 67, тел. (0412) 374370, e-tail: lyudmila shvedyuk@mail.ru , 0679477608.

Заяви від кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Київської області (вул. Комінтерну, 16, м. Київ, 01032) від 08.01.2013 року по справі № Б911/96/08/13-г порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "ТРАНСПОРТНА ТЕХНОЛОГІЧНА КОМПАНІЯ" (ідентифікаційний код: 33447231, місцезнаходження: 07300, Київська обл., Вишгородський район, м. Вишгород, вул. Набережна, буд. 17).

Ухвалою Господарського суду Київської області від 18.01.2013р. по справі № Б911/96/08/13-г розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Коптєву Аллу Євгенівну (ліцензія АД № 077597 від 19.11.12р.; а/с 31, м. Київ-33, 01033, т. +38(050)6689416).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, буд. 1а) від 07.02.2013 року у справі про банкрутство № 904/419/13-г Товариство з обмеженою відповідальністю Торгово-промислова компанія "ОліЕкс" (вул. Дачна, буд. 100, смт. Таромське, м. Дніпропетровськ, Дніпропетровська область, код ЄДРПОУ 32812650) визнано банкрутом, відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шонія Маку Вячеславівну (адреса для листування: 69001, м. Запоріжжя, а/с 7978, тел.: 0679931482).

Кредитори мають право заявити свої вимоги до Товариства з обмеженою відповідальністю Торгово-промислова компанія "ОліЕкс" в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Господарським судом Чернівецької області (58002, м.Чернівці, вул. Кобилянської, 14) ухвалою від 24.12.2012р. здійснено перехід до загальних судових процедур та введено процедуру розпорядження майном у справі № 5/5027/622-б/2011 (справа порушена 20.06.2011р.) про банкрутство Відкритого акціонерного товариства "Дністрогесбуд" (60236, Чернівецька область, м. Новодністровськ, код 00116895, розрахунковий рахунок: Укрсімбанк 26007253198200). Розпорядник майна - Попович Дмитро Миколайович (ліцензія АД № 077542; 59223, Чернівецька обл., Вижницький р-н, с. Коритне, тел. 0952117377; адреса для поштових кореспонденцій 58010, Чернівці-10, а/с 608). Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дати публікації даного оголошення.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. О.Невського/Річна, 29/11) постановою від 29.01.2013 по справі № 5002-12/3152-2012 визнано банкрутом Закрите акціонерно товариство "Гліцинія-2001", яке знаходиться за адресою: 98658, м. Ялта, смт. Ореанда, пансіонат "Гліцинія", адміністративний корпус, каб. № 2, ЄДРПОУ 31683355, р/р №26002515426461 в КРФ АКБ "Укрсоцбанк" м. Сімферополь, МФО 324010, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Подтеребкова Володимира Сергійовича, ліцензія від 02.08.2010 серія АВ №547690 (97503, Сімферопольський р-н, с. Мирне, вул. Підгірна, 41).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, буд. 4) ухвалою від 31.01.2013 року порушено провадження у справі № 908/56/13-г про банкрутство ТОВ "Каскад, ЛТД" (код ЄДРПОУ 36576377, 69041, м. Запоріжжя, вул. Мінська, буд. 10. Відкритих рахунків у банківських установах немає. Введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Боброва Дениса Леонідовича (ліцензія серії АД №077274, адреса: 69093, м. Запоріжжя, вул. Звенигородська, буд. 6, кв. 78, тел. (097) 7924545). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

За вимогою більше ніж 80 % членів ВГО "ФАРРУ" та відповідно до п.7.3 Статуту цієї організації призначена позачергова Конференція ВГО "ФАРРУ" , яка відбудеться 23.02.2013 року. Місце проведення: Центр фізичного здоров'я населення "Спорт для всіх", м. Севастополь, вул. Корчагіна, 1. Початок о 14:00. Тел. для довідок: +380506843176. Оргкомітет з підготовки та проведення позачергової Конференції ВГО "ФАРРУ".

Довіреність Кюмюрджієва Іво Георгієва від 20 квітня 2012р., зареєстровану в реєстрі нотаріальних дій за № 342, яку посвідчив приватний нотаріус Сидоренко Ю.В., с. Чубинське Бориспільського р-ну Київської області, вважати недійсною.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 05.02.2013р. по справі № 915/94/13 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ХАРВЕСТ-ТРЕЙД" (ЄДРПОУ 36579137, адреса: м. Миколаїв, вул. Мала Морська, 12, кв. 1) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Дубровного Михайла Олександровича (ліцензія АВ № 521539 від 06.07.2010р.). Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення, за адресою: 54058, м. Миколаїв, вул. Кр. Майовщиків, 17-Б, кв. 7.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 05.02.2013 р. по справі № 904/381/13-Г Товариство з обмеженою відповідальністю "НАФТОВА КОМПАНІЯ "ДНІПРОХІМРЕСУРС" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Благоєва, буд. 31-Г, неж. прим. 209, 216, код ЄДРПОУ 37988464) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ТОВ "ТОРГІВЕЛЬНИЙ ДІМ "ДНЕПР ПЕТРОЛІУМ" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Чичеріна, буд. 21, офіс 505, код ЄДРПОУ 37732067).

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, І) Постановою від 29.01.2013р. по справі №7/132-4/86 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно ВАТ "Лубенська швейна фабрика "Лубенчанка" (Полтавська обл., м. Лубни, площа Кірова, 16/1, код ЄДРПОУ 00309714). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Телешуна Ю.В (ліцензія №594766 від І5.03.2011 р.) 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1Б, кім. 18, т. (0532) 508067.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області від 29 січня 2013 р. по справі № 5013/1171/12 приватне підприємство " Гімалая" код ЄДРПОУ 37384055 (25028 м. Кіровоград, вул. Волкова, буд. 36.) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Шимановську Галину Леонідівну, ліцензія АВ № 566948 від 28.09.2011р., адреса: м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграду 36, кв. 28. Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області у справі № 5015/4527/12 від 13.11.2012 р. ТзОВ "Дормінерал", (81113, Львівська обл., Пустомитівський р-н, с. Лапаївка, 48, вул. Геофізиків, 4), код № 32683644, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено а/к Віннікова В.В (ліцензія серія АВ № 592953 від 28.10.2011 р.).Втрачені печатки, штампи вважати недійсними.

Загублену Книгу обліку доходів та витрат, зареєстровану ДПІ у Голосіївському районі на ім"я ФОП Гуськов Валерій Олександрович, вважати недійсною.

В оголошенні, опублікованому в газеті "Голос України" №27(5527) від 09.02.2013р. по справі №908/106/13-г про банкрутство ТОВ "Газова заправка" (код ЄДРПОУ 36682272),адресу підприємства вважати наступною: 71101, Запорізька область, м. Бердянськ, вул.Приазовська, б. 114).

КУРІНЬ

№ 32 (5532) СУБОТА, 16 ЛЮТОГО 2013

Сьогодні в Україні переважно хмарно, у Криму та Приазов'ї невеликий мокрий сніг. Вітер північно-східний, 5—10 м/с. Температура на півдні вночі 0—5 морозу, вдень від 2 морозу до 3 тепла, на іншій території вночі 4—10 морозу, в Карпатах і Прикарпатті 8—13 градусів, удень 1—6 морозу, на Закарпатті 0—5 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ЛЮТОГО

1813. Народився Семен Гулак-Артемовський — український співак і композитор (опера «Запорожець за Дунаєм», 1862 р.). **1903.** Уперше для пломбування зубів була використана порцеляна. **1962.** Орган Спілки письменників України «Літературна газета» став виходити під назвою»Літературна Україна». **1983.** Повідомляється про освоєння виплавки і виробництва безнікелевої корозійностійкої сталі на заводах «Дніпроспецсталь» і «Запоріжсталь». **2005.** Кіотський протокол набув чинності після ратифікації 124 країнами, але найбільші забруднювачі атмосфери — США, Китай, Індія та Австралія — його не підписали.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Як гадаєте, що треба зробити, щоб наша економіка росла вгору? Принаймні як пиріг.

Наші чиновники переконують: цього року вона підросте до 3 відсотків. Місія МВФ, яка працювала в Україні, назвала їх мрійниками і дала свої прогнози — 0 відсотків, а після паузи — від 0 до 1 відсотка.

А ми ж із вами знаємо: те, що лежить, рости не може!

Репродукція плакату часів СРСР.

То як вам гасло дня: «Купимо китайські дріжджі для росту нашої економіки!».

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Неосвічені корупціонери

Про те, що в Березі Рябкової Кістки (БРК) брали всі, — не знав ніхто.

Час не чекає

Бандитам БРК немає коли відповідати за законом, їм потрібно переходити в жорстку опозицію.

Питаннячко

А можна, я буду любити вас у кредит?

Молодці

Спитати за всі злодіяння в БРК немає з кого, позаяк там уже всі перефарбувалися.

Лозунг

Мистецтво — двигун реклами!

Кажуть мистецтвознавці

Театр — це передусім те, що за його кулісами.

Куплю-продам

Як це для них немає нічого святого, а гроші ви їм пропонували?

Олександр ПЕРЛЮК.

Сніг

Несподівано Мумбалайзію накрило снігом. Такого на архіпелазі не було вже півстоліття. Завмерло все. І до порятунку країни, як завжди, долучилася їхня величність цар Мумбалайзії Мумба Четвертий. Він розгнівано вимагав від васалів негайно розчистити маленьку країну від великого снігу. І коли віце-прем'єр з питань інфраструктури Тутумба заперечив, що нібито розчищати сніг неможливо через скрізь припарковані авто, геніальний мозок монарха народив креативне рішення — примусово евакуювати клята авто на штрафмайданчик, котрий у народі називали віз. Мовляв, що з воза впало — те пропало...

Через тиждень становище було вже зовсім нестерпне, і законослухняний мумбалайзійський народ, голодний та холодний, дозрів майже до бунту. Переляканий цар знову закликав Тутумбу і для кращого порозуміння вперіщив того бамбуковою палицею по голові.

— Отак завжди, — скиглив Тутумба, — замість вислухати — одразу по голові.

— Доповідай, тварюко, — загарчав їхня величність.

— Усі автівки, ваша величносте, вже на штрафмайданчику. Половину вже розібрано й на вантажних пірогах вони пливуть на базар до Філіппінії.

Монарх враз змінив гнів на милість і простягнув для поцілунку ліву ногу.

— Ну а як там сніг? — примирливо запитав він.

— А ніяк, — тихо відповів Тутумба. — Ви ж знаєте, що в бюджеті витрати на прибирання снігу не передбачено.

— От що, — ніби не дочувши, продовжив цар, — гроші за машини покладеш на рахунок мого зятя — я останнім часом був до нього надто непривітний.

— Ваша величносте — ви безмежно великодушні, як безмежний отой сніг, — безсоромно підлизувався Тутумба — які ж щасливі ми, ваші вірнопіддані!

— Відкотиш собі п'ять відсотків, — зрозумів натяк великодушний цар. А тепер — пішов геть, на сніг!

Юрій БОЛЬШАК.

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Ангел-охоронець» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОДУМАЙТЕ САМІ — ДДС

Наш дедеесний караван упевнено рухається до своєї 13-ї мети: 13-та година 13 хвилин 13 секунд 13 грудня 2013 року.

Зі списком лідерів можна ознайомитися на сайтах golosukraine.com.ua та golos.com.ua. Там, до речі, друкуються додумки всіх учасників конкурсу, а не лише п'яти кращих. А поки що:

1. Олександр Лук'янченко, міський голова Донецька:

— Я ці два дні — в суботу і неділю — кабінет залишив і містом їздив, у районах. Я надивився на стільки людей, в яких життя вдалося, тому ви мене вибачте...

...що їм вдалося життя за рахунок мільйонів таких, як ви, невдах.

(Н. ТИМОШЕЙКО, Рівненська область).

2. Олександр Кудрін, екс-міністр фінансів РФ (дискусія в Давосі про питання, куди рухатися Україні):

— Питання Захід чи Схід — надумане. Це як вибирали б між обідом у Віктора Пінчука й обідом у британської королеви...

Відповідно сервіровка обідніх столів у Пінчука й королеви різна, але в обох

випадках за обідом зжеруть лише наше порося.

(В. СТРУЧКОВ, Чернігів).

3. Леонід Кожара, глава МЗС України:

— Схід або Захід, сало або борщ, будь ласка, не ставте нас перед такою дилемою. Ми хочемо все. Тому що ми молода голодна держава...

...а «Мезима» у нашому МЗС на всіх не вистачить.

(В. РОМАНЕНКО, Очаків).

4. Микола Азаров, Прем'єр-міністр України:

— Визнання держави дає дорогу. Сподіваюся, це дасть змогу збільшити в майбутньому кількість біллів гейтсів і...

...тільки білли гейтси побудують нам дорогу, з якої весною не попливе асфальт.

(В. ПУЗАНОВ, Запорізька область).

5. Володимир Жириновський, лідер ЛДПР:

— У Росії немає жодного міліметра, міліграма антиукраїнських настроїв...

...однозначно, навпаки, у Росії є 7 мільярдів кубометрів... любові до України...

(С. ЗАВОРОЗКО, Дніпропетровська область).

Інші варіанти читайте в «Курені» на сайтах газети golosukraine.com і www.golos.com.ua.

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою "Голосу України» пишіть «Курінь»-ДДС.

А тепер до нових звитяг і додумок. Отже:

1. Леонід Кожара, керівник МЗС України:

— Я у цьому році не обіцяю дипломатичних чудес...

2. Микола Азаров, Прем'єр-міністр України:

— У нас своєрідний парламент. Кнопкове питання для них нині найголовніше...

3. Стівен Пайфер, колишній посол США в Україні:

— Україні, яка рухається в бік однієї Білорусі замість другої Польщі, буде складно...

4. Михайло Стрельников, начальник відділу екстреної меддопомоги та медицини катастроф (про медичну реформу):

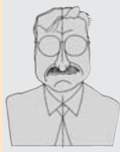
— Якщо опонентів влаштовує така «швидка», прапор їм у руки...

5. Ігор Мар'їнков, свідок у справі про причетність Тимошенко до вбивства Щербаня (на запитання, чому раніше, 10 років тому, на суді в Луганську, не згадував про Ю. Тимошенко):

— Не казав, лукавив. А зараз вирішив, що правда має перемогти...

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Алла ДОДАТКО, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 28505

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

